

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 7 (பகுதி 1)
Volume - 7 (Issue 1)

ஜூலை / July 2018

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

ISSN 2289- 8379

Editorial Board

2016-2019

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Assistant Professor Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Editorial Board Members

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

Kanmani Munusamy, Dr. - Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio-linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tiroumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia
Tel: +60379675670
rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com/ www.Almaaherbal.com

Printed at

BIG C GRAPHICS (M) SDN. BHD
No. 36, Ground Floor, Jalan Tun Sambanthan 3, Brickfields, 50470,
Kuala Lumpur, Malaysia

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu), will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be a liable for lost of damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

PREFACE

The Department of Indian Studies, University of Malaya brings out the seventh volume of *Tamil Peraivu* which is a bi-annual journal. Academicians around the globe contribute their articles to this journal. The present volume consist of nine research articles. The leit –motive of a research has to be scientific and this is the sole objective of this journal.

The article, ‘Poetry Arguments of Murasu’ Dr M S Shri Lakshmi (Singapore), focuses on the literary arguments about the traditional poems versus the verse poetry in Singapore. Similar arguments were very popular in seventies in Tamil Nadu. This article explains that, in Malaysia and Singapore, young writers welcomed the new development but the traditional poets were not with them. Singapore poet Ilangovan was a pioneer in modern Verse Poetry. Poets like K T M Iqbal, V T Arsau (Editor in Chief of *Tamil Murasu*), followed the footstep of Ilangovan. These poets initiated a literary argument in 1991-1992. Current articles depicts the writing skills, argumentative skills and also the literary knowledge of the participants of this group. Author argues that this literary arguments were indirectly helped the development of the local poetry scene in Singapore.

The next article is by Professor Dr. M. Rajantheran (Malaysia) and Mr.Nagarajan (India) entitle, ‘Contribution of the Indian Literature to the Development of the Classical Malay Literature’ is an attempt to express the immense role played by the Indian literature to the development of the classical Malay literature. The authors has developed this article based on concrete evidences such as inscriptions, records from the early history books, literary texts, Chinese records, Arabian references and cultural heritage of the Malay people. This article clearly establishes with relevant examples the immense contribution of the Indian literature to the development of the Classical Malay Literature.

The third article in this volume is about the Meaning of the Term Yānar in Sangam Literature, written by Dr.N.Athiyaman (India) and Dr. T.Kannan (India). This article points out that as per the commentators and redactors of Sangam Literature the term *yānar* means ‘new income’. If one agrees the meanings proposed by the commentators for the word *yānar* as ‘new income’, the meaning of the sentences become very ambiguous on many occasions. Hence a hermeneutics study is made in this article looking into the context of the usage of that word and suggests that if one takes the meaning of *yānar*; just as ‘fresh’ or ‘new’ then the sentences meaning are free of ambiguities. From this analysis, new insight into the social formation of Early Historic Tamil Nadu is obtained

The following article of Dr.K.Subashini (Germany) is entitled, ‘Preservation of Ancient Tamil Maritime Records’. The history and missing records about ancient Tamil seafarers becomes the focus of this paper. The author demonstrates that the early Tamil maritime begins long time back, but inadequate information lead to the opinion that maritime trade activities were pioneered by European seafarers. She further establishes that the Ancient Tamil seafarers explored the wide ocean, discovered new lands, and initiated trade activities with other ancient civilizations in the past. However only fewer records describing Tamils seafaring experience details were identified so far. This article discloses many evidences to support the point that the Tamils were among the earliest to explore the sea and initiating contacts with foreign land.

The following article of S. Babu is entitled, 'Archaeological evidence of the Tamil people's history'. This paper provides insight into several new sources for the history of the Tamil people. The author explains that the people of Tamil Nadu are well known for their ability to create great literature, heroism, and charity. Further the researcher claims that in the past Tamil kings crossed the vast sea, and conquered many land and brought glory to the motherland. Several archaeological evidence that explains the history of Tamil people have been found in and out of Tamil Nadu. In fact the early rulers have left many archaeological evidence that explain the early history of Tamils. As an addition to the available evidence, the author has found a number of artefacts (including inscriptions during his field work. These artefacts are said to describe rare messages about early life of the Tamils.

The Coming of Tamils to Indonesia and the Emergence of Kampung Madras' by Associate Prof. Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel (Malaysia), Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai (Malaysia) and Dr. Kingston Palthamburaj (India) is the next article in this volume of *Tamil Peraivu* journal. This article mentions that Tamils live in 164 countries in the world and they have migrated to various parts of the world from Tamil Nadu and Sri Lanka during different periods of time. This includes the migration of Tamils to many parts of South East Asia. Earlier they played the role as empire builders and sea merchants, but they were brought in as coolies to Malaysia, Singapore, Mauritius, Fiji, South Africa and Medan by the British rulers later in the end of nineteenth and twentieth century AD. This article is an attempt to describe the diaspora Indians especially those who are living in the new village at Kampung Madras in Medan, Sumatra, Indonesia.

The next article entitled, 'The Influence of Chinese Believes on Malaysian Indians' was written by Dr Silllalee kandasamy, Tamil Arasi Muniandy and Krishnaveni Subramaniam. This article gives some background information about Indians in Malaysia and the cultural relationship between India and Malaysia.. The similar background is noticeable in the history of the arrival of the Chinese Community. After the independence of Malaysia, the Indian and Chinese communities got citizenship and remained permanently in Malaysia. According to the authors, the Indian community whose long stay in Malaysia has a unique life with Chinese practices. This is observed in many cultural practices. Many of these practices are being followed by the Indians in Malaysia to bring wealth and success in their lives and also to get protection from spirits and negative forces. This article surveys and analyses this aspect of Malaysian Indians' culture.

The following article by Premananthini Dhemudu (Malaysia) and Dr. Mohana Dass Ramasamy (Malaysia) entitled, 'Rhetorical Conventions in Kannadasan's Cinema Songs'. The main objective of this article is to suggest the teaching methods of Grammar (Rhetorical Conventions) in Tamil language using the cinema songs which are the most popular form of Tamil literature, especially those authored by Poet Kannadasan. The author has successfully demonstrated through the analysis of a reasonable amount of examples from Kannadasan's Cinema Songs, that merging Grammar with literature would give the better outcome during the process of Teaching and Learning.

'Wife Ill Treated by Husband in The Short Story 'Amma'', by Rajeswari Arumugam focuses on the sufferings of a woman in the hands of her husband from one of the short stories begotten from the anthology of short stories published by the Tamil Society of University Malaya from 1986 to 2009 under the name of '*Peravaik Kathaikal*'. The primary purpose of this article is to identify the woman's status and her emancipation in the selected short story based on the theory of cultural feminism. Of the

294 short stories published in 25 years, 43 short stories reflect the cultural feminism. Among those, nine stories talked about the wives who have been tortured by their husbands. The researcher reveals the struggles faced by a wife in the short story ‘Amma’ and explains how cultural feminism influenced the wife’s thoughts and attitudes.

The last article of this volume is entitled ‘Tholkappiyar’s Theory of Kalaviyal in The Novel ‘Madhu’, authored by Thinesh Subramaniam (Malaysia). This paper reveals that the *Kalaviyal* theory of *Tholkappiyam* can be employed to study even the Malaysian Tamil novels. The author has selected Malaysian Tamil novel entitled *Mathu*, as an example to demonstrate the applicability of the *kalaviyal* theory. As a result, all the aspects of *kalaviyal* theory except the first meeting, (doubt, resolving doubt, brooding, tempting, having love affair, mating and preparing for marriage) are identified in the novel *Mathu*. This article is accepted for publication mainly for the new effort of the author to apply a classical Tamil Literary theory to study a modern Tamil Novel.

This Journal in its sustaining effort records the innovate ideas of many researchers. The Editorial Board feels immense pleasure in bringing this sixth Volume of *Tamil Peraivu* expressing heartfelt thanks to all the contributors and evaluators of this volume. Last but not least, we would like to thank Mr.MGL. Velayutham – Alma Herbal Nature Pvt. Ltd for his sincere generosity in sponsoring this journal.

Professor Dr.M.Rajantharan

Chief Editor

24.07.2018

முகவுரை

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் ஏழாவது தொகுப்பாக இவ்விதழை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியீடு செய்கிறது. அறையாண்டிதழாக வெளியீடு காணும் இவ்விதழில் பன்னாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. ஆய்வு என்பது அறிவியல் பூர்வமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் இவ்வாய்வேடு அதனை முன்னிருத்தி உருவாக்கம் கண்டுள்ளது. இந்தத் தொகுப்பில் மொத்தம் பத்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘கவிதை குறித்த முரசு விவாதங்கள்’, எனும் தலைப்பில் முனைவர் எம்.எஸ்.ஸ்ரீலக்ஷ்மி (சிங்கப்பூர்), அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரையானது மரபுக் கவிதையாளர்களுக்கும், புதுக்கவிதையாளர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற விவாதங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளது. இது போன்ற விவாதங்கள் 70களில் தமிழ்நாட்டில் புகழ் பெற்றிருந்தது. இக்கட்டுரை மலேசியசிங்கப்பூர் இளைய கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையை வரவேற்கும் போக்கிலும், மரபுக் கவிஞர்கள் அதற்கு மாறாகவும் விளங்குவதை விளக்குகிறது. சிங்கப்பூரின் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைத் தோற்றுனராகப் போற்றப்படும் இளங்கோவன், அவரைத் தொடர்ந்த KTM. இக்பால், VT.அரசு (தமிழ் முரசின் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்) போன்றோர் 1991-1992களில் இந்த விவாதத்தைத் தொடக்கி வைத்தனர். தற்போதைய கட்டுரை, இந்த விவாதத்தின் வழி சம்பந்தப்பட்ட கவிஞர்களின் எழுத்தாற்றல், விவாதத் திறன், இலக்கிய அறிவு ஆகியவற்றை மதிப்பீடு செய்துள்ளது. இவ்விவாதமானது சிங்கப்பூர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மறைமுகமாகப் பங்களித்துள்ளது என்பது ஆசிரியரின் கருத்து.

அடுத்த கட்டுரை, பேராசிரியர் முனைவர். மு.இராசேந்திரன் (மலேசியா) மற்றும் துரை நாகராஜன் (இந்தியா) ஆகியோரின் ‘பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பங்களிப்பு’ ஆய்வு’, என்பதாகும். இவ்வாய்வானது இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியம் பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றியுள்ளது என்பதை நிறுவும் முயற்சியாக உள்ளது. படைப்பாளர்கள் இக்கட்டுரையை வலுவான ஆதாரங்களைக் கொண்டு (கல்வெட்டுகள், தொடக்க கால வரலாற்றுக் குறிப்புகள், இலக்கியச் சான்றுகள், சீனக் குறிப்புகள், அரேபிய குறிப்புகள் மற்றும் மலாய் மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம்) இக்கட்டுரையை வடிவமைத்துள்ளனர். இதன் வழி, தகுந்த ஆதாரங்களுடன் பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியம் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது என்பதைத் தெளிவாக நிறுவியுள்ளனர்.

இத்தொகுப்பின் மூன்றாவது கட்டுரை, ‘சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் ‘யாணர்’ என்னும் சொல்லின் பொருள்: ஒரு மீள்பார்வை’ எனும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முனைவர் ந.அதியமான் மற்றும் முனைவர் த.கண்ணன் (இந்தியா) ஆகியோரால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘யாணன்’ எனும் இச்சொல்லுக்குப் ‘புதிய வருவாய்’ என்ற பொருள் விளக்கம் உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலும் பின்னர் தொடர்ந்து வந்த பதிப்பாசிரியர்களின் உரைகளிலும் காணப்பெறுகிறது. ‘புதிய வருவாய்’ என்னும் இப்பொருளை ஏற்றுக் கொண்டால், தொடர்புடைய சங்க இலக்கியக் கவிதை வரிகளின் பொருள் பல இடங்களில் தெளிவைத் தருவதாக இல்லை. எனவே, இக்கட்டுரையில் ‘யாணர்’, எனும் வார்த்தைக்கு உரிய பொருளைக் காணும் வகையில் ஹெர்மனூதிக் (Hermeneutics) ஆய்வு நெறி துணை கொண்டு ஆசிரியர்கள் செய்துள்ள ஆய்வின் முடிவானது, இச்சொல்லுக்கு ‘புதிது’ அல்லது ‘புதிய’ எனப் பொருள் கொண்டால் கவிதைகளின் பொருள் தெளிவடையும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் வழி, தமிழர் மரபு குறித்த புதிய பார்வை ஒன்று கிட்டும் என்பதையும் இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

தொடரும் ஆய்வுக் கட்டுரையை முனைவர் சுபாஷினி (ஜெர்மனி), ‘பண்டைய தமிழர்களின் கடல்வழிப்பயணங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு’, எனும் தலைப்பில் படைத்துள்ளார். தொடக்க காலத் தமிழ்க் கடலோடிகளின் வரலாறும் குறிப்புகளும் குறித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரை இதுவாகும். கட்டுரையாளரின் கருத்துப்படி தொடக்ககாலத் தமிழ்க் கடலோடிகளின் நடவடிக்கைகள் வெகு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தொடங்கி விட்டதாகவும், அது குறித்துப்

போதுமான தகவல்களையும் தரவுகளும் பாதுகாக்கப்படாமையால் ஐரோப்பியர்களே இக்கடல் செலவுகளில் முன்னோடிகள் என ஆகிவிட்டதாகவும் கூறுகிறார். தொடர்ந்து பழைய தமிழ்க் கடலோடிகளே நீங்கடல் கடந்து புதிய நிலங்களை வெற்றி கொண்டு அனைத்துலக வியாபாரத்திற்கு வழியமைத்தனர் என உரிய ஆதாரங்களுடன் இவர் விளக்குகிறார். இக்கட்டுரையானது தமிழ்க் கடலோடிகள்தான் கடல் நடவடிக்கைகளைத் தொடக்கியவர்கள் எனும் கருத்தை முன்வைக்கிறது.

‘தமிழர் வரலாறு கூறும் தொல்லியல் தடயங்கள்’, எனும் ச.பாபு (இந்தியா) அவர்களின் கட்டுரை இத்தொகுப்பில் அடுத்து அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையானது தமிழரின் வரலாற்றுக்குச் சில புதிய தரவுகளை இணைப்பதாக உள்ளது. கட்டுரையாளர், தமிழ் மக்கள் இலக்கியப் படைப்பாளர்களாகவும், வீரம் கொண்டவர்களாகவும், கலைகளில் சிறந்தவர்களாகவும் இருந்தனர் என்றும், தமிழ் மன்னர்கள் நெடுகடல் கடந்து சென்று போரிட்டு வெற்றிகண்டு தாய் நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்த்தனர். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பல தொல்லியல் தடயங்கள் தமிழ் நாட்டிலும், வெளியிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தொடக்ககாலத் தமிழர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஆகும். இவற்றுக்கு மேலும் பல புதிய தரவுகளாக ஆய்வாளர் கண்டெடுத்துள்ள தொல்லியல் பொருள்கள் இருப்பதாக இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது.

அடுத்து, ‘இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகையும் மேடானில் கம்போங் மெட்ராஸ் கிராமத்தின் தோற்றமும்’, எனும் இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (மலேசியா), முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (மலேசியா), முனைவர் கிங்ஷதன் பால்தம்புராஜ் (இந்தியா) ஆகியோரின் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை, தமிழர்கள் 164 நாடுகளில் வாழ்வதாகவும், இவர்கள் உலகின் பல நாடுகளுக்குத் தமிழகம் மற்றும் இலங்கையில் இருந்தும் பல காலகட்டங்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்கள் எனும் செய்தியை முன்வைக்கிறது. இவற்றுள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களும் அடங்குவர். தொடக்கத்தில் பேரரசுகளின் தோற்றுனர்களாகவும், அனைத்துலக வியாபாரிகளாகவும் இருந்தனர். பிற்காலத்தில் பிரித்தானியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் 19ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் பலர் உடல் உழைப்புத் தொழிலாளிகளாக மலேசிய, சிங்கப்பூர், மொரீசியசு, பிஜி, தென்னாப்பிரிக்கா, மேடான் (இந்தோனேசியா) ஆகிய ஊர்களுக்குச் சென்றனர். இக்கட்டுரை, புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் எனும் பார்வையில் இந்தோனேசியாவின் மேடான் பகுதியில் இருக்கும் கம்போங் மெட்ராஸ் எனும் இடத்தில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் வாழ்வை ஆய்ந்துரைப்பதாக அமைகிறது.

அடுத்து, ‘மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் சீனர்களின் நம்பிக்கைகளின் தாக்கம்’, எனும் கட்டுரையானது முனைவர் க.சில்லாழி, தமிழரசி முனியாண்டி, கிருஷ்ணவேனி சுப்பிரமணியம் (மலேசியா) ஆகியோரின் படைப்பாக அமைகின்றது. இக்கட்டுரை மலேசிய இந்தியர்களின் பின்புலத்தையும், மலேசிய இந்தியத் தொடக்ககாலத் தொடர்புகளையும் விளக்கி அது போலவே மலேசியச் சீனர்களுக்கும் ஒரு வரலாறு இருப்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. மலேசியா விடுதலை பெற்ற பிறகு இவ்விந்தியர்களும் சீனர்களும் மலேசியக் குடியுரிமை பெற்று இங்கேயே தங்கிவிட்டனர். சீனர்களோடு நீண்ட காலம் தொடர்பு கொண்டுள்ள மலேசிய இந்தியர்கள் சில சீனப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களுக்கும் உட்பட்டுள்ளமை இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, மலேசிய இந்தியர்கள் பொருளியல் காரணத்தாலும், சில நம்பிக்கைகள் சார்ந்தும் சீனர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தங்கள் வாழ்வில் அமல்படுத்துகின்றனர் என்பதை இக்கட்டுரை பகுப்பாய்ந்து முன்வைக்கின்றது.

தொடர்ந்து, ‘கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணம்’, எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையை பிரேமநந்தினி தேமுடு, முனைவர் மோகனதாஸ் இராமசாமி (மலேசியா) ஆகியோர் படைத்துள்ளனர். கண்ணதாசனின் புகழ் பெற்ற திரையிசைப் பாடல்களின் துணை கொண்டு தமிழ் இலக்கணப் பாடத்தை மாணவர்களுக்கு நடத்தக் கூடிய ஓர் உத்தியை முன்வைப்பதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக உள்ளது. கட்டுரையாளர்கள் போதுமான தரவுகளையும்

உதாரணங்களையும் கண்ணதாசனின் திரையிசைப் பாடல்களில் இருந்து தொகுத்துப் பகுப்பாய்வு செய்து இலக்கணப் போதனையில் இலக்கியக் கூறுகளையும் இணைத்து போதிப்பது சிறந்ததொரு பலனை மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் எனும் கருத்தை நிறுவியுள்ளனர்.

அடுத்து, “அம்மா’ கதையில் கணவனால் கொடுமைப் படுத்தப்பட்ட மனைவி’, எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையை இராஜேஸ்வரி ஆறுமுகம் (மலேசியா) படைத்துள்ளனர். பெண்களின் நிலையை அடையாளம் காண்டு, அவர்களின் விடுதலைக்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிதல் இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக உள்ளது. பொதுவில் 25 வருடங்களில் 294 சிறுகதைகள் பேரவைக் கதைகள் எனும் தலைப்பில் வெளியீடு கண்டுள்ளன. அவற்றுள் 43 சிறுகதைகள் பெண்ணியக் கோட்பாட்டை முன்னிருத்துவதாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள்ளும், 9 சிறுகதைகள் கணவனால் கொடுமைக்குட்படுத்தப்பட்ட பெண்களின் அவலத்தைப் பேசுகின்றன. ஆய்வாளர் ‘அம்மா’ எனும் ஒரு சிறுகதையைக் கொண்டு பண்பாட்டுப் பெண்ணியம் எவ்வகையில் மனைவிமார்களின் எண்ணத்தையும் செயலையும் பாதிக்கின்றது என்பதனை விளக்குகிறார்.

இறுதியாக, “மது’ நாவலில் காணப்படும் களவியல் கோட்பாடு’ தினேஷ் (மலேசியா) அவர்களின் கட்டுரை இவ்வாய்விதழில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையில் தொல்காப்பியரின் களவியல் கோட்பாடு தற்கால மலேசியத் தமிழ் நாவல்களை ஆராயவும் பயன்படும் என்பது விவரிக்கப்படுகின்றது. ஆய்வின் முடிவாக, களவியலில் கூறப்பட்டுள்ள கூறுகள் யாவும் ‘மது’ எனும் மலேசியத் தமிழ் நாவலில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன என்பது அறியப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், முதல் சந்திப்பு உள்ளது, ஆயினும் முதற் கண்ணோக்கு எனும் கூறு மட்டும் இந்த நாவலில் காண இயலவில்லை. ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பிய நூலில் உள்ள களவியல் எனும் கோட்பாடு இந்நவீன காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நாவலிலும் காணப்படுகிறது என்கிறார் கட்டுரையாளர். இப்புதிய முயற்சியை ஏற்கும் வண்ணம் இக்கட்டுரையை தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதல் வெளியீடு செய்கிறது.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட 10 கட்டுரைகளை ஏழாவது தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் தொகுப்பாக வெளியீடு செய்யப்படுகிறது. பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் ‘தமிழ்ப் பேராய்வு’, தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்த ஏழாவது தமிழ்ப் பேராய்வு வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு விநிலி. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

24.7.2018

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu Vol 7, July 2018

பொருளடக்கம் / Contents

பக்கம் / Page

1. கவிதை குறித்த முரசு விவாதங்கள் 12
Poetry Arguments of Murasu முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr.M.S.Sri Lakshmi¹
2. பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பங்களிப்பு
ஓர் ஆய்வு.....25
Contribution of the Indian Literature to the Development of the Classical Malay Literature
பேராசிரியர் முனைவர். மு. இராசேந்திரன் / Professor Dr.M.Rajantharan¹
நாகராஜன் துரைபாண்டியன் / Nagarajan Thuraipandian²
3. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் 'யாணர்' என்னும் சொல்லின் பொருள்: ஒரு மீள்
பார்வை.....39
The Meaning of The Term Yānar in Sangam Literature: A Revisit முனைவர் ந.அதியமான்
/ Dr.N.Athiyaman¹ முனைவர் த.கண்ணன் / Dr. T.Kannan²
4. பண்டைய தமிழர்களின் கடல்வழிப்பயணங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள்
பாதுகாப்பு.....53
Preservation of Ancient Tamil Maritime Records முனைவர் க.சுபாஷினி / Dr. K. Subashini¹
5. தமிழர் வரலாறு கூறும் தொல்லியல் தடயங்கள் 58
Archaeological evidence that explains the early history of Tamils பாபு சகாதேவன் /
Babu Sagadevan¹
6. இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகையும் மேடானில் கம்போங் மெட்ராஸ்
கிராமத்தின் தோற்றமும்.....66
The Coming of Tamils to Indonesia and the Emergence of Kampung Madras
இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் /
Assoc.Prof.Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel¹ முனைவர் மனோன்மணி தேவி
அண்ணாமலை / Dr.Manonmani Devi M.A.R Annamalai² முனைவர் கிங்ஷ்தன்
பால்தம்புராஜ் / Dr.Kingston Palthamburaj³
7. மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் சீனர்களின் நம்பிக்கைகளின் தாக்கம் 73
முனைவர் சில்லாழி / Dr Sillalee¹ தமிழரசி முனியாண்டி / Tamil Arasi Muniandy²
கிருஷ்ணவேனி சுப்பிரமணியம் / Krishnaveni Subramaniam³
8. கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணம்.....83
Rhetorical Conventions in Kannadasan's Cinema Songs பிரேமநந்தினி தேமுடு / Premananthini
Dhemudu¹ முனைவர் மோகனதாஸ் இராமசாமி / Dr.Mohana Dass Ramasamy²
9. 'அம்மா' கதையில் கணவனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட மனைவி 91
Wife ill Treated by Husband in the Short Story 'Amma' இராஜேஸ்வரி ஆறுமுகம் /
Rajeswari Arumugam¹
10. 'மது' நாவலில் காணப்படும் களவியல் கோட்பாடு 98
Tholkappiyar's Theory of Kalaviyal in The Novel 'Madhu' தினேஷ் சுப்பிரமணியம் /
Thinesh Subramaniam¹

கவிதை குறித்த முரசு விவாதங்கள்

Poetry Arguments of Murasu

முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr.M.S.Sri Lakshmi¹

Abstract

This research paper focuses the literary arguments about the traditional and verse poetry in Singapore. Similarly the same arguments were very popular in seventies in Tamil Nadu. In Malaysia, there was a good response among youngsters for the verse poetry. But traditional poets in both Malaysia and Singapore never supported. As an open minded poet Mr Ilangovan from Singapore was a pioneer in modern verse Poetry. Likewise Mr K T M Iqbal also wrote the verse poetry followed by Ilangovan. In order to create the awareness on the trend in Tamil Poetry field Mr V T Arsau, editor of Tamil Murasu initiated a literary argument in 1991-1992. These articles depict the writing skills, argumentative skills and also the literary knowledge of the participants like KTM Iqbal. But few members of public who took part in the arguments were ignorant about the aim of the arguments. These arguments were indirectly helping to develop the local poetry scene.

Key Words: Poetry arguments, Tamil Murasu, Singapore Tamil Literature, Verse poetry, Fundamental of arguments.

முன்னுரை

தமிழ்க்கவிதை காலந்தோறும் புதிய பாடுபொருள்களையும், புதிய வடிவங்களையும் தாங்கித் தன்னைத்தானே செழுமைப்படுத்திக் கொள்கிறது. சங்ககாலம் தொடர்பே காணப்பட்ட இப்போக்கு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின்வழி நாம் அறியக்கிடக்கும் செய்தியாகும். பாரதி தோற்றுவித்த வசனகவிதை தமிழ்க்கவிதைக்குப் புதுவரவு. பின்னர்த்தோன்றிய புதுக்கவிதை வடிவத்தை ஏற்க மனமில்லாதவர்கள் புதுக்கவிதையை இழித்தும் பழித்தும் பேசினர். மரபுக்கவிதை குறித்தும் புதுக்கவிதை குறித்தும் காரசாரமான விவாதங்கள் தமிழகத்தில் எழுந்தன. மரபுக்கவிஞர்கள் புதுக்கவிதை எழுதித் தம்மைப் புதுப்போக்கிற்குத் தயாராக்கிக்கொண்டனர்.

தமிழக இலக்கியப்போக்கின் சாயல்கள் சிங்கப்பூரிலும், மலேசியாவிலும் எதிரொலித்தன.

விவாதத்திற்கான சூழல்

எழுபதுகளில் புதுக்கவிதை x மரபுக்கவிதை குறித்த விவாதங்கள் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்தன. ஆயின் புதுக்கவிதை அங்கே புதுப்பொலிவுடன் வளர்ச்சிப் பாதையில் நடைபோட்டது. மலேசியாவிலும் புதுக்கவிதையால் ஈர்க்கப்பட்டனர். சி.கமல நாதன் புதுக்கவிதையின் முன்னோடியாக விளங்கினார். எம்.ஏ. இளஞ்செல்வன் போன்ற இளையர்கள் தங்கள் படைப்பாற்றலின் மூலம் புதுக்கவிதைத்துறையை வளர்த்தனர். சிங்கையில் இளங்கோவன் எழுபதுகளில் புதுக்கவிதைத்துறையின் முன்னோடியாக விளங்கினார். அவரைத்

¹ The author is an Associate Lecturer in Singapore University of Social Sciences, Singapore. Visaka_2004@yahoo.com

தொடர்ந்து க.து.மு.இக்பால் புதுக்கவிதை எழுதினார். ஆயின் மிகப்பெரும்பாலோர் மரபுக்கவிதையை உயர்த்தியும் புதுக்கவிதையைத் தாழ்த்தியும் பேசினார். கவிதையில் உயர்வு தாழ்வுக்கு இடமே இல்லை என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. கவிதைத்துறை எப்படி மாற்றங்களை உள்வாங்குகிறது? அத்துறையில் நிகழும் புதுமைப்போக்குகள் யாவை? என்ற சிந்தனை இல்லாமல் இருக்கவே தமிழ்முரசு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் திரு வி.டி.அரசு (வை.திருநாவுக்கரசு) கவிதைத்துறையின் நோக்கினையும் போக்கினையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளும்படி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த விரும்பினார். விவாதமே அதற்குச் சிறந்த வழி என்று தீர்மானித்தார். ஆகவே விவாதத்திற்குரிய சூழலை உருவாக்கிக் கொடுத்தார். விவாதப்பிரியரான அவருக்கு அது கைகொடுத்தது. கவிதையிலேயே கவிதையைப்பற்றி விவாதம் முதலில் எழுந்தது சிறப்பு.

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை

குறித்த சர்ச்சை:

சிங்கப்பூரில் இளங்கோவன் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எழுபதாம் ஆண்டு “விழிச்சன்னல்களின் பின்னாலிருந்து” என்னும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பையும், எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் “மௌனவதம்; என்னும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்புறாலையும் வெளியிட்டார். இதன் மூலம் இவர் புதுக்கவிதைத்துறையின் மூலவர் என்னும் பெருமைக்குரியவர் ஆகிறார். இக்காலகட்டத்தில் க.து.மு.இக்பால் பல புதுக்கவிதைகளை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். ஆயின் தொண்ணூறுகளின் முற்பகுதியில் புதுக்கவிதை எழுதுவோர்க்கும் மரபுக்கவிதை எழுதுவோர்க்கும் இடையே கருத்து மோதல்கள் ஏற்பட்டன. கவிதை வடிவிலேயே இம்மோதல்கள் நிகழ்ந்தன. இவற்றை ‘இலக்கியக் கருத்துப்போர்’ எனத் தமிழ்முரசு குறிப்பிடுகிறது. இக்கருத்துப்போரினை வளர்க்கும் வகையில் மற்றக் கவிஞர்களையும் பங்குகொள்ளும்படிச் கவிதைப்பகுதியின்

பொறுப்பாசிரியரும் தமிழ்முரசின் ஆசிரியருமான வை.திருநாவுக்கரசு அழைத்துள்ளார். “கவிஞர் அமலதாசனை உரைவீச்சு வீச்சு செய்த கவிதை, கடந்த ஞாயிறு (10.11.91) முரசில் வெளிவந்த கவிஞர் க.து.மு.இக்பாலின் “வரவைச் செலவில் எழுதலாமா?” என்னும் கவிதை ஆகும். ஏனைய கவிஞர்களும் இந்த இலக்கிய சர்ச்சையில் இறங்கிச் சொற்சிலம்பம் ஆடலாமே?” (தமிழ்முரசு, 17.11.91) என வேண்டுகோள் விடுத்துக் கருத்துப்போரில் களமிறங்கத் தூண்டுகிறார். சில வாரங்களுக்கு இச்சர்ச்சை தொடர்கிறது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வெளிநாட்டுத்திறனாளர்களைச் சிங்கப்பூர் அரசு வரவழைத்த காலட்டத்தின் தொடக்கத்தில் கவிதை குறித்த கருத்துப்போரினைத் தமிழ்முரசு ஆசிரியர் வளர்க்க நினைத்ததற்குச் சில காரணங்களைக் கூறமுடியும்.

1. பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற முறையில் உள்ளூர் இலக்கிய வளர்ச்சியில் காட்டிய அக்கறை.
2. கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை பெருகவேண்டும்.
3. புதிய திறமைகளை அடையாளம் காணவேண்டும்.
4. பத்திரிகையில் சூடான ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விஷயங்களை வெளியிட்டு வாசகர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவது.
5. பத்திரிகை விற்பனையை அதிகரிப்பது.

மேற்கூறிய காரணங்களின் அடிப்படையில் சிந்தித்தால் காலத்துக்கேற்ற இலக்கிய வடிவங்களில் எழுத்தாளர்களை எழுத ஊக்கப்படுத்திய பத்திரிகையாளராக வை.திருநாவுக்கரசு திகழ்வதையும் பொறுப்புமிக்க பத்திரிகை ஆசிரியராக அவர் விளங்கியிருப்பதையும் மறுத்துவிடமுடியாது. க.து.மு.இக்பாலின் கவிதையும் வை.திருநாவுக்கரசின் நோக்கத்திற்கு அரண் செய்வதாகவே அமைகிறது.

“இலக்கியத்தில்

திருப்பமோ திசைமாற்றமோ

ஒன்றும் தேசத்துரோகமல்ல”

‘காலத்தின் கட்டாயம் புதுக்கவிதை’ என்று இக்பால் கருதியதோடு அன்றித் தாமே முன்மாதிரியாய்ப் பற்பல புதுக்கவிதைகளை எழுதிவந்தார். இவர் நல்ல மரபுக்கவிஞர் என்பதைச் சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் நன்கறியும். ஆகவேதான் புதுக்கவிதையை மரபுத்தாயின் மகளாகப் அவரால் பார்க்கமுடிகிறது .

“மரபுக் கவிதையின்

மணிவயிற்றில் உதித்ததுதான்

புதுக்கவிதை”

என்று கூறியதோடு அமையாது,

“தாயின் குணங்கள்

மகளிடமும் உண்டு

கண்டு கொள்ளக்

கண்கள்தான் வேண்டும்”

என்ப பாடுவதன் மூலம் மரபுக்கவிஞர்களின் சிந்தனைக் கண்கள் அகலத் திறக்கவேண்டும் என்னும் அவரின் விழைவு தெரிகிறது. தமிழகம், இலங்கை , மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் தொடக்ககாலத்தில் புதுக்கவிதைக்கு எதிர்ப்பு இருந்தாலும் பின்னர் அந்நிலை மாறிப் புதுக்கவிதைத்துறை செழித்து வளர்ந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. ஆயின் சிங்கப்பூரில் இளங்கோவன், இக்பால் ஆகியோரைத் தவிரத் தொடக்ககாலத்தில் புதுக்கவிதையைக் கவிதைவடிவமாக ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையே நிலவியது. இந்நிலை மாற இவ்விலக்கிய சர்ச்சை அவசியமாயிற்று.

“புதுக் கவிதையை

ஏடாசிரியர்கள்

ஏற்றுக்கொள்வதும்

பேராசிரியர்கள்

பெருமைப்படுத்துவதும்

இலக்கணத்தை இழிவுபடுத்துவதல்ல

ஏற்றப்படுத்துவது”

என்று எழுதியதோடு அமையாமல்

“தூக்கு வாக்குப்

போக்கு நாக்கு

நீக்கு நாக்கோ”

என எள்ளலோடு கவிதையை முடித்திருப்பது சிறப்பு. வெறும் சந்த நயத்துக்காகப் பொருளற்ற எதுகை மோனைகளில் மரபுக்கவிஞர்கள் காட்டும் அக்கறையை ,மெனக்கெடுத்தலைக் கேலி செய்கிறது கவிதையின் முடிவு.

அமலதாசன் தாம் எடுத்துக்கொண்ட விவாதப்பொருளை விளக்கி எதிர்வாதம்புரிவதை விட்டுவிட்டு “அறிவாளிகள் அறிவாளிகள்தாம்” என்னும் தலைப்பில் உரைவீச்சில் தம் மறுப்பினைத் தெரிவிக்கிறார். “புது” என்னும் அடைமொழியைப் பாரதியின் வசனகவிதைக்குச் சூட்டாதது ஏன்? அடுக்குமொழிபேசி அரசியலுக்கு வந்த தலைவர்கள் ஏன் தங்களுக்குப் புதுக்கவிஞர்கள் என்று புகழாரம் சூட்டிக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டுள்ளார். விவாதத்தில் அறிவுப்பூர்வமாகக் கருத்துக்களை முன்வைக்கவில்லை. மேலும் விவாதத்துக்கு வலுச்சேர்க்க இயலாத மொண்ணையான கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். ஆகவே அமலதாசன் விதண்டாவாதம் புரிகிறார் என்று கூறவேண்டியுள்ளது. அனைத்துக்கும் மேலாகக் கவிதைக்கலை மரபுக்கவிஞர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்பதுபோல ஏகபோக உரிமை கொண்டாடுகிறார். அறிவுத்தளத்தில் விவாதத்தை அணுகிப் புதுமையை வரவேற்காமல் மரபுக்கவிதைகளுக்குக் கேடு செய்வதாகக் கருதிக்கொண்டு உணர்வுத்தளத்தில் மரபுக்குக் கேடு செய்பவர்களைத் தண்டிக்கவும் தயாராகிறார்.

“மரபுக்குக் கேடு செய்தால்

மாறாத சூடு வைப்போம்”

என்று சொல்லினால் சுகுகிறார். ஆகவே இலக்கியக்கருத்துப்போர் என்று கட்டம்கட்டிச் (IN THE BOX) சர்ச்சைக்கு அழைக்கவேண்டிய கட்டாயம் “விவாதப்பிரியரான” வை திருநாவுக்கரசுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

அமலதாசனின் சூடான பதில் கண்டு கற்பூரன் என்னும் புனைபெயருடன் “காரணம் புரியவில்லை” என்னும் தலைப்பில் ஒருவர் எழுதிய உரைவீச்சுக் கவிதை 08.12.91 அன்று தமிழ்முரசில் பிரசுரமானது.

“பெயரால் நமக்குள்ளே

பேதங்கள் இருக்கவேண்டாம்”

என்று ஆலோசனை கூறுவதோடு உடைகளில் புதுமையைக் கண்ணியமாய் ஏற்கும்போது கவிதையில் ஏன் புதுமையை ஏற்கத் தயங்குகிறார்கள்; இதன் காரணம் புரிவில்லை என்று தம் கலக்கத்தினைப் பதிவுசெய்கிறார். புதுக்கவிதைக்குத் தம் வரவேற்பையும் கூறுகிறார்.

“புதிய வரவுனக்குப்

பொலிவதனைத் தந்திடுமே”

எனத் தமிழ்மொழிக்குப் புதுக்கவிதை வளம்சேர்க்கும் என்னும் தம் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

தி.துரைராஜு “சுவையா? சுவையா?” என்னும் தலைப்பில் (15.12.91) புதுக்கவிதையை வரவேற்கிறார். அவரின் பார்வையில் ஓர் இளம் வாசகன் என்ற முறையில் மரபுக்கவிதை சுவையாகவும், புதுக்கவிதை சுகமாகவும் நியாயமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் சிங்கப்பூர்ச் சூழலில் மரபுக்கவிதையைப் படிப்பதற்குரிய மொழிவளத்தை இளையர்கள் பெற்றிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது என்பதால் இக்கருத்து ஏற்படையதாக அமைகிறது.

“சந்தங்கள் கூடிவந்தாலும்

மரபுக்கவிதைகளுக்குச் சொந்தங்கள் அதிகமில்லை.

வார்த்தைகள் ஆடிவருவதால்

புதுக் கவிதைகளுக்கு

இளம் உள்ளங்களே சொந்தம்!”

என்று கூறுவதோடு புதுமையை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் இளையர்களின் நிலைப்பாட்டைத் தன் கவிதையின் வழி உறுதி செய்கிறார்.

17.11.91 அன்று பிரசுரமான அமலதாசனின் கவிதைக்கு மறுப்பாக 15.12.91 இல் “புதிது என்ன பொல்லாத சொல்லா?” என வினாத்தொடுத்துத் தம் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். இவரின் கவிதையில் அமலதாசனின் கவிதை பற்றிய அறிவு கேள்விக்குரியதாகிறது. அமலதாசனின் லிகீஜைஐழிஅஃஐகூங் சந்தேகிக்கப்படுகிறது. “நுணலும் தன வாயால் கெடுவதுபோல”ப் பாரதி, அண்ணாதுரை, கருணாநிதி போன்றோரை உதாரணம் காட்டப்போய்த் தமக்குத் தாமே இழிவுதேடிக் கொண்டார் அமலதாசன் என்று எண்ணவேண்டி உள்ளது. தம் சொந்தக்கருத்துக்களைக் கூறாமல் “உறவுக்குக் கைகொடுப்போம்; உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்னும் கலைஞர் கருணாநிதியின் வரிகளை இரவல் பெற்றதால் கவிஞர் இல்பாலின் குறைகூறலுக்கு இலக்காகிறார். அமலதாசனின் பதிலைப் படிக்கும்போது ஒரு விஷயத்தை முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அதாவது மேலோட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டு விவாதங்களத்தில் இறங்குவது எவ்வளவு இழிவைத்தரும் செயல் என்பதை உணரமுடிகிறது. இந்நிலை அமலதாசனுக்கு மட்டும் உரியதன்று. இன்னது என்று இலக்கியத்தை ஓரளவு கூடத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்கள் புகழுக்கு ஆசைப்பட்டோ அல்லது சமூகஅங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காகவோ இலக்கியத்தைக் கையிலெடுக்கும் பலருக்கும் ஏற்படும் விளைவு. இது சிங்கப்பூர்த்தமிழ்ச் சூழலில் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நிரம்பவே உண்டு. இந்தநிலை அமலதாசனுக்கு இல்பால் கொடுக்கும் பதிலில் பளிச்சிடுகிறது. புதுமையை வரவேற்பதால் அமலதாசன் போன்றோர் எதை இழக்கப்போகிறார்கள்?

என இக்பால் கேட்டிருப்பது உண்மையே!
நியாயமான கேள்வியும் கூட!

மரபுக்கவிதைக்குப் புதுக்கவிதை
விரோதியல்ல என்னும் கருத்தினை 22.12.91
அன்று வெளிவந்த தமிழ்முரசில் மீண்டும்
பதிவுசெய்துள்ளார் . “யாப்பிலக்கணம்
புதுக்கவிதையை ஆதரிக்கிறது” என்னும்
கவிஞரின் கருத்தினை வெளிப்படுத்தும்
கவிதை, இச்சர்ச்சையின் முக்கியத்துவம்
கருதி முழுவதுமாய்க் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

“கட்டுப்பாடு , மரபு என்று
களைப்பின்றிச் சத்தமிடும்
யாப்புப் படித்த கவிகளே ; இல்லை
ஆப்புப் படித்த கவிகளே!
வெண்டளையால் இயலும் வெண்பாவும்
எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கட்டளைக்
கலித்துறையும் கொண்ட
நமது யாப்பிலக்கணம்”

இவற்றோடு,
“செந்தொடை
ஆசிரியத்துறை
இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
ஆகியவை மூலம்
புதுக்கவிதைக்கு எத்தனையோ
ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே!
பச்சை விளக்குக் காட்டியிருக்கிறதே;
கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாக வெளியிடக்
கதவுகளைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறதே!
நுனிப்புல் மேய்பவர்களுக்கு
இந்த நுட்பம் நுழையுமா மூளையில்?
கவிதைகளைச் செந்தொடையாக,
அதாவது எதுகை மோனை என்னும்
எந்த அலங்காரமும் இல்லாமல் எழுத

யாப்பிலக்கணம் அனுமதி தருகிறது!
இது புதுக்கவிதையின் கூறல்லவா?”

“செந்தொடை நந்தொடையில்லை
என்பீர்களா?

யாப்பிலக்கணத்தை மீண்டுமொருமுறை
திருப்புங்கள்.

ஆசிரியத் துறைக்கு
இலக்கணம் வகுக்கும் யாப்பிலக்கணம்
அதில்
அளவடியோ
நெடிலடியோ
கழிநெடிலடியோ
எந்த வரியிலும்
அதாவது அடியிலும் வரலாம் என்று
தாராளம் காட்டியிருப்பது
புதுக்கவிதைக்கு
மறைமுகமாகக் கொடுத்த ஆரம்ப
வரவேற்பல்லவா?

ஆசிரியத் துறையை விடக் கீழ்வரும்
இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத
புதுக் கவிதையை
ஒத்திருக்கவில்லையா?

“பல்லோர் துஞ்சு நள்ளென் யாமத்
துரவுக் களிறுபோல் வந்து
இரவுக் கதவுமுயல்
கேளே மல்லேங் கேட்டனம் பெரும
வோரி முருங்கப் பீலி சாய

நன்வயல் வலைப்பட் டாங்கியா

முயக்குதொறு முயங்கு மறனில் யாயே”
(குறுந்தொகை)

இந்த இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவில்

2 சீர்கள் உள்ள குறளடி, 3 சீர்கள் உள்ள சிந்தடி, 4 சீர்கள் உள்ள அளவடி ஆகியவை விரவிக் கிடப்பது புதுக்கவிதையின் சாயலைப் புலப்படுத்தவில்லையா?

சந்தம் யாப்புக்கு மட்டும் உரியதல்ல;

கருத்து உணர்ச்சி ஒழுங்கிலும் சந்தம்

இருக்கிறது.

சந்தத்திற்குக் கருத்து

வளைந்து கொடுக்கத் தேவையில்லை;

மாறாகக் கருத்துக்குத்தான்

சந்தம் என்பது மேலே சொன்ன பாடலில்

கோடி காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மரபுகளே!

நீங்கள் இதனை அறிந்தும்

அறியாதவர்போல் நடிக்கிறீர்களா ?

அல்லது

உண்மையிலே உறங்குகிறீர்களா ?

உறங்குவது போல்

பாவனை செய்கிறீர்களா?

தொல்காப்பிய விதிகளுக்கு அப்பாற்
சென்று

புதிய இலக்கணம் வகுத்த

புலவர் பெருமக்களின் துணிவு இன்றையப்

புதுக் கவிதையாளர்களிடமும் இருக்கிறது.

அதைப் புரிந்து கொண்டு

போற்றா விட்டால் போங்கள்;

புழுதிவாரித் தூற்றாதீர்கள் .

சூடுபோடப் போவதாகக் கையைச்

சொரியும் சூரர்களே ! அது

முனை பலம் இல்லாத

முரடர்கள் தொழிலாயிற்றே!

“மரபுக்குக் கேடு என்றால்

மனம் பொறுக்க மாட்டோம் “

என்பவர்களே!

எத்தனை மரபுகள் உங்கள்முன்

இறந்து கிடக்கின்றன !

காப்பாற்ற நீங்கள்

கை நீட்டிய துண்டா?

கண் திறந்து பார்த்ததுண்டா?

எப்போதோ சில

விருத்தம்; சிந்து

வெண்பாக்கள் எழுதிவிட்டு

மரபுக் கவிதைகளின் காவலராய்

மார்தட்டிக் கொள்வதா?

குறளடி வஞ்சிப்பா

கொச்சகக் கலிப்பா

கட்டளைக் கலிப்பா

கலித்துறை கும்மி

மருட்பா வண்ணமெனும்

மரபுக் கவிதைகளை

என்றேனும் உங்கள்கை

எழுத முனைந்த துண்டா?

வஞ்சித் தாழிசையை

வரவேற்றுப் படைத்ததுண்டா?

வாழ்த்து மடலேனும்

வாசித்த துண்டா நீங்கள்?

எட்டியும் பார்ப்பதில்லை ?

மரபுகள் நூறு

மரித்துக் கிடக்கின்றன

உங்கள் முன்!

உயிர் கொடுக்க

ஓடி வாருங்கள் ;

முடியாவிட்டால்

இந்தச் சாவுகளுக்குச்

சரமகவி பாடச்

சந்தத்தைத் தேடுங்கள்

வீணாகத் தீக்கோல் சுமக்கும்

வேலையைத் தேர்ந்தெடுக்காதீர்கள்!

தீ உங்கள் தீ

உங்கள் விரல்களையே

சுட்டு விடப்போகிறது!"

இந்நீண்ட கவிதையில் தம் கருத்துக்களைத் தக்க சான்றுகளோடு முன்வைத்துத் தம் வாதத்தினை உறுதிப்படுத்துகிறார் கவிஞர் இக்பால். மரபுக்குக் கேடு செய்பவர்களுக்கு மாறாத சூடு வைக்கப்போவதாய் மிரட்டிய அமலதாசன் மூட்டிய தீ அவரையே சுட்டுவிட்டதை விவாதத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

கவிஞர் முருகதாசன் "இது குத்துவிளக்கு , அது கூரை நெருப்பு" என்னும் தலைப்பில் கவிதை எழுதி இலக்கியச்சர்ச்சைக்குள் இறங்குகிறார் (5.1.92) இவர் ,

"புதுமைக்குப் பூமாலை போடப் புகுந்து பழமைக்குள் பத்திரம் தேடுவதேனோ?"

எனக் கேட்கிறார். முருகதாசனின் கேள்வி பொருளற்றது. புதுமை என்பது பழமையிலிருந்து பிறந்ததுதான். புதுமை சுயம்புவாகத்

தோன்றாது என்பதை உணர்ந்தவர் கவிஞர் இக்பால். ஆகவே மரபிலக்கணம் புதுமையை வரவேற்கிறது என்று அமலதாசனுக்குப் பதிலளித்திருந்தார். இப்பதிலைத் திரித்துப் பழமைக்குள் பாதுகாப்புத் தேடுவதாக முருகதாசன் கூறியிருப்பது சற்றும் பொருந்தாது. குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது.

தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை எடுத்துக்காட்டித் தம் மரபிலக்கணப் புலமையை வெளிப்படுத்திய முருகதாசன் "அரிசிக்குள் கல்லைப் பொறுக்கலாம் ; கல்லுக்குள் அரிசியைப் பொறுக்குவதா?" என்னும் கேள்வி மூலம் மரபினை அரிசி என்றும் , புதுமையைக் கல் என்றும் கருதுகிறார் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த உவமையால் கவிதை என்பது கலப்படம் செய்யப்பட்ட பண்டமா? என்னும் கேள்வி எழுகிறது. விதிகளைக் கூறிய இலக்கணம் விதிவிலக்குகளைக் கூறியது ஏன்? முருகதாசன் இதனைச் சிந்திக்க மறந்துவிட்டார். முருகதாசனின் வாதம் இதற்கு விடை அளிக்கவில்லை. இலக்கண மீறல்கள் அல்லது விதிவிலக்குகள் புதுமைக்கு வழிவகுப்பவை என்று சிந்தித்த நம் மரபிலக்கணப் புலவர்களின் உள்ளம் முருகதாசனுக்கு நினைவில் வரவில்லை போலும்!

"ஓசை இன்பம் உடைய பாட்டுவகைகள் எல்லாரையும் கவர்வதால் அவை அதிகம் பழக்கத்தில் உள்ளன" என்று எழுதும் கவிஞர் முருகதாசன் வெறும் ஓசை இன்பத்தை மட்டும் கொண்டு கவிதையை மதிப்பிடுகிறாரா? கவிதைக்குப் பொருளும் முக்கியமல்லவா? அப்பொருளை உணர்த்தவே புதுமை பயன்படுகிறது என்பதை மறந்தரா? தாம் சந்தக்கவி பாடுவதில் வல்லவர் என்பதால் சந்தத்தினை அளவுகோலாகக் கொண்டு புதுக்கவிதையை மதிப்பிடுகிறார் என்றே எண்ணவேண்டியுள்ளது. ஆகவேதான் சந்தமுள்ள மரபினை ஏற்கிறார். சந்தமில்லாத புதுக்கவிதையை ஏற்க மறுக்கிறார். மரபுக்கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையை இலக்கணமற்றது என்று மயங்கி அதனை வெறுப்பதும், வரவேற்காமல் இருப்பதும் முருகதாசனின் பதிலிலிருந்து

தெளிவாகத்தெரிகிறது. முருகதாசனின் வாதம் கூர்மையாக இல்லை.

காலத்துக்கேற்ற புதுவடிவங்களை வரவேற்காதவர் முருகதாசன் ஆவார். இவரின் பதில் தனி மனிதத் தாக்குதலாக உருப்பெறுகிற அபாயத்தினையும் கொண்டுள்ளது. அழித்துவிடும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் கூரை நெருப்பு என்று புதுக்கவிதையை முருகதாசன் உருவகப்படுத்தியிருந்தாலும் நெருப்பினைப்போல் வேகமாகப்பரவும்/வளரும் என்னும் உட்பொருளையும் அது தருகிறதல்லவா?

முருகதாசனின் கவிதைக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க இப்பால் (12.1.92) அன்று “காலிப் பாணைகள்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய பதில், கூரை நெருப்பென்று புதுக்கவிதையை முருகதாசன் கூறுவதில் பிழையில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வது போல் தோன்றினாலும், பழையனவற்றை எரித்துவிட உதவும் நெருப்புத்தான் என்று சாமர்த்தியமான முறையில் அமைந்துள்ளது.

“ஆள்வசிக்க லாயக்கில்லாமல்

ஆயிரம் பொத்தல்களுடன்

ஆடிக்கொண்டிருக்கும்

பழைய கூரைகளைத் தரைமட்டமாக்கும்

திருநெருப்புத்தான் புத்துக்கவிதை”

மரபுக்கவிதையைக் குத்துவிளக்கு என்று வருணித்திருக்கும் முருகதாசனுக்கு இப்பால் தரும் பதில் குத்துவிளக்குகளாலும் அழிவு ஏற்படலாம் என்பதனை நினைவூட்டுகிறது. விவாதம் காரசாரமாக வளர்ந்து கருத்துமோதல்களை ஏற்படுத்தினாலும் இப்பாலின் வாக்கு சாமர்த்தியம்/வாக்குசாதிரியம் அவர் கட்சிக்கே நம்மை இழுத்துச்செல்கிறது. கீழே சான்று தரப்பட்டுள்ளது.(வாசகர் கடிதத்தில் மல்லிகா குரும்பையன் என்பவரும் இப்பாலின் கடிதத்தை வரவேற்றுப் போற்றியிருந்ததை இவண் நினைவுகூரலாம்).

“புதுக் கவிதையைக் கூரை

நெருப்பென்று சொன்ன

நெஞ்சமே கேள் .

நிகழ்காலப் புதுக்கவிதை

நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் கூரை

நெருப்பு மட்டுமல்ல ..... அது

கரையான்கள் அரித்துக்

காலாவதியான

கட்டடங்களை இடித்துத் தள்ளும்

புல்டோசர் என்றும் புரிந்துகொள்க!”

மரபிலக்கணம் கற்று மரபுக்கவிதைகளை எழுதிவந்த இப்பால் புதுக்கவிதையை வரவேற்பதற்காக மாறிவரும் காலத்தோடு தம்மையும் மாற்றிக்கொண்டுள்ளதை அவருடைய பதிலிலிருந்து அறிகிறோம்.

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்”

கல்லார் அறிவிலா தார்”

என்னும் குறளை இங்கே நினைத்துப் பார்ப்பது நல்லது. விவாதம் என்ற நோக்கில் அவர் முருகதாசனின் கருத்துக்களை மறுப்பதில் நியாயமாகவே செயல்படுகிறார். முருகதாசன்

“ஓசையை உண்டாக்கவே யாப்பு;

அது தரும் லயம், தாளம்

உணர்ச்சியை ஒலியாக்காமல் சந்தம் செய்வீரோ?

ஓளியை எழுத்தாக்காமல் பிறருக்குச்சான்றாக்குவீரோ?

சந்தத்துக்குள் கருத்தைப் புகுத்துவது

சிறந்த கவித்துவம்

கருத்தை மட்டும் சொல்லத்தான் உரை அல்லது உங்கள் உரைவீச்சு”

என்று எழுதியதை மறுக்கும் இப்பாலின் பதில் வாசகர்களையும் சிந்திக்கவைக்கிறது. செய்யுள், கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய மூன்றுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்துகிறது. அத்தோடு புலமைக்கும் கவித்துவத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும் தெரிவிக்கிறது. மரபிலக்கணம் பற்றி அறியாத இளந்தலைமுறையினருக்கு இச்சர்ச்சை மூலம்

நிறையத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. திறந்தமனத்துடன் இக்பால் அளிக்கும் பதில் கீழ்வருமாறு அமைகிறது.

“கருத்துக்களை யாப்புக்குள்
கட்டுப்படுத்திக் காட்டுவதுதான் சிறந்த
கவித்துவமா? ஏற்றுக்கொள்ள இயலுமா?
மருத்துவம் ,சோதிடக்கலை ,கணிதம்
முதலியவற்றைச் செய்யுள்வடிவில்
அமைத்த முன்னோரின் திறமையைப்
புலமை என்று கூறுங்கள்;
கவித்துவம் என்று கூறாதீர்கள்.
கம்பனும் கலைமகனும் கைகொட்டி
எள்ளி நகைப்பார்கள் .
புலமை வேறு! கவித்துவம் வேறு!”

இப்பதிலைப் படிக்கும் திறந்த
மனமுடைய, நடுநிலை தவறாத
திறனாய்வாளர் யாரும் கவிஞர்
இக்பால் அவர்களைப் பாராட்டாமல்
இருக்கமுடியாது. அமலதாசன், முருகதாசன்
ஆகியோரால் இத்தகைய விளக்கங்களை
முன்வைக்க முடியாமற்போனது ஏன்?
ஆத்திரம் அறிவை மறைக்கும் என்பதாலா?
உணர்ச்சிவசப்படும் போது அறிவு
வேலை செய்யாது என்று முன்னோர்கள்
கூறிவைத்ததன் உண்மையை இவர்கள்
உணரவில்லையா? விவாதத்தில்
இறங்கும்போது தேவையான தகவல்களைத்
தக்க தருணத்தில் சரியான சான்றுகளோடு
எடுத்துரைக்க இவ்விருவருக்கும்
தெரியவில்லை. கோபம்கொண்டு தனிமனிதக்
காழ்ப்புக்கு இடம்தந்து விடுகிறார்கள்.
புலமைக்கும் கவித்துவத்துக்கும் உள்ள
வேறுபாடுகளைக் காட்டிய கவிஞர் இக்பால்
முருகதாசனின் சொற்களைக் கொண்டே
அவரை மடக்குகிறார். முருகதாசன்

“வண்ணம் சிந்து ஆசிரியம் கவி வெண்பா
விருத்தம் என்று

பல இனங்களில் எழுதப்பட்ட சிங்கப்பூர்க்
கவிதைகளை

நீங்கள் படிக்கவில்லை போலும்.

எல்லாவகைக் கவிதைகளும்
எழுதினால்தான்

“கவிஞர்” என்று மார்தட்டலாம் என்று
எந்த இலக்கணம் சொல்கிறது ?

கவிச்சக்கரவர்த்திகள் எல்லாம்
அப்படித்தானோ?

எழுதப்படாத மரபுகளை நீங்கள்
எழுதலாமே!”

என எழுதுகிறார். அதற்கு இக்பால்,
“எழுதப்படாத மரபுகளை எழுதும்படி

எம்மை ஏன் அழைக்கிறீர்கள் ?

மரபுக்காவலாளிகளுக்கு அல்லவா

மடல்தீட்டவேண்டும்?”

எனப் பதிலடி கொடுக்கிறார். இப்பதிலடி
முருகதாசனின் சமகாலக்கவிதைப்போக்கு
குறித்த அவரது அறியாமையையும்,
காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் அவர் தம்மை
மேம்படுத்திக்கொள்ளாததையும், அவரின்
பழமைவாதப் போக்கையும் தெளிவாகவே
படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

முருகதாசன், இக்பால் எடுத்துக்காட்டிய
குறுந்தொகைப்பாடல் வழக்கொழிந்து
போய்விட்டது என்று குற்றம் சுமத்துவ
திலிருந்தே சங்க இலக்கியம்பற்றிய அவரின்
புரிதலும் அறிவும் வெளிச்சமாகிவிடுகின்றன.
மேலும் தனக்குத் தெரியாமல்போனதால்
வழக்கொழிந்து போனது எனக்
கருதினாரா? அல்லது தான் படிக்காததால்
வழக்கொழிந்து போனது என்றாரா?
இன்றும் சங்கஇலக்கியம் மக்கள் மத்தியில்
மாணவர்கள் மத்தியில் தமிழறிந்தார்
மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் உள்ளது.
ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களின் வழியாக
அகிலத்தாரிடமும் சென்றுகொண்டுதான்
இருக்கிறது. உலக நடப்புப் புரியாமல்
வழக்கொழிந்து போய்விட்டது என
விதண்டாவாதம் புரிகிறார்.

முருகதாசன் பல்வேறு சந்தக்கவிதைகளை
எழுதினாலும்கூட எந்தச் சொல்லை எங்கு

பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதைக்கூட மறந்துவிடுகிறாரா? புழக்கத்தில் இல்லாத ஒன்றைத்தான் வழக்கொழிந்தது என்று சொல்லும் வழக்குண்டு என்பது முருகதாசனுக்குத் தெரியாதா? அல்லது இப்பாலைத் தாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் வழக்கொழிந்துபோய்விட்டது என்ற தவறான வார்த்தைப் பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்துகிறாரா என்று சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது. வாசகர் மனத்தில் இத்தனை கேள்விகளை எழுப்பும் முருகதாசனின் வாதத்திற்கு இப்பால் கீழ்க்காணுமாறு பதில் அளிக்கிறார்.

“நாம் எடுத்துக்காட்டிய

குறுந்தொகைப் பாடல்

வழக்கொழிந்துபோயிருந்தால்

இன்றும் நாம் அதுபற்றி

எழுதிக்கொண்டிருப்போமா?

பொருந்தும் படியாய் எதையும்

புகழக்கூடாதா ?

ஓசைக்குறைபாடு

உள்ள காரணத்தால்தான்

முன்சொன்ன குறுந்தொகைப்பாடல்

அழிந்துபோயிற்று என்பது உங்கள்

அவசரத் தீர்ப்பு; உங்கள்

ஆத்திரத்தின் வார்ப்பு

எடுத்துக்காட்டிய குறுந்தொகைப்பாடல்

மரபு யாப்பில் மலர்ந்த பாட்டு!

அது அழிந்துபோனதாக

நீங்களே வாக்குமூலம் கொடுப்பது

உங்களுக்கே

வேடிக்கையாக இல்லை?”

என்று முருகதாசனின் ஒவ்வொரு கருத்தையும் முறையாக மறுக்கிறார்.

அடுத்து, இக்கட்டுரையாளர் முன்பே கூறியதுபோல, முருகதாசன் சந்தத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்துப்பேசும் போக்கும் இப்பாலின் அணுகுமுறையில் மறுத்துப் பேசப்படுகிறது. சங்கஇலக்கியம், வள்ளுவர் தந்த வான்மறையாம் திருக்குறள் போன்றவை நிலைத்துவாழ அவை கூறும் கருத்துக்களின் சிறப்பே காரணம் என்பது தமிழ்கூறும் நல்லுலகு அறிந்த உண்மை. இதனை மறந்துபோன முருகதாசன் சந்தமே இலக்கிய நிலைபேற்றுக்குக் காரணம் என விதண்டாவாதம் புரிவதால் உண்மையைப் புரிய வைக்கவேண்டிய கடப்பாடு இப்பாலுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர் கீழ்க்காணும் கருத்துக்களை முன்வைத்து வாதிடவேண்டியுள்ளது.

“ஒரு கவிதை நிலைத்துவாழ

அழகான சந்தமே அடிப்படை என்றால்

குறள்யாப்பைவிட அழகான சந்தங்களில்

அமைந்த ஆயிரமாயிரம் கவிதைகள்

அழிந்துபோனதேன்?

விளக்கம் தெரியுமா?

வள்ளுவன் வரைந்த

வாகார்ந்த திருக்குறள்

காலங்களை வென்று

கலையாமல் நிற்பதற்கு அதன்

கருத்துக்களே அடிப்படை!”

இப்பால் முருகதாசனின் வாதத்தைச் “சவலை வாதம்” என்று சமத்காரமாகப் பெயரிட்டு அழைக்கிறார். உண்மையில் இவ்வாறு அழைப்பது மிகவும் பொருந்துவதே. இப்பெயருக்குரிய காரணமும் இப்பாலின் பதிலிலேயே அடங்கியுள்ளது.

“சந்தம் என்பது உங்களின்

சவலை வாதம்!

ஓசையை அதிகப்படுத்த

உள்ளே இருந்த “ உணவைக்” கீழே

கொட்டிவிட்டுக்

காலிப் பானைகளைக் கைகளில்

ஏந்தித் திரிகிறார்கள் பலர்

கவித்துவம் என்கிறீர்கள் நீங்கள்!”

சவலை என்பது போதுமான வளர்ச்சி இல்லாத குறைந்த வளர்ச்சி நிலையைக் குறிக்கும். ஆகவே தான் போதுமான வளர்ச்சியை அடையாத குழந்தைகளைச் சவலைக்குழந்தைகள் என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது.

தம் கருத்தை முருகதாசன் ,அமலதாசன் போன்ற கவிஞர்களுக்கு மீண்டும் வலியுறுத்தும் கவிஞர் இப்பால்,

“மீண்டும் கூறுகிறோம்

யாப்பிலக்கணம் புதுக்கவிதையை

ஆதரிக்கிறது !

கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு

இடையூறாக இருக்கும்

எதுகை மோனைகளை

விட்டுவிடச் சொல்கிறது !

யாப்பிலக்கணத்தில் ஆதாரம் தேடுவது

ஏன்? என்று கேட்கிறீர்களா?

காரணம் இதுதான் :

“ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்

வாழ்ந்தவர்கள் மட்டுமே

அறிவாளிகள் “ என்னும்

பாமரத்தனம் கொண்ட “மரபுகள்”

பலர் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள்!

சரிதானா? “

என்று தம் கவிதையை முடித்திருக்கிறார். “அறிவாளிகள் அறிவாளிகள் தாம் “ என்று எழுதிய அமலதாசனுக்கும் ஓங்கி ஓர் அறை கொடுப்பதுபோல முடித்துள்ளார் இப்பால்.

உரைக்கவிதை என்னும் தலைப்பில் 1.12.91 அன்று ஞாயிறு முரசில் தி.சு.மோகனம் புதுக்கவிதையைப் பொன் போர்த்திய நகை

என்று குறிப்பிட்டார். அதனைக் கவிதை என்று ஏற்காமல் போலிக்கவிதை என்று கருத்துரைத்தார். அதற்கு இப்பால் “ நான் விளங்கிக் கொண்டது சரிதான் என்றால் புதுக்கவிதை எதனால் போலிக்கவிதை ஆகிறது என்னும் கேள்வி எழுகிறது “ என்று தொடங்கித் தம் மறுப்பைத் தெரிவிக்கிறார். இதனை “விருந்து “ என்னும் தலைப்பில் தமிழ்முரசு (05.01.92) வெளியிட்டுள்ளது.

“போலி என்பது தோற்றத்தில்

ஒற்றுமையையும் உள்ளடக்கத்தில்

வேற்றுமையையும் கொண்டது.

புதுக்கவிதையோ யாப்புக்கவிதையின்

எந்தப் புறவடிவத்தையும் போர்த்திக்கொண்டு

நிற்கவில்லை. அது, உள்ளடக்கத்தில்

மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறது;

கவிதையின் பிற அணிகளைத் தாங்கி

நிற்கிறது, .யாப்பை விலக்கிய கவிதை

என்பதை உணர்த்தப் புதுக்கவிதை என்னும்

பெயரை ஏற்றுகிறது.

யாப்பு என்பது கவிதையின் புறத்தோற்றமே!

புறத்தோற்றத்தை விளக்கிய புதுக்கவிதை எவ்வாறு பொன் போர்த்திய நகையாகிறது?

யாப்பு இருந்தால்தான் கவிதையா?

சில வசனங்களை வெறும் கருத்து

நவீரசிகளை அப்படியே கூட்டல்

குறைத்தல் இன்றி யாப்புக்குள்

கொண்டுவரமுடியும்.

இவ்வாறு யாப்புக்குள் அடங்கும்

வெறும் வசனத்தைக் கவிதையென்று

அழைக்க முடியுமா? நிச்சயமாக

முடியாது. எனவே யாப்பு மட்டுமே

கவிதையாகிவிடாது.

கவிதை மலர், யாப்பு வேலிக்கு

வெளியிலும் மலரும்.

காலம் எல்லாத் துறைகளிலும்

மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும்

கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கவிதை மட்டும் மாறாமல் அப்படியே

இருக்கவேண்டும் என்று நாம்

கட்டாயப்படுத்துவதும் சட்டம் போடுவதும்

காலத்தின் காதில் விழாது.

திரு.பெல் (Bell) அவர்கள்

க ண டு பி டி த்த ஆ ர ம் ப க ல த் தொலைபேசிபோல்

இன்றையத் தொலைபேசியின் வடிவம்

இல்லை. அதற்காக இன்றைய நவீனத்

தொலைபேசியைப் போலித் தொலைபேசி

என்று நாம் அழைப்பதில்லை.

தண்ணீர் எதிலிருந்து கிடைத்தாலும்

அது நன்னீராக இருப்பதே முக்கியம்.

புதிய வடிவங்களை விருந்தாக

ஏற்றுக்கொள்கிறது தொல்காப்பியம்.

புதுக்கவிதை தமிழுக்குக் கிடைத்த

புதிய வடிவம்;விருந்து.அதைப்

போலி என்று சொல்வது

புண்படுத்துகிறது.

“விருந்தே தானும்

துவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே “ (தொல்காப்பியம் 540)

என்று தெளிவாகவும், அழகாகவும், பொருத்தமாகவும் விளக்கி திருதி.சு.மோகனம் அவர்களுக்குப் புதுக்கவிதையைப் போலிக்கவிதை என்று எனப் புரியவைத்திருக்கிறார் . இத்துடன்

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை குறித்த சர்ச்சை முடிவடைகிறது. ஆயின் 12.01.92 அன்று நாச்சம்மா தேவராஜன் என்னும் மாணவி ‘பாடம்’ என்னும் தலைப்பில் போலியான கவிதை வடிவத்தில்,

“மனிதன் மட்டும் மாறும்போது

மரபு மாறுவது தவறு என்பது

மண்டைக்குள் இருக்கும் மூளையை மறப்பது”

எனவும்,

“மரபு பெரிதா புதியது பெரிதா என

மண்டையை உடைத்துக் கொள்வது மதியீனம்”

எனவும் அதிகப்பிரசங்கித்தனமாக எழுதுகிறார். இவர் இலக்கியச்சர்ச்சையின் நோக்கத்தை அறியவில்லை. வைதிருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும், சர்ச்சையில் கலந்துகொண்ட கவிஞர்களுக்கும் மரபின் வழி வந்தது புதியது என்னும் உண்மை நன்றாகவே தெரியும். ஏதோ தன் பெயர் தமிழ்முரசில் வெளிவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் எழுதியிருக்கவேண்டும். விவாதத்தில் ஒரு பெண் கருத்துரைக்கிறார் என்று கருதி இதனையும் தமிழ்முரசு பிரசுரித்திருக்கவேண்டும்.

இவ்விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட மற்றொரு பெண் ஞானப்பிரகாசம் மோனிக்கா. இவர் புதுக்கவிதைகளை எழுதியவர். இவருக்கும் இலக்கியச்சர்ச்சையின் நோக்கம் புரியவில்லை. “வாதம்வம்புகள் தேவைதானா?” என்கிறார். வை.திருநாவுக்கரசுவுக்குத் தேவைதான். பத்திரிகையைப் படிக்கும் வாசகர்கள் பெருகவேண்டும். பத்திரிகையின் வாயிலாகப் புதிய திறமைகள் அடையாளம் காணப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் பல நோக்கங்கள் அவருக்கு இருந்தன. இவை புரியாமல் எழுதும் மோனிகா குழந்தைப்பாடலின் அடியையும், திரைப்பாடலின் அடியையும் இரவலாகப் பெற்றுத்தான் எழுதுகிறார். ஆனால் தன்னைப்போன்று வளரும் புதுக்கவிஞர்கள் முளையிலேயே கருகிவிடக்கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் மரபுக்கவிஞர்களிடம்,

“வானத்திற்குச் சொந்தமானவை விண்மீன்கள்

அதில் புதிய விண்மீன் இது என அடையாளம் கண்டு

அழிக்க நினைத்துத் தோற்றுப்போகாதீர்கள்.

மரபு மரபுதான்

மரபுக்குச் சொந்தமான புது என்ற

சொல்லை எரிக்க நினைக்காதீர்கள்”

என வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

கவிதைச்சர்ச்சையால் விளைந்த

நன்மைகள்

தமிழ்முரசு அலுவலகம் லாவெண்டர் வீதியில் இயங்கிக் கொண்டு நடுத்த சமயத்தில்தான் கவிதைகுறித்த விவாதம் நிகழ்ந்தது. இவ்விவாதத்தின் முடிவில் மரபு இலக்கணம் கற்றுக்கொள்ள விருப்பமுடையோர் தமிழ்முரசைத் தொடர்புகொள்ளலாம் எனவும், யாப்பிலக்கண வகுப்புகள் நடத்தப்படும் என்று தமிழ்முரசு அறிவித்தது. இவ்வகுப்புக்களை கவிஞர் இக்பால் சில வாரங்களுக்கு நடத்தினார். (கவிஞர் இக்பால் அவர்களுடன் 21.11.17 அன்று தொலைபேசி வழி நடத்திய உரையாடலின்போது பெற்ற தகவல்). புதுக்கவிதையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டுச் சிலர் புதுக்கவிதைகள் எழுதத்தொடங்கினர்.

முடிவுரை

- ❖ கவிதை குறித்த இலக்கியச் சர்ச்சையால் பெரும்பான்மையான தமிழ் எழுத்தாளர்களின்

மனப்போக்கும், தமிழ் இலக்கியச் சூழலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

- ❖ யாப்பிலக்கண வகுப்புகள் நடத்தி மரபுக்கவிதைகள் குறித்த புரிதலை வளர்த்ததோடு புதுக்கவிதை எழுதுவதற்கான களமும் உருவாக்கித் தரப்பட்டது.

- ❖ விவாதம்புரிவது தனிமனிதச் சாடலன்று என்பதும், சுயபுராணம் பாடுவதற்கான களம் அன்று என்பதும் அறிந்துகொள்ளப்பட்டன.

- ❖ கவிதைகுறித்த இலக்கியச்சர்ச்சையின் உயர்ந்த நோக்கம் புரியாமல் கவிஞர்கள் சண்டையிடுகிறார்கள் எனத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு சண்டை வேண்டாம் என அதிகப்பிரசங்கித்தனமாக எழுதிய இளையர்களும் விவாதக்களத்தில் இறங்கினர்.

- ❖ பெண்கள் இருவர் விவாதத்தில் ஈடுபட்டாலும் இருவருக்கும் சுயசிந்தனை இல்லை என்பது அவர்தம் கருத்துக்களின் வாயிலாகத் தெளிவாகிறது.

- ❖ ஒருவரின் கருத்து விளம்பரம் தேடும் முயற்சியாகவும், மற்றொருவரின் கருத்து சண்டையைத் தவிர்த்துச் சமரசம் செய்விப்பதாயும், வளரும் கவிஞர்கள் முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்படக்கூடாது என வேண்டுவதாயும் அமைகிறது.

References

Krishnasamy, P. (1995). *Puthumaipittan Ilakiyatadam*. Bengalore: Kavya Publications.

Kurunthogai.

Singapore Tamil Ilakiya Varalaru-Oor Arimugam. (2011). Singapore: Eluthalar Kalagam.

Srilaxmi, M., S. (2006). *Puthumaipittan Ilakiya Sarcaikal 1951-1952*. Singapore: Tharumu Publications.

Tamil Murasu News Paper. (1991-1992).

Tholkappiyam.

பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பங்களிப்பு ஓர் ஆய்வு

Contribution of the Indian Literature to the Development of the Classical Malay Literature

பேராசிரியர் முனைவர். மு. இராசேந்திரன் / Professor Dr.M.Rajantharan¹

நாகராஜன் துரைபாண்டியன் / Nagarajan Thuraipandian²

Abstract

This article is an attempt to express the immense role played by the Indian literature to the development of the Classical Malay literature. As a background to this research, early cultural contacts between India and Southeast Asia is established and discussed briefly. This is followed by a general introduction and classification of the Classical Malay Literatures which are influenced by Indian Literary tradition. Then, the *Hikayat Seri Rama* and the *Sejarah Melayu* – two great classical Malay literatures are examined with the help of concrete evidences such as inscriptions, records from the early history books, literary texts, Chinese records, Arabian references and cultural heritage of the Malay people. As a conclusion, this article clearly establishes with relevant examples the immense contribution of the Indian literature to the development of the Classical Malay Literature.

Key words: Indian Literature, Classical Malay literature, literary influence, *Hikayat Seri Rama*, *Sejarah Melayu*

முன்னுரை

பழைய மலாய் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஆற்றியுள்ள அளப்பரிய பங்கினை வெளிப்படுத்திக்காட்டும் ஒரு முயற்சியாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது. இக்கட்டுரையில் சமர்ப்பிக்கப்படும்

செய்திகள், கல்வெட்டுகள், வரலாற்று நூல்கள், இலக்கிய நூல்கள், சீனக் குறிப்புகள், அரேபியர் குறிப்புகள், மலாய் மக்களின் பண்பாட்டு ஆவணங்கள் போன்ற இதர பிற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொருள் தொட்டு மேற்படி செல்வதற்கு முன்னதாக இக்கட்டுரையின் அமைப்பைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது

¹ The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajanmun@um.edu.my / rajantharan@gmail.com

² The author is a Director of Boonfun Vision, Chennai, Tamil Nadu, India. Boonfunvision@gmail.com

அவசியமாகவும் பயனுடையதாகவும் உள்ளதாகப்படுகின்றது.

அமைப்பு

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் செய்திகள் தொடர்ந்து வரும் ஐந்து உட்பிரிவுகளில் வகைமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

- i. வரலாற்றுப் பின்புலம் கருத்து வேறுபாடுகள்சிறு குறிப்பு.
- ii. மலாய் இலக்கியத்தியத்தில் இந்திய இலக்கியத் தாக்கம் பொது
- iii. இந்திய இலக்கியங்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்ட மலாய் இலக்கிய வடிவங்கள்.
- iv. இவ்வடிவங்களைப் பற்றிய விளக்கம் உதாரணம்
- v. முடிவுரை

வரலாற்றுப் பின்புலம்

- கருத்து வேறுபாடுகள்

இராமாயணம், மகாபாரதம், பஞ்சதந்திரக் கதைகள், இந்துப் புராணச் செய்திகள், இந்திய பண்பாட்டுக் கூறுகள் போன்றவை தென்கிழக்காசிய மக்களின் இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்களிடையே மேற்சொல்லப்பட்ட பண்பாட்டு இலக்கியத் தாக்கங்கள் எவ்வாறு தென்கிழக்காசிய மக்களிடம் சென்று சேர்ந்தன என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றன, இக்கருத்து வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் குறைந்தது நான்கு கோட்பாடுகள் (teories) உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. (Coedes, 1968, pp. 1927) அவையாவன,

அ) வணிகர்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

ஆ) துணிகர கடல் செலவு மேற்கொண்ட அரசுகுமாரர்கள் மற்றும்

பிராமணர்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

இ) பிராமணர் மற்றும் புத்த பிக்குகளின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

ஈ) உள்நாட்டு மக்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

அ) வணிகர்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

இக்கோட்பாட்டின் படி, இந்திய குறிப்பாக தென்னிந்திய மற்றும் தென்கிழக்காசியாவுக்குமிடையே கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டு தொடரே வழப்பெற்றந்த வியாபாரத் தொடர்புகளின் வழியே, இந்திய பண்பாட்டு இலக்கியக் கூறுகள் தென்கிழக்காசிய மக்களிடம் போய் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும் (Rajanteran, 2001, p.49). இதற்குத் தேவையான ஆதாரங்கள் தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கின்றன (Nilakanta Sastri, 1949, p.12; Majumdar, 1986, pp.38,56-58; Wheatley, P1966, p. 178-179 and Rajantheran, 1999, pp.21-26).

ஆ) துணிகர கடல் செலவு மேற்கொண்ட அரசுகுமாரர்கள் மற்றும் பிராமணர்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

தென்கிழக்காசியாவில் தொடக்கக் காலத்தில் (கி.பி க்குப் பிறகு) உருவெடுத்த சில இராஜ்யங்களைத் தோற்றுவிப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றியிருப்பதாகக் கூறப்படும் (இந்தியாவைச் சேர்ந்த), துணிகர கடல் செலவு மேற்கொண்ட அரசுகுமாரர்கள் மற்றும் பிராமணர்களின் பங்களிப்பை இக்கோட்பாடு ஆதரித்துப் பேசுகின்றது. இக்கோட்பாடானது, காங் தாய் (K'ang T'ai) மற்றும் சு யிங் (Chu Ying) ஆகிய இரு சீன தூதுவர்களின் குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும் (Pelliot, 1903, p. 303 & Coedes, 1968, p.37).

இ) பிராமணர் மற்றும் புத்த பிக்குகளின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு.

இக்கோட்பாட்டின் படி தென்கிழக்காசிய அரசர்களின் அழைப்பின்பேரில் வந்து அரசவை நிகழ்வுகளைச் சடங்குகளை நடத்தித் தந்த பிராமணர் மற்றும் மதத்தை பரப்பும் பொறுப்பேற்றுத் தென்கிழக்காசிய பயணம் மேற்கொண்ட புத்த பிக்குகளின் பங்களிப்புகளே, இந்தியப் பண்பாட்டு

இலக்கியக் கூறுகள் தென்கிழக்காசிய மக்களிடம் சென்றுசேரக் காரணம் என்பதாகும் (Coedes, 1968, pp.17, 23, 50, 54, 62-63, 76-77 & 82-87; Low, 1848, pp.62-66 & Chhabra, 1965, pp.18-26, 45-48 and 50-53).

ஈ) உள்நாட்டு மக்களின் பங்களிப்புக் கோட்பாடு

தென்கிழக்காசிய மக்களிடையே இந்த புத்த மதப்பரப்பும் ஏற்பட்ட பிறகு, இவ்வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பலர் குறிப்பாகப் புத்த மதத்தைத் தழுவின பலர் இந்திய நாட்டின் குறிப்பிட்ட சில தலங்களைப் புனிதத் தலங்களாகக் கருதி யாத்திரைகள் பல மேற்கொண்டதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. மேலும், பலர் புத்த மத நூல்களைச் சேகரிப்பதற்காக இந்தியாவின் குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்குச் சென்று வந்த செய்திகளும் உண்டு. இவ்வாறு இந்திய நாட்டின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று திரும்பிய உள்நாட்டு மக்களே இந்திய பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தென்கிழக்காசிய மக்களிடையே பரப்பினர் என்பதுவே இக்கோட்பாட்டின் முடிபாகும் (Takakusu, 1896, p.10 & Palaniappan, 1980, pp.20-30).

மலாய் இலக்கியத்தியத்தில்

இந்திய இலக்கியங்களின் தாக்கம்

மலாய் மண்ணில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளுள் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை கி.பி நான்காம் அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவைகளாகும். இவை முழுக்க முழுக்க சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டவைகளாகும் (Rajantharan, 1998, p.90). இதற்கு உதாரணமாக, 'செருக் தேகுன்' (Ceruk Tekun) தில் (தற்போதைய பினாங்கு மாநிலத்தின் செபெராங் பிராய்) கண்டெடுக்கப்பட்ட ஏழு சிதறல் கல்வெட்டுகளைக் குறிப்பிடலாம். இவை கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை (Majumdar, 1986, pp.89-90 & Wheatley, 1966, pp.273-274). அடுத்து, புக்கிட் மெரியாம் (Bukit Meriam), கெடாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கவிதை வடிவிலான கல்வெட்டைச் சொல்லலாம். இது கி.பி நான்கு அல்லது

ஐந்தாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும் (Chhabra, 1965, p.19). இதே காலகட்டத்தைச் சார்ந்த நான்கு யூபா (Yupa) கல்வெட்டுகளையும் இங்குக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். இவற்றை மூலவர்மனின் கல்வெட்டுகள் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவற்றை 1879 ஆம் ஆண்டில், போர்நியோவின் (Borneo) முவாரா காமான் (Muara Kaman) என்னும் இடத்தில் கண்டெடுத்தனர். இவை பல்லவ கிராந்த (Pallava-Grantha) எழுத்தில் அமைந்த வடமொழி கல்வெட்டுகள் (Majumdar, 1986, pp.126-127; Chhabra, 1965, p.52 & Coedes, 1968, p.18).

இவற்றுக்கும் மேலாக ஜாவாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பூர்ணவர்மனின் (Purnavarman) கல்வெட்டுகளைக் குறிப்பிடலாம். மேற்கு ஜாவாவின் பத்தாவியா (Batavia) என்னும் வட்டாரத்தில்தான் இவை கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளாக இருக்கவேண்டும் என்பது அறிஞர் பலரின் கருத்தாக உள்ளது. இவற்றை Ci-Arutan, Jambu, Kebun Kopi, Tugu கல்வெட்டுகள் எனக் குறிப்பிடுவர். இக்கல்வெட்டுகளும் கூட சமஸ்கிருத மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன (Chhabra, 1965, pp.88-92 & Majumdar, 1986, pp.105-107).

இதன்வழி கி.பி நான்கு மற்றும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் மலாய் மண்ணில் சமஸ்கிருதம் இலக்கியப் பண்பாட்டு மொழியாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிகின்றது. இதன் அடிப்படையில் மலாய்மொழி மற்றும் மலாய் இலக்கியப் பேரறிஞர் எனக்கருதப்படும் இஸ்மாயில் ஜூசின் என்பாரது கருத்தைச் சொல்வது நலம் பயக்கும். அவர் கூறுவதாவது,

“மலாய் இலக்கிய வரலாற்றின் இந்து புத்த மதங்களின் தாக்க காலத்தின் மிக முக்கியமான கூறுகளுள் ஒன்று, மலாய்க்காரர்கள் சமஸ்கிருத மொழியைத் தங்களது சமய மற்றும் இலக்கியப் பண்பாட்டு மொழியாகக் கொண்டிருந்ததுதான். சமஸ்கிருதம் மலாய் மொழிக்கு அடித்தளமாக அமைந்திருக்கிறது என்கூடச் சொல்லலாம். எப்படி இலத்தீன் மொழி ஆங்கில மொழிக்கு அடித்தளமாக

உள்ளதோ அப்படித்தான் சமஸ்கிருதமும் மலாய் மொழிக்கு” (Ismail Hussein, 1984, pp.7-9).

மேலும் அவர், சமஸ்கிருத மொழியின் தாக்கத்தால், மலாய் மொழி தனது முதல் நிலை மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் அடைந்தது என்கிறார். இதனால், சாதாரண மக்களின் மொழியாக விளங்கிய மலாய் மொழி கல்விமான்களின் மொழியாக மேன்மை கண்டது என்றும் கூறுகிறார்.

ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, மலாய் பேராசிரியர் இஸ்மாயில் ஜுசின் மேற்சொன்ன கருத்துப்படி, மலாய் மொழி கி.பி எழாவது நூற்றாண்டில்தான் இம்மாறுதலுக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவருகின்றது. முதன் முதலில் எழுத்துப்பூர்வமாக மலாய்ச் சொற்கள் எழுதப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்கள் கி.பி எழாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில்தான் கிடைக்கின்றன, அக்கல்வெட்டுகளாவன நான்கு, சுமத்ரா தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்டவை (Rajantharan, M. 1999, p.75).

- i. கெடுக்கான் புக்கிட் (Kedukan Bukit) கல்வெட்டு (கி.பி 683)
- ii. தாளாங் துவோ (Talang Tuwo) கல்வெட்டு (கி.பி 684)
- iii. காராங் பிராயி (Karang Brahi) கல்வெட்டு (கி.பி 686)
- iv. கோத்தா காப்பூர் (Kota Kapur) கல்வெட்டு (கி.பி 686)

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்கு கல்வெட்டுகளும் பல்லவ கிராந்த எழுத்தில் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டவைகளாகும். அவற்றுடே சில பழைய மலாய்ச் சொற்களும் காணக்கிடக்கின்றன. அவ்வாறு அமையப்பெற்றிருக்கும் மலாய்ச் சொற்களில் சில உதாரணங்களைக் கெடுக்கான் புக்கிட் கல்வெட்டிலிருந்து குறிப்பிடலாம். அவையாவன:

Wulan (bulan), naik, dengan, seribu, sepuluh, banyaknya, datang, ratus இக்கல்வெட்டுகளின்

வழி கி.பி எழாம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ விஜயா (Sri Vijaya) எனும் பெயர் கொண்ட பேரரசு ஒன்று சுமத்திராவின் பாலம்பாங்கில் (Palembang) இருந்தது என்ற செய்தியும் கூடத் தெரியவருகின்றது. இப்பேரரசு தீபகற்ப மலாய் மண்ணையும் தன் ஆட்சிக்குக் கீழ் வைத்திருந்தது என்பதுவும் தெரிய வருகின்றது (Chhabra, 1965, pp.18-19, 37-40).

ஸ்ரீ விஜயாவுக்குப் பின், கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் சைலேந்திரா (Sailendra) எனும் பேரரசு தோன்றியது. இப்பேரரசும் தீபகற்ப மலாய் மண்ணின் பெரும் பகுதியைத் தன் ஆட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. தொடர்ந்து, வந்த மஜாபாஹிட் (Majapahit) பேரரசும் (கி.பி 1293-1520) கூட தீபகற்ப மலாய் மண்ணின் பெரும்பகுதியைத் தன்வசப்படுத்தியிருந்தது (Coedes, 1968, pp.82,87-93 & Wheatley, 1966, pp.301-302).

எனவே, ஸ்ரீ விஜயா, சைலேந்திரா, மஜாபாஹிட் ஆகிய மூன்று பேரரசுகளின் தாக்கத்தின் கீழ் ஏறக்குறைய கி.பி எழாம் நூற்றாண்டு தொட்டு கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் வரையில் தீபகற்ப மலாய் மாநிலம் இருந்திருக்கின்றது. எனவே, அப்பேரரசுகளில் நிலவிய இலக்கிய தாக்கங்களும் தீபகற்ப மலாய் மாநிலத்தைப் பாதித்திருக்கின்றன என்பது ஆய்வாளர்களின் ஒருமித்தக் கருத்தாக அமைகின்றது (Palaniappan, 1980, pp.35-36).

இதன்படி, இந்திய இலக்கியங்களின் தாக்கம் முதலில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பேரரசுகள் வீற்றிருந்த ஜாவா, சுமத்திரா போன்ற பகுதிகளில் ஊடுறுவிப் பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட பின்பே தீபகற்ப மலாய் மாநிலத்திற்குப் பரவியது என்பதுவும் பெறப்படும். இவ்வளர்ச்சியை ஜாவா மயமாக்கல் (Javanisation) என்பர் அறிஞர். இவ்வளர்ச்சியின் விளைவாகவே தான் இன்று பழைய ஜாவா மொழியில் காணக்கிடக்கும் பல இராமாயணக் கதைகளும் மகாபாரதக் கதைகளும் உருவெடுத்தன. இவற்றுள் கவிதை வடிவிலான இலக்கியப் படைப்புகளைக் கெகாவின் (Kekawin) என்பர். இதற்கு உதாரணமாக, Kekawin Ramayana, Kekawin Bharathayuddha, Kekawin Arjunawiwaha போன்ற

அ) இந்திய கதைவடிவத்தோடு மலாய் இலக்கியத்தில் பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியங்கள். இவை பெரும்பகுதியும் தழுவல் இலக்கியங்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். இவற்றில் அடிப்படை கதை மற்றும் கதாப்பாத்திரங்கள் மட்டுமே தழுவப்பட்டிருக்கும். மற்றபடி உள்நாட்டுத் தாக்கமும் மிகுந்து காணப்படும். இப்பிரிவில் மலாய் இராம காதைகளையும், மலாய் மகாபாரதக் கதைகளையும் குறிப்பாகச் சொல்லலாம்.

ஆ) இந்திய புராணக் கதைகள், நம்பிக்கைகள், சமயச் செய்திகள் போன்றவற்றைப் பல இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலிருந்து பெற்று அவற்றை மலாய் இலக்கியங்களின் போக்குக்குத் தேவையான இடங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் வகையாகும். இவ்வகைச் செய்திகளை இனங்காண்பது சற்றே கடினமான வேலையாகும். காரணம் சில சமயங்களில் ஒருசில புராணக்கதைகளில் கரு மட்டுமே கையாளப்பட்டிருக்கும். கதாமாந்தர்களின் பெயர், கதையின் பின்புலம், காலம் போன்றவை முற்றாக மாறியிருக்கும். சில வேளைகளில் மாறுபட்ட இரு புராணச் செய்திகள் ஒன்றோடொன்று கலக்கப்பட்ட நிலையில் மலாய் இலக்கியத்தில் படைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வகைச் செய்திகளைச் செஜாரா மெலாயு, இக்காயாட் ஹாங் துவா போன்ற பழைய மலாய் இலக்கியங்களில் காணலாம்.

IV) இவ்வடிவங்களைப் பற்றிய உதாரண விளக்கம்

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட எல்லாச் செய்திகளுக்கும் உதாரண விளக்கம் தரமுனைந்தால் கட்டுரை விரியும். எனவே, விரிவு அஞ்சி மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு வகைகளுக்கும் ஒவ்வொரு உதாரணத்தைக் காட்டி விளக்கம் தரப்படுகின்றது. கதை வடிவத்தோடு கூடிய தழுவல் இலக்கிய வகைக்கு மலாய் இராமாயணக் கதையையும், புராணச் செய்திகள் நம்பிக்கைகளின் கரு மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்

வகைக்குச் செஜாரா மெலாயு என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு உதாரணத்தையும் காண்போம்.

அ) மலாய் இராமாயணம்

மலாய் மொழியில் அமையப் பெற்றுக்கும் இராம காதையைப் பொதுவாக இக்காயாட் செரி ராமா (Hikayat Seri Rama) என்பர். மலாய் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் இராம காதைக்கு இரண்டு பெரிய வடிவங்கள் உண்டு. ஒன்று கலை வடிவம்; மற்றது இலக்கிய வடிவம்.

ij) கலை வடிவம்.

கலை வடிவத்தில் மேலும் இரண்டு பிரிவுகளைச் சொல்லலாம். ஒன்று டாலாங் (Dalang) என்றழைக்கப்படும் தோல்பொம்மையாட்டம் நடத்துனர்கள் பயன்படுத்தும் இராம காதையின் கதைகள். அடுத்தது, பெங்லீப்பூர் லாரா (Penglipur Lara) என்றழைக்கப்படும் தொழில்முறை கதைசொல்வோரின் இராம காதைப் படிவங்களாகும் (Amin Sweeny, 1972, pp.3-4; Shahrum bin Yub, 1974, pp.86-111 & Singaravelu, S. 1981, p.131). வாயாங் கூலிட் (Wayang Kulit) என்றழைக்கப்படும் தோல்பொம்மையாட்ட இராமக் கதைகளும், தொழில்முறை கதை சொல்வோரது இராம காதை கதைகளும், சம்பந்தப்பட்ட தோல்பொம்மையாட்ட நடத்துனர் அல்லது கதைசொல்வோரது தேவைக்கேற்ப இராம காதை கதைகள் மாற்றியம்மைக்கப் பட்டிருக்கும். எனவே. ஒருவரது இராம காதை கதையை மற்றவரோடு ஒப்பிடுகையில், அடிப்படைச் செய்திகள் ஒத்திருப்பினும், பல செய்திகள் மாறுபட்டிருக்கும். ஒருவர் ஒரு செய்தியை உதாரணத்திற்கு இராமனின் பிறப்பைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அடுத்தவர் அச்செய்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கலாம். இதுபோக, இவ்விசயத்தில் தொடர்புடையவர்களின் அறிவுத் திறனும் அவர்களுக்குத் தெரிந்த பிற செய்திகளின் பலத்தைப் பொருத்தே அவர்களது இராமகாதைகளின் பகுதிகள் நீண்டும் சுருங்கியும் போகும் (Amin Sweeny,

1972, p.256; Ahmad bin Muhammad Yusof, 1960, pp.49-70).

மலாய்காரர்களின் பாரம்பரியத்தில் நான்கு வித தோல்பொம்மையாட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் வாயாங் சியாம் (Wayang Siam) எனப்படும் தோல்பொம்மையாட்டக் கதை மட்டுமே இராம காதை கதையைத் தழுவிவதாகும். இக்கதையைச் செரிதா மகாராஜா வானா (Cerita Maharaja Wana), அதாவது இராவணன் எனப்படும் மகாராஜனின் கதை என்பர். இக்கதையின்படி இராம காதை கதையின் சில நிகழ்வுகள் மலாய் நாட்டிலேயே நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாகச் சீதையை இராவணன் இலங்கையில் சிறைவைத்தச் சம்பவம், லங்காவி (Langkaw) தீவில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும். இத்தீவு தற்போதைய மலேசியாவின் கெடா மாநிலக்கடற்பகுதியில் உள்ளது. சீதையின் கரம் பற்ற இராமன் நிகழ்த்திய வீரச்செயல் கூட சிங்கோரா (Singgora) என்றழைக்கப்படும் தென் தாய்லாந்து தேசத்திலுள்ள ஓரிடத்தில் நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Singaravelu, 1981, p.132).

இக்கதையில் இராமாயணக் கதைமாந்தர்களின் பெயர்களில் கூட மாற்றம் தெரிகின்றன. உதாரணத்திற்கு, இராமன் செரி ராமா (Seri Rama), இலக்குவன் லக்சாமனா (Laksamana), சீதை சீத்தி தேவி (Siti Dewi), அநுமன் அநுமான் கெரா பூத்தே (Hanuman Kera Putih), iiij - ñ£ ð£' èù (Mah Babu Sanam), இராவணன் மகாராஜா வானா (Maharaja Wana) இப்படி மேலும் பல பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். செரிதா மகாராஜா வானா போன்ற பிற தோல்பொம்மையாட்டக் கதைகளில் காணக்கூடிய மற்றொரு தனிச்சிறப்பு, அவற்றிடையே காணக்கிடக்கும் கிளைக்கதைகளாகும். இக்கிளைக்கதைகள் பெரிம்பாலும் இராமாயணக் கதைகளுக்குத் தொடர்புடையனவாக இருக்கமாட்டா (Amin Sweeny, 1972, pp.257-258).

இனி பெங்லீபூர் லாரா (Penglipur Lara) என்றழைக்கப்படும் தொழில்முறை கதை சொல்வோரின் இராம காதை கதைகளின் கூறுகள் சிலவற்றை மட்டும்

காண்போம். இவ்வகைக் கதைகளுள் ஒன்றை மலேசியாவின் பேராக் மாநிலத்தில் உள்ள கம்பார் என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த மிர் ஹஸ்சான் (Mir Hassan) எனும் பெயர் கொண்ட தொழில் முறை கதைசொல்பவர் சொல்ல, அதனை மெக்ஸ்வெல் (W.E.Maxwell) என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் 1866 ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்தார் Maxwell, June 1886, pp.1-84). இக்கதையோட்டத்தில் அதிகப்படியான மலாய் பண்பாட்டுக் கூறுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இஸ்லாமிய மதச்செய்திகளும் அதிகம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்கதையில் இராமன் இஸ்லாமிய தலைவருக்குரிய 'கலிபா' (Khalipha) என்னும் பட்டப்பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறார். அவருக்கு 'கெரிஸ்' (Keris) என்றழைக்கப்படும் மலாய்ப் பாரம்பரியத்தின் குட்டை குத்துவாள் ஆயுதமாகச் செயல்படுகின்றது. சீதையைச் செகுன்தோம் பூங்கா செதங்காய் (Sekuntum Bunga Setangkai) என்ற பெயரால் இக்கதையில் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கும் மேலாக, இலக்குவன் இராமனின் அண்ணனாகக் காட்டப்படுகின்றான். இப்படி மேலும் பல (Ahmad bin Muhammad Yusof, 1960, pp. 49-70).

இங்கே ஒரு செய்தியைமக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இராவணன் சீதையைச் சிறையெடுப்பதற்கு முன் அவர்கள் மத்தியில் நடைபெறும் உரையாடல் பன்தூன் (Pantun) என்று சொல்லப்படும் மலாய்க் கவிதைப் போக்கில் அமைகின்றது (Singaravelu, 1981, p.134 & Ahmad bin Muhammad Yusof, 1960, pp. 49-70).

மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டு விதமான கதைகளும் அதாவது தோல்பொம்மையாட்டக் கதை மற்றும் மிர் ஹஸ்சானின் கதையும் மிகவும் சுருக்கமானவை. காண்டங்கள் எதுவும் கிடையாது. எழுத்து வடிவில் பார்த்தால் இவை 50 பக்கங்களுக்குக் கூட எட்டமாட்டா.

ii) எழுத்து வடிவம்

எழுத்து வடிவிலான மலாய் இராம காதை கதைகளை இக்காயாட் செரி ராமா (Hikayat Seri Rama) என்பர் (Zieseniss,

1963, pp. 187-188). இவ்வகைக் கதைகள் அனைத்தும் முழுக்க முழுக்க உரைநடையில் எழுதப்பட்டவையாகும். இவற்றில் காண்டங்களோ மற்ற பெரும் பிரிவுகளோ இருக்க மாட்டா. 6'x8' அளவுகொண்ட நூல்வடிவமானால் ஏறக்குறைய இக்கதைகள் ஒவ்வொன்றையும் 200லிருந்து 250 பக்கங்களில் அடக்கிவிடலாம்.

இக்காயாட் செரி ராமா என்ற பெயரில் பல பிரதிகள் உண்டு. இவை மலாயாவில் இஸ்லாமிய மதம் பரவிய பின்பே எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. எழுதியவர்களின் பெயர் விபரங்கல் கூடத் தெரியவில்லை. Perso-Arabic என்று சொல்லப்படும் ஜாவி (யிணீஷ்வி) எழுத்தில் மட்டுமே இவை எழுதப்பட்டிருந்தன. இவ்வெழுத்து முறையை மலாயாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த செய்தியாகும். இதன் அடிப்படையில்தான் மலாய் இராம கதைகள் இஸ்லாமிய பரப்பத்திற்குப் பின்பே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்னும் கருத்து ஏற்கப்படுகின்றது (Singaravelu, 1981, p. 136 & Ziesenis, 1963, pp. 187-188).

ஜாவி எழுத்தில் இருந்த இக்கதைப் படிவங்களைப் பிறகு மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்தனர். இதன் காலக்கட்டம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், நிச்சயமாகக் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு எனச் சொல்லலாம். காரணம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகுதான் இஸ்லாமிய மதம் மலாயாவில் பரவியது என்பது வரலாறு. இக்கதைகளை ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர் பலரும் அவை 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குக்கும் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்தான் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனப் பல ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிறுவுகின்றனர் (Ziesenis, 1963, pp.185-188; Windstedt, 1969, p.38 & Barrett, 1963, p.543).

இக்காயாட் செரி ராமா கதை பல பிரதிகளில் உள்ளன எனப்பார்த்தோம். அவை எல்லாமே அடிப்படியில் ஒரே

விதமான அல்லது பெரும்பகுதி ஒரு விதமான கதையமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன. மாறுபாடு என்று பார்த்தால் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் சில மாற்றங்களைக் காண முடிகின்றது. அடுத்தது அக்கதைகளில் காணப்படும் இஸ்லாம் மதச் செய்திகளின் சதவிகித அடிப்படையில் மாற்றங்கள் தென்படுகின்றன (Windstedt, 1969, p.38 & Barrett, 1963, p.543).

இதுவரையில் மூன்று பிரதிகள் நூல் வடிவம் கண்டுள்ளன. முதலாவது, 1843ஆம் ஆண்டில் P.P.Roorda Van Eysinga என்பவரால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது (van Bakkenes, 1843, p.173; Hikayat Seri Rama, 1938, p.256). W.G.Shellabear என்பார் இரண்டாவது நூலையும் (Shellabear, 1915, pp.1-285), Achadiati Ikram எனும் பெயர் கொண்ட இந்தோனீசிய அறிஞர் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு பிரதிகளையும் பிற பிரிவுகளோடு ஒப்பிட்டு 1980ஆம் ஆண்டில் ஒரு முழுமையான பிரதியை வெளியீடு செய்தார் (Achadiati Ikram, 1980). தற்போதைக்கு இப்பிரதியே மிகச் சிறந்த மலாய் இராமாயணப் பிரதியாகக் கருதப்படுகின்றது. இவை தவிர மேலும் குறைந்தது ஐந்து பிரதிகள் இன்னமும் பழைய ஆவண காப்பகங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதிகளைப் பற்றிய சுருக்கமான செய்திகளை Gerth Wan Wijk, H.H.Juynboll, H.Overbeck, E.C.G.Barret, R.O.Winstedt போன்ற அறிஞர்களின் எழுத்துகளின் வழி தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது (Gerth wan Wijk, 1891, pp.401-433; Juydboll, 1933, pp.111-132). இக்காயாட் செரி ராமா என்றழைக்கப்படும் மலாய் இராமாயணக் கதைகள் ஒப்பீட்டு இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் உகந்தவையாக அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், அறிஞர் பலர் ஒவ்வொப்பீட்டு ஆய்வில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டனர். தொடக்கத்தில் P.P.Roorda Van Eysing மலாய் இராமாயணம் வால்மீகி இராமாயணத்தின் மொழி பெயர்ப்பு எனக் குறிப்பிட்ட அக்கருத்தை A.Doizon என்பார் வண்மையாகக் கண்டித்தார் (Dozon, 1846, pp.425-471).

இந்நிகழ்வு மேலும் பல ஆய்வுகள் இத்துறையில் வளர பெரும்பங்காற்றியது

எனலாம். இவற்றுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவை, 1899ல் H.H.Juynboll, 1919ல் Ph.S.Van Ronkel, 1922ல் W.H.Rasser போன்றோரது ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளாகும். முதல் இருவரும் மலாய் இராமாயணத்தில் தமிழ்த் தாக்கம் இருப்பதை அவ்விலக்கியத்தில் காணக்கிடக்கும் சில தமிழ்ச் சொற்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கூறினர் (Juynboll, 1899, p.66; van Ronkel, 1919, pp.379-383 & Rassers, 1922, pp.238-292). பிறகு, 1928ஆம் ஆண்டில் A.Zieseniss என்பார், வால்மீகி இராமாயணத்தையும் மலாய் இராமாயணத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்து, நூல் ஒன்றை வெளியீடு செய்தார் (Zieseniss, 1963).

A.Zieseniss தமது ஆய்வின் முடிவில் மலாய் இராமாயணத்தில் காணப்படும் தமிழ்த் தாக்கத்தைப் பற்றி எதுவும் உறுதியாகச் சொல்லவில்லை. V.Raghavan என்பார் Ramayana in greater India எனும் தலைப்புடைய நூலை 1975ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இதற்கு முன்பு 1973ஆம் ஆண்டில் ஜிலீம் Greater Ramayana எனும் நூலையும் வெளியீடு செய்திருந்தார். முதலில் குறிப்பிட்டுள்ள இவரது நூல் 14 ஆசிய நாடுகளில் காணக்கிடக்கும் இராமாயணத் தாக்கத்தை மிகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் வெளிப்படுத்திக் காட்டியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Raghavan, 1973).

தொடர்ந்தார்போல் பேராசிரியர் ச. சிங்காரவேலு அவர்கள் அரிய ஆய்வு நிகழ்த்தி தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இராமாயணப் பாரம்பரியம் எனும் தலைப்புடைய மிகச் சிறந்த எழுதி முடித்தார். இவரது ஆய்வை மிஞ்சக்கூடிய தென்கிழக்காசிய இராமாயணம் குறித்த ஆய்வு எதுவும் இதுவரையில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இக்கட்டுரையின் ஆசிரியரும் கூட வால்மீகி, கம்பன் மற்றும் மலாய் இராமாயணங்களை ஒப்பிட்டு தமது முதுகலை பட்டத்தை 1991ஆம் ஆண்டில் பெற்றார். பிறகு, 1995ஆம் இவ்வாய்வேடு நூல் வடிவம் பெற்றது. இந்நூல் மலாய் மொழியில் எழுதப்பட்டதாகும். இவ்வாய்வின் மிக முக்கியமான முடிவுகளில் ஒன்று மலாய் இராமாயணம் அதிகமான

செய்திகளைத் தமிழ் இராம காதை கதைகளிலிருந்துதான் பெற்றிருக்கின்றது என்பதாகும். இக்கருத்து முறையாக மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூலில் விரிவாக விவாதித்து நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது (Rajantharan, 1995).

ஆ) செஜாரா மெலாயுவில் இந்து நம்பிக்கையின் தாக்கம்

செஜாரா மெலாயு (Sejarah Melayu) எனப்படும் மலாக்க மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூலில் இந்திய சமயப்பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தாக்கம் நிறையவே காணக்கிடக்கின்றன. கட்டுரையாளர் தமது முனைவர் (Ph.D) பட்டப்படிப்புக்கு எடுத்துக்கொண்ட ஆராய்ச்சிப் பொருளும் இதுதான் (Rajantharan, 1999). செய்திகள் அதிகம் இருப்பினும் சுருக்கம் கருதி ஓர் உதாரணம் மட்டும் காட்டப்படுகிறது.

தீர்த்தம் மற்றும் பிரசாதம் குறித்த இந்துக்களின் நம்பிக்கையை எப்படி செஜாரா மெலாயுவை 1612ஆம் ஆண்டில் படைத்த எழுத்தாளர் தமது தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைப் பார்ப்போம். இம்மலாய் இலக்கியத்தின் படைப்பாளியின் பெயர் தெரியவில்லை (Winstedt, 1969, pp.111-112; Ismail Hamid, 1987. p.196).

மலாக்கா மன்னர்களின் வரிசையில் மிகவும் பிரசித்திப் பெற்றவர் சுல்தான் மன்சூர் சா (Sultan Mansur Shah) என்பவராவார். இவர் சீன தேசத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவராக விளங்கினார். இவர் மீது தாம் கொண்ட அன்பைப் புலப்படுத்தும் வகையில், சீன மன்னர் தமது புதல்வியரில் ஒருத்தராகிய ஹங் லீ போவை (Hang Li Po) மலாக்க மன்னர் மணந்துகொள்ள அனுப்பியதாக மேற்சொன்ன மலாய் இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்றது (Shellabear, 1981 pp. 96-98 & Rajantharan, 1999, 198-200).

அரசினங்குமரியாகிய ஹங் லீ போவை மன்னர் மன்சூர் சாவிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டு நாடு திரும்ப முனைந்த டி போ (Di Po)

எனும் சீன அரசு தூதரிடம், மலாக்கா மன்னர் மன்கூர் சா, சீன மன்னருக்குத் தன் வந்தனத்தைக் கடிதத்தின் மூலம் எழுதி அனுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது (Rajantharan, 1999, 198-200).

அரசு தூதராகிய டி போவும் இக்கடிதத்தை சீன மன்னரிடம் முறைப்படி சேர்ப்பிக்க, மன்னரும் அவ்வந்தனத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இந்நிகழ்வு கடந்து ஒரு சில நாட்களில் சீன மன்னருக்கு உடல் முழுக்க ஒரு வித அரிப்பு நோய் கண்டது. எவ்வளவோ முயன்றும் எந்த மருந்தும் பலன் அளிக்கவில்லை. இறுதியாக சீன முதியவர் ஒருவர் மன்னனுக்குக் கண்டுள்ள நோய்க்கான காரணத்தையும் அதைப்போக்கக்கூடிய முறைகளையும் கூறியதாக செஜாரா மெலாயு குறிப்பிடுகின்றது. அம்முதியவர் கூறியதாவது, “இது அரசர் பெருமான் செய்த தீவினையின் பயன். மலாக்கா மன்னரின் வந்தனத்தைச் சீன அரசர் ஏற்றுக்கொண்ட செய்கையே அத்தீவினையாகும். மலாக்கா மன்னர் சீன மன்னனை வணங்குதலே பெரும் குற்றம். காரணம் மலாக்க மன்னர் தெய்வத்தன்மைப் பொருந்தியவர், அவரை உலகம் வணங்கவேண்டுமே ஒழிய பிறரை அவர் வணங்குதல் கூடாது”, எனப்பொருள்படும்படி கூறி மேலும் சீன அரசருக்கு ஏற்பட்டிருகின்ற நோய் தீர, “சீன அரசர் மலாக்கா மன்னர் கால் கழுவிய நீரால் முகம் கழுவி, அதனைச் சற்றே அருந்தவேண்டும். வேறுவழி கிடையாது” என்றும் சொல்லி முடித்ததாக செஜாரா மெலாயு குறிப்பிடுகின்றது (Shellabear, 1981 pp. 96-98).

செய்தியறிந்த மலாக்கா மன்னர் சுல்தான் மன்கூர் சா தனது கால் கழுவிய நீரை சீன மன்னருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதனைப் பெற்றுப் பருகி முகம் கழுவிய சீன மன்னருக்கு உடனேயே நோய் தீர்ந்ததாக மேற்குறிப்பிட்ட நூல் விவரிக்கின்றது (Rajantharan, 1999, 198-200).

இவ்விடத்தில் மலாக்கா மன்னரின் கால் கழுவிய நீர் ரோக நிவாரணியாக அதாவது நோய் தீர்க்கும் தீர்த்தமாகப் பயன்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கோயிலில் திருவுருவச் சிலைகளின் அபிஷேக நீர், அச்சிலைகளின் கால்களில் பட்ட பின்பே தீர்த்த எனத் தகுதியடைவதையும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது (Diehl, 1956, pp.152, 241,241; Dubois, 1906, p.584). கோயிலில் திருவுருவச் சிலைகளின் அபிஷேக/ நீராட்டு நீர் மட்டுமே தீர்த்தம் என்பதல்ல. ஆன்மீக குருவின் பாதம் பட்ட நீர் கூட தீர்த்தமாகக் கருதப்படும் வழக்கம் இந்துக்களிடம் இருப்பதுவும் தெரிய வருகின்றது (Dubois & Beauchamp, 1906, pp.125, 132). ஞான குருவின் பாதபூசை செய்த நீர் கூட பிரசாதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதனையே தீர்த்தமாக அருந்தி தலையில் தெளித்துக் கொள்ளும் வழக்கமும் இந்துக்களிடையே இருந்த செய்தியைப் பண்டார மும்மணிக்கோவை (3539) எனும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது (சாமிநாதையர் 1952, ஜீ.440).

எது எப்படியாயினும் மலாக்கா மன்னரின் கால் கழுவிய நீர் தீர்த்தமாகப் பயன்பட்டிருக்கும் செய்தியை நாம் தெளிவாகக் காண முடிகின்றது. இக்கருத்தை வலுப்படுத்தும் வகையில் இஸ்லாம் தென்கிழக்காசியாவில் பரவுவதற்கு முன்பு (கி.பி. பதினான்குக்கு முன்), தென்கிழக்காசிய அரசர்களிடையே பரவிக்கிடந்த ‘தேவராஜா’ என்று சொல்லப்படுகின்ற கொள்கையும் நம்பிக்கையும் கூட அரசர்களை இறைவனின் திருவிருக்கமாகவோ இறைகுணம் உள்ளவராகவோ அல்லது தெய்வங்களின் பரம்பரையினராகவோ காட்டும்வகையில் அமைந்திருந்ததுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, முறைசெய்து காக்கும் மன்னன் மக்கட்கு இறைவனென்று வைக்கப்படும் என்னும் குறளுக்கு ஒப்ப தொடக்கக்கால தென்கிழக்காசிய மன்னர்கள் முறைசெய்து காத்தார்கள் என்பது சரியாகத் தெரியாவிட்டாலும் அவர்கள் தங்களை இறைநிலையோடு ஒப்பிட்டுக்கொண்டனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இதன் அடிப்படையில், இறையோடு அரசர்களை வைக்கும் ‘தேவராஜா’ நம்பிக்கை, இஸ்லாம் மலாய் உலகில் ப்ரவிய பின்பும் கூட இருந்திருக்கிறது என்பதுவும் பெறப்படுகின்றது (Heine-Geldern, 1942, pp.15-30). செஜாரா மெலாயு மலாய்

மன்னில் இஸ்லாமிய சமயம் பரவிய பிறகே படைக்கப்பட்ட இலக்கியம் என்பதாலும் அதனில் இச்செய்திகள் இடம்பெற்றிருந்தாலும், மேற்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் கருத்து ஏற்படையதாகின்றது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையின்வழி இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியம் பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது என்பது நிறுவப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையில், அடிப்படைக் கதையோடு மலாய் இலக்கியம் என்ற வகையில்

மலாய் இராமாயண உதாரணம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்த நிலையில் இந்திய பண்பாட்டுச் செய்திகள், புராணச் செய்திகள் மற்றும் இந்து மதக் கருத்துகள் போன்றவற்றைக் கருத்தளவில் ஏற்று மலாய் இலக்கிய போக்குக்கு ஏற்ப அதனைப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வகைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற செய்திகள் பரவலாக பழைய மலாய் இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கின்றன. இத்துறையில் ஆர்வமுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள் முயன்றால் மேலும் பல புதிய செய்திகளை நிச்சயமாக வெளிப்படுத்த முடியும்.

References

- Achadiati Ikram. (1980). *Hikayat Sri Rama*. Jakarta: Penerbit Universitas Indonesia.
- Ahmad bin Muhammad Yusof. (1960). *An Analysis and Comparative Study of Plots of the Shellabear and the Maxwell texts of Hikayat Seri Rama*. Unpublished Academic exercise for BA (Hons), Degree. Department of Malay Studies, University of Malaya.
- Amin Sweeny, P., L. (1972). *The Ramayana and the Malay Shadow-Play*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Barrett, E., C., G., (1963). "Further light on Sir Richard Winstedt's Undescribed Malay version of the Ramayana", *Bulletin of the school of Oriental and African Studies*. (Vol 26, Pt 3. pp. 531-643). London.
- Beauchamp, H., K. (1906). *Hindu Manners, Customs and Ceremonies*. Oxford: At the Clarendon Press.
- Chabra, B., Ch. (1965). *Expansion of Indo-Aryan Culture during Pallava Rule*. Delhi: MunshiramManoharlal.
- Diehl, C., G. (1956). *Instrument and Purpose: Studies on Rites and Ritual in South India*. Lund: Gleerup.
- Dozon, A. (1846). "Sur le roman Malay de Sri Rama," *Journal Asiatique, Paris-, iveme serie*. (Vol. VII & pp. 425-471).
- Gerth Wan Wijk. (1891) "Lets over verschillende Maleishe redacties van den Seri Rama," *TBG*. (Vol. XXXIV. & pp. 401-433).
- Heine-Geldern, R. (1942). "Conception of State and Kingship in South-east Asia," in *Far Eastern Quarterly*, 9Vol, II, pp.15-30).
- Hikayat Seri Rama*. (1938). Balai Poestaka at Batavia in.

- I-Ching (I-Tsing). (1896). *A Record of the Buddhist Religion as Practised in India and the Malay Archipelago (A.D 671-695)*, by I-Tsing translated by J. Takakusu. Oxford: The Clarendon Press.
- Ismail Hamid. (1987). *Perkembangan Kesusasteraan Melayu Lama*. Petaling Jaya: Longman.
- Ismail Hussein. (1974). *The Study of Traditional Malay Literature with A selected Bibliography*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ismail Hussein. (1984). *Sejarah Pertumbuhan Bahasa Kebangsaan Kita*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa.
- Juynboll, H., H. (1899). "Eene episode unit het Outdindische Ramayana Vergeleken met de Javaansche en Malesische bewerkingen," *Bijdragen tot de Taal-Land-en Volkenkunde van Nederlandsche-Indie, s-Gravenhage, The Hague*. (Vol.50 & p.66)
- Juynboll, H., H. (1933). Catalogus van de Maleische en Sundaneesche handschriften der Rawana," *JMBRAS*. (Vol, XI; Part 2 & pp. 111-132).
- Low, J. "An account of several inscriptions found in Province Wellesley on the Malay Peninsula of Malacca," *JASB*. (Vol, XVII; part 2 & pp. 62-66)
- Majumdar, R., C., Suvarnavipra. (1986). *Ancient Indian Colonies in the Far East*. (Vol, I & pp.38-58). Shakti Nagar: Giant publishing House.;
- Maxwell, W., E., (Ed). (1886). "Sri Rama, a fairy tale founded on the Ramayana" *Journal of the Straits Branch of the Royal Asiatic Society*. (No, 17 & pp.1-84). Singapore.
- Nilakanta Sastri, K., A. (1949). *History of Vijaya*. Madras: University of Madras.
- Palaniappan, P. (1980). *Pengubahsuaian unsur-unsur metos India di dalam Kesusasteraan Melayu Tradisional dengan merujuk khas kepada Sejarah Melayu dan Hikayat Hang Tuah*. Unpublished M.A thesis, Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
- Pelliot, P. (1903). "Le Fou-nan," *Bulletin de 'Ecole Francais d' Extreme- Orient (BEFEO)*. (Vol, 111 & p.303).
- Raghavan, V. (1973). *Ramayana in Greater India*. Surat: South Gujarat University.
- Raghavan, V. (1975). *The Greater Ramayana*. Varamsi: The All Indian Kaashiraj Trust.
- Rajantharan, M. (1995). *Hikayat Seri Rama: Perbandingan versi Melayu, Sanskrit dan Tamil*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Rajantharan, M. (1998). "Pengertian Unsur Mitos Dalam Sejarah Melayu Berdasarkan Sumber-Sumber India", *Pangsura*. (Bil.7, Jilid. 4 & pp.89-104).
- Rajantharan, M. (1999). *Sejarah Melayu Kesan Hubungan Kebudayaan Melayu dan India*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Rajantharan, M. (2001). "Amalan Kultus Devaraja di Asia Tenggara", *JATI*. (Bil.6 & pp.49-68).
- Rassers, W., H. (1922). *De Pandji-Roman*. Antwerpen: de Vos van Kleef. (pp.238-292).
- Samad Ahmad, A. (1970). *Sejarah Kesusasteraan Melayu* (Bahagian kedua). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.

- Saminathaiyar, U., Ve. (1952). *Shri Kumarakuruparaswamigal Pirabantha Thiraddu*. Chennai: Kabir Publications.
- Shahrumb bin Yub. (1974). "The Technical aspects of the Kelantan Malay Shadow Play Theatre", *Traditional Drama and Music of Southeast Asia*. Mohd Taib Osman (Eds). (pp.86-111). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Shellabea, W., G, (Rev Eds). (1915). "Hikayat Seri Rama", *Journal of the Straits Branch of the Royal Asiatic Society*, Singapore. (Vol, 71 & pp.1-285).
- Shellabea, W., G, (Rev Eds). (1964). *Hikayat Seri Rama, Rumi version*. Singapore: Malaysia Publishing House Ltd.
- Singaravelu, S. (1976) "Some aspects of Indian Mythology in Traditional Malay Literature", *Text of a talk delivered under the auspices of Cultural Affairs Section of the Indian High Commission in Malaysia*, in the auditorium of Commonwealth House. (pp.2-25). Kuala Lumpur Malaysia.
- Singaravelu, S. (1981). "The Rama Story in the Malay tradition," *Journal of the Malaysian Branch of the Royal Asiatic Society*. (Vol.54, No. 2, p.131).
- Singaravelu, S. (2004). *The Ramayana Traditions in the Southeast Asian Countries*. Kuala Lumpur: University of Malaya Prerss.
- van P.,P., Roorda van Eysinga, Amsterdam, van L., Bakkenes. (1843). *Geschiedenis van Sri Rama, beroemd Indisch Heroisch Dichtstuk, Oorspronkelijk van Valmic en naar eene Maleische vertaling daarvan in het Maleish met Arabisch karakter, mitsgaders met eene voorrede en plaat uitgegeven, door en voor rekening*.
- van Ronkel, PH.S. (1919). "Aanteekeningen op. een ouden Malaischen Ramajanatekst," *BKI*. (Vol, 75 & pp. 379-383).
- Wheatley, P. (1961). *The Golden Khersonese. Studies in the Historical Geography of the Malay Peninsula before A.D 1500*. Kuala Lumpur.
- Winstedt, R., O. (1940). "An Undescribed Malay version of the Ramayana," *Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ureland*. (pp. 62-73). London.
- Winstedt, R., O., A. (1969). *History of Classical Malay Literature*. Kuala Lumpur: Oxford University.
- Yahya Ismail. (1967). *Bimbingan Sastera Melayu Lama*. Kuala Lumpur: Penerbitan Utusan Melayu.
- Zieseniss, A. (1963). *The Rama Saga in Malaysia, its origin and development*. Translated by P.W.Burch. Singapore: Malaysian Sociological Research Institute Ltd.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் 'யாணர்' என்னும் சொல்லின் பொருள்: ஒரு மீள்பார்வை

The Meaning of The Term Yānar in Sangam Literature: A Revisit

முனைவர் ந.அதியமான் / Dr.N.Athiyaman¹

முனைவர் த.கண்ணன் / Dr. T.Kannan²

Abstract

As per the commentators and redactors of Sangam Literature the term *yānar* means 'new income'. This term is frequently found in the literature in many contexts. If one agrees the meanings proposed by the commentators for the word *yānar* as 'new income', the meaning of the sentences become very ambiguous on many occasions. Hence a hermeneutics study is made on the word by looking in to the context of the usage of that word and suggests that if one takes the meaning of *yānar*, just as 'fresh' or 'new' then the sentences meaning are free of ambiguities. Using the new meaning all the occurrences of the word *yānar* in Sangam literature are reviewed and new interpretations are tabulated. From this analysis, new insight into the social formation of Early Historic Tamil Nadu is obtained. Formation of new settlements and capturing of enemies regions are well documented from the literature which is useful for the historians to have afresh look in to the history of Tamil Nadu.

Key words: Sangam literature, *yānar* meaning, new income, new settlements, captured settlements.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் குறித்த இலக்கிய, சமூகவியல் ஆய்வுகள் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டிற்கும் மேல் நடந்துவருகின்றன. இவ்விலக்கியங்களில் மிகுதியாக 'யாணர்' என்ற சொல் பயின்று வருகிறது. இச்சொல்லுக்குப் 'புதிய வருவாய்' என்ற பொருள் விளக்கம் உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலும் பின்னர் தொடர்ந்து வந்த பதிப்பாசிரியர்கள் உரைகளிலும் காணப்பெறுகிறது. இச்சொல்லின் விளக்கம்

அதுவல்ல என்பதையும் இச்சொல்லுக்கு விளக்கமாகத் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் காணப்படும் 'புதிது' அல்லது 'புதிய' என மட்டும் கொள்ளவேண்டும் எனவும் நிறுவ இக்கட்டுரை முற்படுகிறது. காட்டாக, கீழ்க்காணும் சங்கப் பாடலை நோக்கலாம்

“... நல் அகத்து யாணர் இளமுலை நனைய

மாண்எழில் மலர்க்கண் தெண்பனிக்
கொளவே”

(நற்றிணை 398:810)

¹ Dr. N.Athiyaman, Professor, Department of Maritime History and Marine Archaeology, Tamil University, Thanjavur - 613 010, India. email: rajachidam@gmail.com

² Dr. T.Kannan, Professor, Department of Rarepaper Manuscripts, Tamil University, Thanjavur - 613 010, India, email:kannanyoga.kannan@gmail.com

மேற்காணும் பாடலில் யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் புதிய வருவாய் எனும் பொருள் தவறு என அறியமுடிகிறது. இப்பாடலில் யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு புதுமை, புதிது எனக் கொண்டால்தான் விளக்கம் தெளிவுபெறும் என்பதை அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் 'புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி' (சொல்லதிகாரம் 373) எனக் குறிப்பிடுகிறார். தொல்காப்பியரின் இந்நூற்பாவிற்கு விளக்கமே தேவையில்லை. இதன் பொருளை நேரடியாகக் கொண்டிருந்தாலே போதுமானது. இருப்பினும் இச்சொல்லுக்குப் பொருளாகப் 'புதிய வருவாய்' என்னும் விளக்கம் அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த திவாகர நிகண்டும் புதுமை என்னும் பொருளில் யாணர் என்னும் சொல்லைக் குறிப்பிடுகிறது (திவாகரமுனி 1958;188). எனவே, திவாகர நிகண்டு காலம் வரை இச்சொல்லுக்கு புதுமை என்ற பொருளே இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

யாணர் என்னும் சொல் 'யவனர்' என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்னும் கருத்தும் அது குறித்த மாற்றுக் கருத்துகளும் நிலவுகின்றன (பூங்குன்றன் 2016).

எனவே, சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் 'யாணர்' என்னும் சொல்லின் பொருள் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரையில் காலத்தால் பிந்தியது எனக் கருதப்படும் பரிபாடல், கலித்தொகை, திருமுருகாற்றுப்படை நீங்கலாகப் பிற சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் 'யாணர்' என்னும் அனைத்து இடங்களும் நோக்கப்பட்டு சொல்லாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

யாணர் சொல் குறித்த சொல்லதிகார உரைகள்

யாணர் என்ற சொல்லுக்கு விளக்கமாகத் தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் உரிசொல்லியலில் 'புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி' (373) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

சொல்லதிகாரத்திற்கு அறுவர் உரைகள் உள்ளன. இவற்றில் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் உரைகள் மட்டும் மேற்காணும் நூற்பாவிற்குக் கிடைத்துள்ளது.

இளம்பூரணர் 'அறா யாண ரகன்றலை நான்னாடு' என்றக்கால் அறாத புது வருவாயையுடைய என்பதாம்' எனக் குறிக்கிறார் (நமச்சிவாய முதலியார் 1927:200). இதை விளக்கும் அடிகளாசிரியர் "அகநானூறு (44)இல் இவ்வுதாரணம் பொருந்துமறில்லை. இத்தொடர் வந்துள்ள வேறு இடம் அறிக. 'அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்(பெரு. அடி1)" எனக் குறிப்பிடுகிறார் (அடிகளாசிரியர் 1987:2745). இங்கு நாட்டின் புதுவருவாய் என்பதைவிட பேரூரின் புதுவருவாய் என்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதால் இவ்வாறு கருத்துரைத்திருக்கலாம்.

நச்சினார்க்கினியர் (நூற்பா 379) 'யாணரெனுஞ் சொல் வருவாய் புதிதாகப் படுதலாகிய குறிப்பை உடைத்து. எ.று வீகொடுசென்ற வட்டிற் பற்பல மீனோடு பெயரும் யாணரூர எனவரும்' எனக் குறிப்பிடுகிறார் (தாமோதரம்பிள்ளை 1892:222).

சேனாவரையர் (நூற்பா 379) 'மீனோடு பெயரும் யாணரூர் என யாணரென்பது வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும்' எனக் கூறுகிறார் (தாமோதரம்பிள்ளை 1884:202).

தெய்வச்சிலையார் (நூற்பா 374) 'வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல மீனோடு பெயரும் யாணரூர நாடோறும் புதியது படுகின்ற வூர்' என விளக்கமளிக்கிறார் (கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1929:208).

மேற்காணும் நான்கு உரையாசிரியர்களுள் சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் புதிது படுதல் என்னும் பொருளிலும் நச்சினார்க்கினியரும் இளம்பூரணரும் புது வருவாய் என்ற பொருளிலும் விளக்கமளித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு மேற்காணும் உரையாசிரியர்களின் உரையை நோக்கினால் இதன் விளக்கம் எவ்வாறு தவறாக கொள்ளப்பட்டிருக்கும் என்பது

பின்வரும் விளக்கத்தால் அறியமுடிகிறது. இச்சொல்லானது புதுவருவாயையுடைய என்னும் கருத்தில் அனைத்து இடங்களிலும் பயின்று வரவில்லை. ஊரையும், நாட்டையும் குறிக்கும்போது பல இடங்களில் இச்சொல் கையாளப்படுகிறது. எனவே, யாணர் என்ற சொல்லை சங்கச்செய்யுளில் காணும்போது புதுவருவாய் என்ற விளக்கத்தை இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் அளித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் புதிது படல் என்ற பொருளைச் சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் அளிக்கின்றனர்.

சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு முக்கிய தரவுகளாக விளங்கும் புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை போன்ற செய்யுள்களுக்கு நச்சினார்க்கினியருரை மிகவும் பயன்படுவதால் பொதுவாக அறிஞர்கள் யாணர் என்னும் இச்சொல்லுக்குப் புதுவருவாய் எனப் பொருள்கொண்டு விளக்கமளிக்கின்றனர். இவ்வரையாசிரியரைப் பதிப்பித்த பல பதிப்பாசிரியர்களும் இவ்விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதிப்பித்துள்ளனர். ஆனால் யாணர் என்ற சொல் பயின்று வரும் இடங்களில் அவர்கள் அளிக்கும் உரையில் பல இடங்களில் தொடர்பில்லாமலும் பொருந்திவராமலும் உள்ளன.

யாணர் என்னும் சொல்லுக்குப் புதிய வருவாயன்று என்று முன்னரே சுட்டிய எடுத்துக்காட்டுக்கு மேலும் ஒரு காட்டாக 'வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்து' (பெரும்பாணாற்றுப்படை 367) என்னும் தொடருக்கு 'விடாத புதுவருவாயினையுடைய செல்வம் பொருந்தின பாக்கத்து' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரையில் காணமுடிகிறது (சாமிநாதையர் 1931:245). புதுவருவாய் என்பது வளத்தினைக் குறிக்கும். ஆனால் 'யாணர்' என்னும் சொல்லைத் தொடர்ந்து வளங்கெழு என்னும் சொல்லும் வந்துள்ளமையால் இதைக் 'குறைவுபடாப் புதிய வளம் பொருந்தின பாக்கத்து' எனக் கொண்டால் பொருள் தெளிவாக விளங்குகிறது.

எனவே, யாணர் என்னும் சொல்லைத் தெய்வச்சிலையார், சேனாவரையரின்

உரையினடிப்படையில் புதிது, புதிய என்ற பொருளைக் கொண்டு சங்க இலக்கியத்தில் 'யாணர்' என்று வரும் அனைத்து அடிகளுக்கும் புதிய பொருள் விளக்கம் கட்டுரையாளர்களால் அட்டவணை (1) இல் தரப்பட்டுள்ளது. 'யாணர்' என்னும் இச்சொல் புதியன எனும் பொருண்மையில் வரும்போது 'யாணர்த்து' எனப் பன்மைச் சொல்லில் குறிக்கப்படுவதையும் அறியமுடிந்தது (அட்டவணை 2). யாணர் சொல் புதியது, புதித் தன்மை உடையதைக் கீழ்வரும் சில விளக்கங்களால் அறியலாம்.

யாணர் வருநர் (புதியோர்)

தன் ஊருக்குப் புதிதாய் வருவோரை வரவேற்று விருந்தளிப்பது தமிழர் மரபு. அவ்வகையில் புதியதாய் வந்தோர்க்குக் கரும்புச் சாறு வழங்கப்படுகிறது. இதனைச் சங்க இலக்கியம், "கரும்பின் தீஞ்சேற்று யாணர் வருநர் வரையா வளம்வீங்கு இருக்கை" (பதிற்.75: 67) என்று பதிவிடுகிறது. கரும்பின் சாற்றைப் புதியதாய் வருவோர்க்குக் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய இருக்கைக் கொண்டு பொருள் கொள்ள வேண்டியதை "மிகுதியாக வளர்ந்த கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாயினை வருவோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வளமான குடியிருப்புகளைக்கொண்டஞ்" என்று பொருள் கொண்டனர். இங்கு யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயப் போக்கில் கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாய் என்றனர். இது பொருந்துமாறு இல்லை என்பது தெளிவு.

எல்லோரையும் அழைத்து வரவேற்கும் நிலையில் புதிதாய் வந்த புலவர்களையும் வரவேற்கின்றனர். இதனைப் பதிவிடும் சங்க இலக்கியம், "பாணர் வருக பாட்டியர் வருக யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென" (மது: 749750) என்று சுட்டுகிறது. பாணரே வாருங்கள், பாடுபவர்களே வாருங்கள், புதியதாய் வந்த புலவரொடு ஊதுகொம்பு வாசிப்பவர்களே வாருங்கள் என்றழைக்கும் இப்பகுதிக்கு உரையெழுதியோர், "கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக பாணிச்சியர் வருவாராக

கூத்தர் வருவாராகள்.” என்றெழுதினர். இங்கு யாணர் என்பதற்குப் புதுவருவாய் எனும் பொருள் வலிந்து புத்தப்பட்டிருப்பதும் புதிய புலவர்களே வருக என அழைக்கும் தமிழர் விருந்தோம்பல் மரபு அதனால் பிழைப்பட்டிருப்பதும் நன்கு விளங்கும்.

யாணர் வருநர், யாணர் புலவர் எனப் புதியதாய் வந்தவர்களைக் குறித்து வரும் இடங்களைக் காணும் நிலையில் புதியவர் என்பதை யாணர் என்று மட்டுமே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதை “பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே” (புறம். 260:7 8) எனும் புறப்பாடலில் காணமுடிகிறது.

புதுமைத் தன்மை

எந்த ஒன்றும் பயன்படுத்தப்படாமல் விடப்படும் நிலையில் பாழ்பட்டுப் போகும். பயன்பாட்டில் இருக்கும் நிலையில் அதன் தன்மை புதுமை பெற்றுத் திகழும். அவ்வளவில் ஒரு நாடு பகைமையால் அழிவுற்று மக்கள் பயன்பாட்டிலிருந்து நீங்கிப் போகும் நிலையை, “பெருநல் யாணரின் ஓர்இயினியே கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” (புறம்.52:11) எனும் அடி குறிக்கிறது. இங்கு யாணர் என்பது புதுமைத் தன்மையைக் குறித்துவருகிறது.

யாணர் (புதிய)

யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள்கொள்ள முடியாத நிலையில் யாணர் வேனில் என்பதற்கு அழகிய வேனில் ‘குப்பை வார்மணல் எக்கர்த் துஞ்சும், யாணர் வேனில் மன் இது’, எனக் கொள்வதைப் போன்று யாணர் வண்டு என்பதற்கும் அழகிய வண்டு எனக் கொண்டுள்ளனர். “பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ் யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்” (நற்.30:23) பாணன் கையில் உள்ள சீறியாழ் அழகிய வண்டினைப் போல ஒலி எழுப்பவில்லை. அந்த யாழ் புதிதாய் வரும் வண்டின் ஒலியைப் போல ஒலி எழுப்பியது. புதிய வண்டின் ஒலி என்பது வண்டின் வருகையும் அதன் ஒலியின் மிருதுவான தொடக்கத்தையும் அதன் தொடர்ச்சியான நீட்சியையும் குறித்தமைகிறது. இவ்வாறு ஒரு ஒலியின் தொடக்க வளர்ச்சிகளை

உட்கொண்டு பொருள் விளக்கம் தரும் நிலையில் அமைந்து யாணர் வண்டு எனும் சொல்லை அழகிய வண்டு எனப்பொருள் கொள்வது பொருந்தாமையாகும்.

யாணர் நாடு, வைப்பு, ஊர்

யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு ‘புதிய’ என்னும் பொருள் கொள்ளப்படும் நிலையில் ‘யாணருர்’, ‘யாணர் வைப்பு’, ‘யாணர் நன்னாடு’ என்பன புதிய ஊர், புதிய குடியிருப்பு, புதிய நன்னாடு என்னும் பொருளில் அமையும். இங்குப் புதியன என்பது புதிய குடியேற்றத்தையும், வெற்றிகொள்ளப் பட்ட புதிய நாடுகளையும், புதிதாய்த் தோற்றுவித்த ஊர்களையும் சுட்டும். இதனால், சங்ககாலத்தில் தலைவர்கள் புதிய இடங்களை வெற்றி பெற்றுத் தமது நாட்டுடன் இணைத்தனர் எனவும் புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தித் தமது பரப்பை விரிவுபடுத்தினர் எனவும் கொள்வது தவறாகாது. மேலும் ‘யாணர் ஊர்’ எனவரும் சொற்களுக்குப் ‘புதிய ஊரின் தலைவ’ அல்லது ‘ஊருக்குப் புதிய தலைவன்’ எனவும் ‘யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந்’ என்னும் சொற்றொடருக்குப் ‘புதிய நல்நாட்டின் தலைவன்’ என்னும் பொருளையும் கொள்ளலாம். இக்கருத்தை உறுதிசெய்யும் வகையில் ‘காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி’ என்னும் பட்டினப்பாலை (28384) செய்யுள் மன்னர்கள் புதிய ஊரை உருவாக்கிக் குடிபெயர்ந்தமைக்குச் சான்றாகிறது.

ஒரு நாட்டின் பழைமை நிலையை நீக்கிப் புதிய வளர்ச்சிப் பணிகளை அரசர்கள் மேற்கொண்டனர். நோய் பிணி முதலியவற்றால் துன்புற்ற ஒரு நாட்டின் நிலையை மாற்றுகிறான் அரசன் அதனைக் கண்டு வியந்து பாடும் புலவர் “நீ புறந்தருதலின் நோய் இகந்த ஓர்இய யாணர் நல்நாடும் கண்டுமதி மருண்டனென்” (பதிற். 15: 3334) என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு பழைமை நீங்கிப் புதுமை பெற்ற நாடு, யாணர் நல்நாடு எனக் குறிக்கப்படுகிறது.

போரில் தோல்வியுறும் அரசர்கள் திறைப் பொருளாக நாடுகளையே வழங்குவதுண்டு.

அவ்வாறு வழங்கப்படும் நாடுகள் அந்த அரசர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட புதிய நாடுகளாகவோ அல்லது அந்த அரசர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புதிய நாடுகளாகவோ இருக்கும். அவ்வாறு திறை கொடுக்கப்பட்டதைப் பதிற்றுப்பத்து, “வென்றுகலம் தரீஇயர் வேண்டுகலத்து இறுத்து அவர் வாடா யாணர் நாடு திறைகொடுப்ப” (பதிற்.53: 12) என்று குறிக்கிறது. ஆனால் யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள் கொண்டமையால் இப்பாடலுக்கு உரையெழுதியோர் “பகை வேந்தர் அழியாத புதுவருவாயுடைய தங்கள் நாட்டினைத் திறையாகக் கொடுத்தனர்” என்று பொருள் கொள்கின்றனர். தோல்வியுற்ற அரசன் தனது அரசாட்சியை தானே மேற்கொள்வதற்காகச் செலுத்தப்படும் பொருள் முதலியனவே திறைப் பொருட்கள். இங்கு பகைவேந்தன் தன் நாட்டையே திறையாகக் கொடுத்தான் என்பது பொருந்துமாறு இல்லை. ஆதலால் இவ்விடத்தில் தோல்வியுள்ள

பகைவேந்தன் தன்னால் கைப்பற்றப்பட்ட புதிய நாட்டையோ அல்லது தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய நாட்டையோ திறையாகக்கொடுத்தான் எனக்கொள்வதே பொருத்தமாக அமைகிறது.

முடிவுகள்

மேற்காணும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் யாணர் என்னும் சொல்லுக்குப் ‘புதிய வருவாய்’ என்னும் விளக்கம் தவறு என்பதும் அச்சொல்லைப் புதிது, புதுமை என்னும் பொருள் மட்டுமே கொண்டால்தான் இலக்கியங்கள் விளக்கம் பெறுகின்றன என்பதையும் அறியமுடிகிறது. சமூகவியல் நோக்கில் யாணர் ஊர், நாடு, வைப்பு என்பன புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட நாடு/ஊர்/வைப்பு, அல்லது புதியதாக வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடு/ஊர் என்னும் விளக்கமே சரியானது என்பதையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அட்டவணை 1: யாணர் என வரும் செய்யுள்கள்

வ.எண்	பாடல் அடி(கள்)	விளக்கம்	கட்டுரையாளர் விளக்கம்	பாடல்
1.	யாணர் வைப்பின் நன்னாட்டுப் பொருந்	புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்கள்	மேலைக் கடற்கரையில் உருவாக்கப்பட்டபுதிய ஊர்களின் தலைவன்	புறம் 2:11
2.	யாணர்ப் பயன்றிகழ் வைப்பின் அகன்றலை நாடே	புதுவருவாயுடைய பயன் விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றாரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு	போரில் கைகொண்ட புதிய ஊர்களையுடைய பரந்த நாடு	புறம் 7:11-12
3.	பெருநல் யாணரின் ஓரீஇயினியே கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட	பெரிய நல்ல புது வருவாயின் நீங்கி இப்பொழுது முழுவ் முதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக் கைவிடும்	இனி புதுமை நீங்கி பாழ்பட்டு தெய்வம் நீங்கும் கந்துடைய ஊர்	புறம் 52:11
4.	யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்	புதுவருவாயையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தன்	புதிய நன்மைகளையுடைய நாட்டின் மன்னனே	புறம் 61:12
5.	யாணரறாஅ வைப்பின்	புதுவருவாய் அறாத ஊர்கள்	புதுமை நீங்காத ஊர்கள்	புறம் 63:14

6.	கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை ..... புறப்புண் நாணி....	புதுவருவாயையுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்புறத்து	வெண்ணிப் பறந்தலையில் புதிய புறப்புண் பெற்ற பகைவர்	புறம் 66: 6, 8
7.	வையை சூழ்ந்த வளங்கழு வைப்பிற் பொய்யா யாணர் (மையர் கோமான்....) இன்களி மகிழ்நகை இழுக்கி (16)	வைகையாற் சூழப்பட்ட செல்வம் பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையல் என்னும் ஊருக்கு தலைவன்	புதுமை மாறா மகிழ்வான வாழ்வு நீங்கி (மாவன், ஆந்தை, அந்துவன் சாத்தன், ஆதன் அழிசி, இயக்கன் இவர்களுடனான)	புறம் 71:11, 18
8.	காலமன்றியு மரம்பயம் பகரும் யாணரறாஅ வியன்மலை யற்றே	காயும் பழமும் முதலாயினவற்றை விளைந்து கொடுக்கும் புதுவருவாய் ஒழியாத அகன்ற மலையைப் போலும்	எல்லா பருவத்திலும் விளைச்சல் குறையாத புதிய பழங்களைத் தரும் மரங்களுடைய மலைநாடு	புறம் 116:14
9	துய்த்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும், அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ	தளராத புதுவருவாயுடைய முதிரமென்னும் மலைக்குத் தலைவ	முதிரமென்னும் மலைக்குரிய தளரா உள்ளமுடைய புதியதலைவனே	புறம் 158:24 -25
10	.... சிறுதினை, முந்துவிளை யாணர் நாட்புது துண்மார்	சிறிய தினை முற்பட விளைந்த புது வருவாயாகிய கதிரை நல்லநாளின் கண்ணே புதிதுண்ண வேண்டி	புதிதாய் விளைந்த சிறுதினை	புறம் 168:6- 7
11	யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந்த தன்ன	புதிய வருவாயை யுணைத்தாகிப் பழுத்த மரத்தின்கண்ணே புல்லினம் ஒலித்தாற் போல்	புதிதாய் பழுத்த மரத்தின்கண் வந்த புல்லினங்கள்	புறம் 173:2- 3
12	ஆர்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்	இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத் தரவேண்டி	புதிய மழையை வேண்டி	புறம் 205:10
13	வைகுதொழின் மடியு மடியா விழுவின், யாணர் நன்னாட்டுள்ளும் பாணர்	நீங்காத விழவினையுடைய புது வருவாயுளதாகிய நல்ல சோழநாட்டுள்ளும்	புதிய நன்மைகளையுடைய நாடு	புறம் 212:5 -6
14	ஆடுநடைப் புரவியங் களிறுந் தேரும், வாடா யாணர் நாடு மூரும்	புதுவருவாயையுடைய நாடும் ஊர்களும்	புதுமை மாறாத நாடும் ஊரும்	புறம் 240:1- 2
15	பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே	பாண! கேட்பாயாக, நமது செல்வம் பட்ட நிலைமை	பாண! கேட்பாயாக புதியதோர் நிலையை	புறம் 260:7- 8
16	விழுக்கு நிணம் பெய்த தயிர்க் கண் விதவை, யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு	விழுக்காகிய தசையைப் பெய்து சமைக்கப்பட்ட தயிரோடு கூடிய கூழையும், புதியவாக வந்த வேறு நல்ல உணவுப் பொருளையும்	புதியதாக வந்த நல்லுணவு	புறம் 326: 11-12

17	பிரசந் தூங்கு மறாஅ யாணர், வரையணி படப்பை	தேன்கூடுகள் தொங்கின்ற நீங்காத புதுவருவாயையுடைய மலைசார்ந்த தோட்டங்களையுடைய	தேன்கூடுகள் தொங்குகின்ற புதுமை நீங்கா மலைசார்ந்த தோட்டங்களையுடைய	புறம் 375:8 -9
18	பாண ராரு மளவை யான்றன், யாணர் நன்மனைக் கூட்டு முதனின்றனென்	புதுமை அறாத, நல்ல பெருமனைக் கண் நின்ற	புதிய நன்மனையில் நின்ற	புறம் 376:67
19	துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர், உறைவின் யாணர் .... கிழவோனே	தங்கி வாழ்தற்கினிய புது வருவாயையும் உடைய நாட்டுக்குரியவன்	புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட துறைகளில் உறையும்	புறம் 400:22 23
20	நீ புறந் தருதலின் நோய்இகந்த ஓரீஇய, யாணர் நல்நாடும் கண்டுமதி மருண்டனென்	நீ புறந்தருதலால் நோயின் நீங்கிய யாணர் நாட்டையும் கண்டு மதிமருண்டேன்	நீ பாதுகாப்பதால் (பசி, பிணி முதலிய நோய்களிலிருந்து) நோய் நீங்கிய புதிய நாடுகளைக் கண்டு வியந்தேன்	பதிற். 15:33 34
21	போர்த்து எறிந்த பறையால் புனல் செறுக்குநரும், நீர்தரு பூசலின் அம்பு அழிக்குநரும் ஒலித்தலை விழுவின் மலியும் யாணர், நாடு கெழு தண்பணை சீறினை	... தோல் போர்த்தி ..... மகிழ்ச்சி ஓசைகள் மிக்க விளையாட்டுகளில் மக்கள் மிக்கு கூடினாற் போல் மிகுகின்ற புதுவருவாய் கொண்ட வளமுடையது பகைவர் நாடு	வெள்ளப்பெருக்கின் ஓசையையும் மிக்க பறைஓசை ... நீர் விளையாட்டு ஓசையின் மிக்க அம்பு கொண்டு போர் செய்யும் ஆரவார ஓசை விழாவினால் எழும் ஓசை நிறைந்த பகைவரது புதிய நாட்டை நீ சினந்தமையால்	பதிற் 22:29-30
22	சிதைந்தது மன்ற நீ சிவந்தனை நோக்கலின் ...பூசல் அறியா நல்நாட்டு, யாணர் அறாக் காமரு கவினே	புதுவருவாய் நீங்காத விருப்பம் பொருந்திய அழகு நீ சினந்த பார்த்ததனால் அழிந்துபட்டது	புதுமை குறையாத விரும்பதக்க அழகினையுடைய பகைவர் நாடு நீ சினந்ததனால் அழிந்துபட்டது	பதிற். 27:1, 15-16
23	பேளய் ஆடும் வெல்போர், வீயா யாணர் நின்வயினே	போர் ஆகிய அழியாத செல்வத்தை உடைய நீ உன்படைகள் அழிவு படாமல் காத்தல் செயலை மேற்கொண்டுள்ளமையால் உன் வெற்றிகளின் பெருமைகள் உன்னிடத்தில் உள்ள பிற சிறப்புகளைவிட புகழ்மிக்கன	புதிதாய் மேற்கொள்ளும் போர்கள் தோல்வியுறாது செய்யும் இயல்பினை உடைய நீ (வீயா யாணர் வெல்போர் நின்வயினே)	பதிற். 35:9-10
24	வீயா யாணர் நின் வயினானே .... மல்லல் உள்ளமொடு வம்பு அமர் கடந்து	நிறைவுற்று விளங்கும் நின் வலிமை போர் ஆகிய தொடர்ந்துவரும் செல்வம் நின்னிடத்தே உள்ளமையால் அழியாது விளங்கும் உனது போர் வளம் வாழ்வதாக	புதிதாய் மேற்கொள்ளும் போர்கள் தோல்வியுறாது செய்யும் இயல்பினை உடைய நீ (வீயா யாணர் வெல்போர் நின்வயினே)	பதிற். 36:1,3

25	வென்றுகலம் தரீஇயர் வேண்டுபுலத்து இறுத்து அவர், வாடா யாணர் நாடு திறை கொடுப்ப	பகைவேந்தர் அழியாத புதுவருவாயுடைய தங்கள் நாட்டினைத் திறையாகக் கொடுத்தனர்	பகைவேந்தர் தங்களது (வென்ற அல்லது தோற்றுவித்த) புதிய நாடுகளை குறைவில்லாத திறையாக கொடுப்பர்	பதிற். 53:1-2
26	மாறாஅ விளையுள் அறாஅ யாணர்த், தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்	மாறாத விளைச்சலும் புதுவருவாயும் கொண்டது நறவு என்னும் பெயருரையுடைய ஊர்	மாறாத விளைச்சலும் குறைவில்லாத புதிய அம்புகளைத் தொடுப்பதில் சோம்பலில்லாத வீரர்கள் உள்ள நறவு என்னும் ஊர்	பதிற். 60:8-9
27	அறாஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின், அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து	புதுவருவாய் நீங்காத அகன்ற வயலில் நீர் வளமிக்க ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லின் தாளோடு அரிவர்	வளமை குறையாத புதிய அகன்ற இடத்தையுடைய வயலில் நீர் வளமிக்க ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லின் தாளோடு அரிவர்	பதிற். 71:1-2
28	குறும்பல் யாணர்க் குரவை அயரும், காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பின்	அருகருகே உள்ள இடங்களில் புதுப்புதுவகையில் குரவை ஆடும்	அருகருகே உள்ள இடங்களில் புதிய வகையில் குரவை ஆடும்	பதிற். 73:6-7
29	கரும்பின் தீஞ்சேற்று யாணர், வருநர் வரையா வளம்வீங்கு இருக்கை	மிகுதியாக வளர்ந்த கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாயினை வருவோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வளமான குடியிருப்புகளைக் கொண்ட	கரும்பின் இனிய சாற்றினை புதியதாய் வருவோருக்கு குறையாமல் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய இருக்கை	பதிற். 75:6-7
30	யாணர்த் தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்	மூங்கில் குழாயில் விளைந்த கள்ளினைக் குடித்து	மூங்கிலில் புதிதாய் விளைந்த கள்ளினைக் குடித்து	பதிற். 81: 19-21
31	பயங்கடை அறியா வளம்கெழு சிறப்பின், பெரும்பல் யாணர்க் கூலம் கெழும்	பயன் முடியாத வகையில் புதுப் புது தானியங்கள் மிகுதியாக விளைந்துள்ளன	மிகுதியாக விளைந்த புதிய தானியங்கள்	பதிற். 89:6-7
32	அழும்பில் அன்ன அறாஅர் யாணர், பழம்பல் நெல்லின் பல்சூடிப் பரவை	அழும்பில் என்னும் ஊரினை ஓத்த நீங்காத புதுவருவாயை உடையதும் மிக்கப் பழைய நெல்லினையுடைய பல சூடிப்பரப் பினையுடையது	அழும்பின் என்னும் ஊரைப் போன்ற குளிர்ந்த குடவாயில் நன்கு முற்றி விளைந்த குறைவுபடாத புதிய நெல்லையும்..... உடையது	அகம். 44:15 -16
33	வெயில் அவிர் உருப்பொடு வந்து கனி பெறாஅது, பெறுநாள் யாணர் உள்ளி, பையாந்து	தான் முன்பு கனிகளைப் பெறும் நாளின் வளனை நினைந்து துன்புற்று பண்டுபோல் பயன் மரங்களில் புகுதற்கு ஏங்கி இருப்பதும்	முன்பு மரத்திலுள்ள கனிகளை உண்ட வவ்வால் மீண்டும் கனிகளைப் பெறும் புதிய நாளை (யாணர் பெறுநாள்) எண்ணி ஏங்கும்	அகம் 57:4-5

34	பெருங்கடல் முழக்கிற்று ஆகி, யாணர், இரும்புஇடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர், கடுங்கட் கோசர் நியமம் ஆயினும்	படைக்கலம் இடம்பட செய்திட்ட வடுக்களைஉடைய முகத்தினராய அஞ்சாமையையுடைய கோசர்கள் (வாமும்) புதுவருவாயையுடைய நியமம் என்னும் ஊரினைக் கொடுப்பினும்	படைக்கருவிகளால் புதிதாய் வடுபெற்ற முகத்தினையுடைய கோசரின் நியமம்	அகம் 90:10-12
35	பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர், வாணன் சிறுகுடி வடாஅது	பொய்கைகள் சூழ்ந்துள்ள என்றும் அறாத புதுவருவாய்களை யுடைய வாணன் சிறுகுடி	பொய்கைகள் சூழ்ந்த மாறாப் புதுமையுடைய வாணனின் சிறுகுடி	அகம். 117:17-18
36	எக்கர் இட்ட சூப்பை வெண்மணல் வைப்பின் யாணர் வளம்கெழு வேந்தர்	நுண்மணலைக் கொண்டு திரளும்படி மேடாக்கிய வெள்ளிய மணற்குவியலையும் புதுவருவாயையுமுடைய ஊர்களையுடைய செல்வமிக்க சோழவேந்தரால் புறக்கப்படும்	காவிரியின் நுண்மணலை அலைகள் உண்டாக்கிய உருவான புதிய வெள்ளிய மணல்மேடுகள் உடைய வளமிருந்த வேந்தர்	அகம். 181:13-14
37	பல்இளங் கோசர் கண்ணி அயரும், மல்லல் யாணர்ச் செல்லிக் கோமான்	பல இளைய கோசர்கள் கண்ணியாகக் கட்டி விளையாடும் மிக்க வளம் பொருந்திய செல்லூர் மன்னனாகிய	புதிய வலிமையுடனுள்ள கண்ணி சூடிய இளம் கோசர் வீரர்களை உடைய செல்லிக் கோமான்	அகம். 216:11-12
38	நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து யாணர்த் தண்பணை உறும் எனக்	நீண்ட கதிர்களையுடைய வயல்களையுடைய தண்ணிய சாய்கானம் என்னும் ஊரிடத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த மூங்கிலை ஒப்பும்	நீண்ட நெற்கதிர்கள் அசைந்தாடும் குளிர்ந்த காட்டில் புதிதாய் விளைந்த மூங்கில்	அகம். 220:18-19
39	நாண்இலை மன்ற யாணர் ஊர	புதுவருவாயுடைய ஊரனே நீ தேற்றமாக நாணமுடையை அல்லை	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே உனக்கு நாணமில்லை	அகம் 226:2
40	இரும்பிடி இரியும் சோலைப் பெருங்கல் யாணர்த்தம் சிறுகுடியானே	பெரிய வாயினையுடைய கரிய பெண் யானைகள் அஞ்சியோடும் சோலையினையுடைய பெரிய மலையிலுள்ள அழகிய தமது சிறுகுடியாய் ஊர்க்கு	யானைகள் அஞ்சி ஓடும் மலைப்பகுதியிலுள்ள புதிய தம் சிறுகுடிக்குத் தலைவனே	அகம். 228:12-13
41	நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரும், மலிநீர் அகல்வயல் யாணர் ஊர	ஆழ்ந்த நீரையுடைய பொய்கையில் பெண் சங்கினொடு மணம் புணரும் நீர் நிறைந்த அகன்ற வயல்களையுடைய புதுவருவாய் மிக்க ஊரனே	நீர்நிறைந்த பரந்த வயல்களைக் கொண்ட புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	அகம். 246:3-4
42	வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின், யாணர்த் தண்பணைப் போதுவாய் அவிழ்ந்த, ஒண்செங்க முநீர் அன்ன	வாணன் என்பானது சிறுகுடியிலுள்ள வளைந்த கதிர்களைக் கொண்ட நெல்லினையுடைய அழகிய நீர்வளஞ்சான்ற வயலில் அரும்பு வாய் திறந்த ஒள்ளிய செங்கமுநீர் மலர்போன்ற	மூங்கில் இலையின் முனையில் காணும் புதிய பனித்துளிபோன்ற (உனது கண்ணீர்)	அகம். 269:22-24

43	இருங்கலி யாணர்எம் சிறுகுடி தோன்றின்	மிக்க ஆராவாரமுடைய அழகிய என் சீறாரின் கண் வரின்	புதிய ஆராவாரம் மிக்க எமது சிறுகுடியின் கண் வரின்	அகம் 300:14
44	குப்பை வார்மணல் எக்கர்த் துஞ்சும், யாணர் வேனில் மன் இது.	நெடிய மணலின் குப்பையாகிய மேட்டிலே ஒருங்குகூடி எருமைகள் துஞ்சும் அழகிய வேனில் பருவமாகும்	மணல் மேட்டில் எருமைகள் புதிய வேனில் (வேனில் தொடங்கும் பருவம்) காலத்தில் துயிலும் பருவத்தின் பயன்யாது	அகம் 341:11 -13
45	கவைக் கதிர் வரகின் யாணர்ப் பைந்தாள்	கிளைத்த கதிரினையுடைய வரகினது அழகிய பசிய தட்டைகளையுடைய	வரகின் புதிய பசிய வைக்கோல்	அகம் 359:13
46	கருங்கால் வேம்பி னொண்பூ யாணர், என்னை யின்றியுங் கழிவது கொல்லலோ	கரியதாளையுடைய வேப்பமரத்தினது ஒள்ளிய புதுவருவாயானது	கரியதாளையுடைய வேப்பமரத்தில் புதியாதாய் பூத்த வெண்ணிறப்பூ	குறு. 24:1-2
47	நாறா வெண்பூக் கொழுதும், யாணரூரன் பாணன் வாயே	மணம் வீசாத வெள்ளிய பூவை கோதியெடுக்கும் புதுவருவாயையுடைய ஊருக்குத் தலைவன்	மணம் வீசாத வெள்ளிய பூவை கோதியெடுக்கும் புதிய ஊருக்கு தலைவன்	குறு. 85:5-6
48	யாணரூரன் தன்னொடு வதிந்த	புதுவருவாயையுடைய ஊரையுடைய தலைவனோடு தங்கிய	புதிய ஊரின் தலைவனோடு தங்கிய	குறு. 107:5-6
49	காணினி வாழி தோழி யாணர்க், கடும்புன் லடைகரை நெடுங்கயத்திட்ட	இப்போது பார்ப்பாயாக, புதுவருவாயாகிய மிக்க புனலையும் ஆழமான குளத்திலின் கண் அமைத்த	இப்போது பார்ப்பாயாக கரையை அடைத்துச் செல்லும் புது வெள்ளத்தையும் ஆழமான குளத்தின் கண் அமைத்த	குறு. 171:1-2
50	பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ், யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்	பாணனின் கையிடத்தாகிய பண்பு அமைந்த சிறிய யாழ், அழகிய வண்டினைப் போல இம் என்னும் ஓசை எழுப்புகிற	பாணனின் கையிலுள்ள பண்புடைய சிறிய யாழ், வண்டு எழுப்பும் இம் என்னும் புதிய ஒலிபோல்	நற். 30: 2-3
51	சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும், புறவினதுவே பொய்யா யாணர், அல்லில் ஆயினும்	சிறிய தலையை உடைய ஆட்டின் தொகுதி மயங்கி தங்காநிற்கும் பொய்யாத புதுவருவாய் இராப் பொழுதாய் இருப்பினும்	இரவாயினும் வந்த விருந்திற்கு பொய்காது விருந்து வழங்கி மகிழும் தலைவி இருக்கும்	நற். 142:7 -9
52	வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல, மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர	விதைகொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் மிகப் பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப்பொட்டு மீண்டு கொண்டு வருகிற புதிய வருவாயினை உடைய ஊரனே	விதைகொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் மிகப் பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப்பொட்டு மீண்டு கொண்டு வருகிற புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	நற். 210:3-4

53	நல்வகை மிகுபலிக் கொடையொடு உகுக்கும், அடங்காச் சொன்றி அம்பல் யாணர், விடக்குடைப் பெருச்சோறு உள்ளுவன இருப்ப	நல்ல பலவகைப்பட்ட மிகுந்த பலிக்கொடையொடு சேரப் படைக்கப்படும் குறைவில்லாத சோற்றுத் திரட்சியுடன் அழகிய பலவாகிய புதிய ஊனொடு கலந்து இடப்படுகின்ற பெரிய சோற்றை தின்னக்கருதி இருக்குமாறு	நல்ல பலவகைப்பட்ட மிகுந்த பலிக்கொடையொடு சேரப் படைக்கப்படும் குறைவில்லாத சோற்றுத் திரட்சியுடன் அழகிய பலவாகிய புதிய ஊனொடு கலந்து இடப்படுகின்ற பெரிய சோற்றை தின்னக்கருதி இருக்குமாறு	நற். 281:4-6
54	தீம்தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும், யாணர் வைப்பின் கானம் என்னாய்	இனிக்கும் தேனை எடுக்க விரும்புபவர், வளைத்து அறுத்துச் செல்லும் புதிய வருவாயையுடைய கல இடங்களைக் கொண்டிருக்கும்	காட்டில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இருப்பிடங்கள்	நற். 292:4-5
55	இருங்கதிர் நெல்லின் யாணர் அஃதே, வறப்பின், மாநீர் முண்டகம் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ந்து	பெரிய கதிர்களையுடைய நெல்லின் புதிய வருவாயைப் பெற்றுள்ளது	புதிதாக விளைந்த நெற்கதிர்கள்	நற். 311:2-3
56	இருள்புனை மருதின் இன்நிழல் வதியும், யாணர் ஊரநின் மாண்இழை மகளிரை	இருள் நிரம்பிய மருத மரத்தின் இனிய நிழலில் தங்கிப் படுத்து உறங்கும் புதுவருவாயையுடைய ஊரனே	இருள் நிரம்பிய மருத மரத்தின் இனிய நிழலில் தங்கிப் படுத்து உறங்கும், புதிய ஊரின் தலைவனே	நற். 330:5-6
57	விழவின் செலீஇயர் வேண்டும் மன்னோ, யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்	முன்னமே செல்லவேண்டும் யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக் களத்தின் கண்ணே செல்லவேண்டும் முன்னமே அது செய்யாமையின் வீணைகழிந்தது புதுவருவாயினை உடைய தலைவன் பார்பானா	முன்னமே செல்லவேண்டும் யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக் களத்தின் கண்ணே செல்லவேண்டும் முன்னமே அது செய்யாமையின் வீணைகழிந்தது புதிய ஊரின் தலைவன் பார்பானா	நற். 390:6-7
58	... நல் அகத்து, யாணர் இளமுலை நனைய, மாண்எழில் மலர்க்கண் தென்பனிக் கொளவே	அழகிய மார்பின் கண்ணே புதியனவாய் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைகளின் முகடுகள்	அழகிய மார்பின் கண்ணே புதியனவாய் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைகளின் முகடுகள்	நற். 398:8-10
59	நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன், யாணர் ஞரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்கவென வேட்டோமே	பூக்கள் நிறைய உடைய காஞ்சி சினைகளையுடைய சிறுமீன்களுமுடைய ஊரன்	பூக்கள் நிறைய உடைய காஞ்சி சினைகளையுடைய சிறுமீன்களுமுடைய புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 1:3-5

60	மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ, யாணரூர	புது வருவாயினையுடைய ஊரனே	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 42:2
61	யாணரூர நின்னினும், பாணன் பொய்யன் பலசூளினனே	யாணரூரனே நின்னினும் நினக்கு வாயிலாகப் புகுந்த பாணன் பொய் பல கூறுதலும் சூள் பல செய்தலும் உடையவன்	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே நின்னினும் நினக்கு வாயிலாகப் புகுந்த பாணன் பொய் பல கூறுதலும் சூள் பல செய்தலும் உடையவன்	ஐங். 43:3-4
62	சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறூஉம், யாணரூர	சிலவாகிய மீன்களைக் கொடுத்த பலவாகிய நெல்லைப் பெறும் புதுவருவாயினையுடைய ஊரனே	சிலவாகிய மீன்களைக் கொடுத்த பலவாகிய நெல்லைப் பெறும் புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 49:2-3
63	துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும், வஞ்சி யோங்கிய யாணரூர	வஞ்சி மரங்கள் ஓங்கிய யாணரூரனே	வஞ்சி மரங்கள் ஓங்கிய புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 50:1-2
64	கழனி மருதின் சென்னிச் சேர்க்கும், மாநீர்ப் பொய்கை யாணரூர	மிக்க நீரினையுடைய பொய்கையினையும் புதுவருவாயினையும் உடைய ஊரனே	பொய்கைகளையுடைய புதிய ஊருக்குத் தலைவன்	ஐங். 70:2-3
65	தண்ணூறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலும், மறுவில் யாணர் மலிகேழரநீ	குற்றமில்லாத புதுவருவாய் மிக்க ஊரனே	புதுமை மலிந்த ஊருக்குத் தலைவன்	ஐங். 85:3-4
66	மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும், யாணரூரன் மகளிவள்	புதுவருவாயுடைய ஊரன் மகளாகிய இவள்	புதிய ஊருக்குத் தலைவனின் மகள்	ஐங். 100:2 -3
67	சிறுதினை கொய்த விருவி வெண்காற், காய்த்த வவரைப் படுகிளி கடியுங், யாணராகிய நன்மலை நாடன்	சிறுதினைகள் கொய்யப்பட்ட அரி தாளாகிய வெள்ளிய காலில் வளர்ந்து காய்த்த அவரையின் கட் படியும் கிளிகளை ஒப்பும் புதுவராவாயினையுடைய நல்ல மலைநாடன்	கிளிகள் உண்ணும் வண்ணம் புதிய அவரை காய்க்கும் காலத்தில் தலைவன் வரைவிடை வைத்து பிரியக் கருதினான்	ஐங். 286:1- 3
68	அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்	இடையறாத செல்வ வருவாயினையுடைய அகன்ற இடத்தேயுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து	புதுமை மாறா அகன்ற பெரிய ஊர்கள்	பொரு. 1
69	யாணர்க் கோங்கி னவிர்முறை யெள்ளி பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை	புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முறைகைய இகழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலே கிடக்கின்ற விருப்பதையுடைய முலையினையும்	கோங்கு மரத்தில் பூக்கும் நிலையிலுள்ள புதிய மொட்டு போன்ற முலைக் காம்புகள்	சிறு. 25-25

70	நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க் கழனி	இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையும் கதிரினை உடைத்தாகிய கழனி	இடையறாத புதிதாய் விளைந்து வளைந்த கதிரினை உடைய கழனி	பெரு. 228
71	வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்து	விடாத புதுவருவாயினையுடைய செல்வம் பொருந்தின பாக்கத்து	குறைவுபடா புதிய வளம் பொருந்தின பாக்கத்து	பெரு. 367
72	... வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ, டொலியோவாக் கலியாணர், முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்(117 119) .... சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர் (122)	வெள்ளிய உப்பை விற்கும் அளவர் ஒலியோடு, (சிறிய குடிகளாய் பெரிய தொழில்களை செய்வாருடைய), ஆரவாரமுன் ஒழியாத பெருக்கினை உடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய	வெள்ளிய உப்பை விற்கும் அளவர் ஒலியோடு, (சிறிய குடிகளாய் பெரிய தொழில்களை செய்வாருடைய), புதிய ஆரவாரமும் ஒழியாத	மது. 117- 118
73	கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளக்கு நல்லிசை, தவாப்பெருக்கத் தறாயாண, ரழிதானாக் கொழுந்திற்றி	கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செல்வம் பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்	கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய குறைவுபடா புதிய செல்வம் பொருந்தின திருமகளையுடைய	மது. 209- 211
74	துணைங்கையந் தழுஉவின் மணங்கமழ் சேரி, யின் கலியாணர்க் குழுஉட்பல பயின்றாங்கு	துணைங்கைக் கூத்தினையும் அழகினையுடைய குறவைக் கூத்தினையும் மணநாறுகின்ற பரத்தையர் சேரியினையும் இனிய செருக்கினை உடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய அகன்ற ஊரிடத்தே	துணைங்கைக் கூத்தினை குழுக்காளக ஆடும் சேரியில் வாழும் பெண்களின் புதிய ஆராவரம் நிறைந்த ஊரிடத்தே	மது. 329 -330
75	பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென	கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக கூத்தார் வருவாராக என அழைத்து	பாணரே வாருங்கள், பாடுபவர்களே வாருங்கள், புதிய புலவர்களோடு ஊது கொம்பு வாசிப்பவர்களே வாருங்கள் என அழைத்து	மது. 749- 750
76	நெல்லொடு வந்த வல்வாய் பஃறி பணைநிலைப் புரவியினணைமுதற் பிணிக்குங், கழிசூழ் படப்பைக் கலியாணர்ப், பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை	நெல்லோடு வந்த படகுகளைப் பந்தியிலே நிறைலையுடைய குதிரைகளைப் பிணிக்குமாறு போலே கழிசூழ்ந்த பக்கத்தினையும் மனச்செருக்கு எழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சொலைகலையும்	நிறைலையுடைய குதிரைகளைப் பிணிக்குமாறு போலே நெல்லோடு வந்த படகுகளைப் பந்தியிலே பிணித்த (பொருள்களை நீரிலிருந்து நிலத்திற்கு ஏற்றும் போது) கழிசூழ்ந்த தோட்டங்களில் ஏற்பட்ட புதிய ஆராவாம்	பட். 29-31

77	கேளினி வேளைநீ முன்னிய திசையே, மிகுவளம் பழுநிய யாணர்வைப்பிற், புதுவது வந்தன்றிதுவதன் பண்பே	இப்பொழுது நீ நன்னைக் கருதிச் செல்கின்ற திசையைக் கேள், மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுபெறாத வருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது	நீ செல்லும் திசையில் முழுமைபெற்ற புதிய குடியிருப்புகள் மிகுந்த வளம் புதியாதக வந்த தன்மையுடையன	மலை. 94-96
78	தூவொடு மலிந்த காய கானவர், செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடி படினே, யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகவி	யானையினது கொம்புகள் காவுமரமாக்கக் காவிக்கொண்டவந்த கானவருடைய வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலே தங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவீர்	கானவரின் செழுமையான பல புதிய சிறுகுடிகளில் சிறந்த உணவை மிகுதியாகப் பெறுவீராக	மலை 155-158
79	காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின், யாணரொருகரைக் கொண்டனர் கழிமி	காண்பார் விரும்பும் கட்டு இனிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக் கொண்டு	காண்பவர் கண்களுக்கு இனியதாய் விளங்கும் சேயாற்றில் ஏற்பட்ட புதிய கரையை வழியாகக் கொண்டு	மலை. 476-477

அட்டவணை 2: யாணர்த்து எனவரும் செய்யுள்கள்

வ.எண்	பாடல் அடி(கள்)	விளக்கம்	கட்டுரையாளர் விளக்கம்	பாடல்
1	பெருவிறல் யாணர்த்தாகி அரிநர், கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும் உழவர், படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும் அறைநர் கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை, நீர்தரு மகளிர் குற்று குவளையும்	புதுவருவாயுடைத்தாய்	புதியதாகிய வாளை மீன், ஆமை, கரும்பின் சாறு, குவளை மலர்	புறம் 42:12
2	மென்தினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லா	மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயை யுடைத்து முன்பு; இனி அது கெடுங்கொல்லோ	சிறு தினையாகிய புதிதாய் விளைவன முன்பு உடைத்தாய் இருந்தது இனியும் அவை விளையுமோ	புறம் 119:4
3	வாலிதின் விளைந்த புதுவரகு அரிய.. தினைகொய்ய.. விளர்க்காய் கோட்பதமாக... வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லா	வருந்த வேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போடும்	புதியதாய் விளைந்த வரகு, தினை, அவரை போன்று இனி அவை விளையுமோ	புறம் 120:16

4	இரும்பனந் தீம்பிழி உண்போர் மகிழும், ஆர்கலி யாணர்த்து ஆயினும் தோடுகெழு	கரியபனையினது கள்ளை உண்பார்கள் அதனால் மகிழ்ந்து நிரம்பிய ஒலியையுடைய புதுவருவாயினையுடையதாயினும்	கரியபனையினது கள்ளைக் குடிப்பதானால் ஏற்படும் ஆராவாரம் புதியனவாயினும்	நற். 38:34
5	கார் எதிர் பருவம் மறப்பினும், பேரா யாணர்த்தால் வாழ்க நின் வளனே	கார்கால மேகம் கார்காலத்தில் மழை பெய்வதனை மறந்தாலும் நீங்காத பெரிய புதுவருவாயினை உடையதாகும் அத்தகைய நின் வளம் வாழ்வதாக	கார்கால மேகம் பருவத்தில் பொய்த்தாலும் நீங்காத புதிய வளங்களை உடையதாகும் அத்தகைய வளம் வாழ்வதாக	பதிற். 24:29 30

References

- Adigalasicriar. (1988). *Tolkāppiyum, collatikāram, Ilampūraṇar urai*, Thanjavur: Tamil University.
- Editorial Board, (1929) *Tolkāppiyum, collatikāram, Teivaccilaiyār urai*, Thanjavur: Karanthai Tamil Society.
- Saminathaiyar, U.Ve, (1894). *Eṭṭutokaiyil eṭṭāvtākiya purānānūru mūlamum uraiyum*, Thanjavur: Tamil University (Offset print 1985).
- Saminathaiyar, U.Ve, (1931). *Pattuppāṭṭu mūlamum maturaiyciriar pārattuvāci nacciṇārkkīṇiyaruraiyum*, Thanjavur: Karanthai Tamil Society.
- Saminathaiyar, U.Ve, (1937). *Kurṅtokai mūlamum uraiyum*, Chennai: Dr. U.Ve.Saminathaiyar Nool Nilayam. (7th Edition).
- Damodaram Pillai, Ci.Vai. (1884). *Tolkāppiyum, collatikāram Vaṭṭnūrkaṭalai nilaikaṇṭuṇarnta cēṇāvaraiyaruraiyōṭu*, Cennapattanam: Vidyanubalana Yanthira Salai.
- Damodaram Pillai, Ci.Vai. (1892). *Tolkāppiyum, collatikāram nacciṇārkkīṇiyaruraiyōṭu*, Cennapattanam: Victoria Jubilee Yanthira Salai.
- Dhivakara Muni, (1958). *Cēntaṇ tivākaram*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Namashivaya Mudaliyar. (1927). *Tolkāppiyum, collatikāram, Ilampūraṇam*, Chennai: C.Kumarasamy Nayudu Sons.
- Parimanam, A.B. (2003). *Patirrupattu*, Koyilur: Koyilur Adeenam.
- Poongundran, R. (2016). *Tolkuṭi, vēḷir vēntar: An analysis on the state formation of Ancient Tamilakam*, Chennai: New Century Book House.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1944). *Akanāṇuru Nittilakkōvai*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1945). *Akanāṇuru Kaḷirriyāṇai nirai*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1945). *Akanāṇuru Maṇimṭaipavaḷam*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkataraman, H. (1989). *Narriṇai mūlamum uraiyum*. Chennai: Dr. U.Ve.Saminathaiyar Nool Nilayam.

பண்டைய தமிழர்களின் கடல்வழிப்பயணங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு

Preservation of Ancient Tamil Maritime Records

முனைவர் க.சுபாஷினி / Dr.K.Subashini¹

Abstract

The Tamil maritime history begins long time back. Inadequate information and missing records about ancient Tamil seafarers, lead to the opinion that maritime trade activities were pioneered by European seafarers. Ancient Tamil seafarers explored the wide ocean, discovered new lands, and initiated trade activities with other ancient civilizations in the past. However only fewer records describing Tamils seafaring experience details were identified so far. This paper study ancient maritime activities of Tamil people, referencing information in Sangam Tamil literature, maritime records from travelers visited Tamil country and records on ship making industry practiced by the Tamil folks. A Palm leaf manuscript from the 17th Cent A.D is also used in this study, particularly for the purpose of understanding the ship making industry practiced by ship making community lived in Tranquebar, a harbor city on the Coromandel Coast.

Key Words: Ancient Tamil Traders, Maritime Trade, Ancient Seafarers, Ship making Technology, Ship making industry.

முன்னுரை

வணிகமும் சமய நம்பிக்கைகளை அண்டைய நாடுகளுக்கு விரிவாக்கும் நடவடிக்கைகளும் உலகில் பல சமூகங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வணிகத்திறனும், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய தத்துவ பலமும், நீண்ட கடல் பயணம் மேற்கொண்டு ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லும் ஆழ்ந்த வேட்கையும் இயல்பாகவே கொண்டிருக்கும் தமிழர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தமிழர்கள் கால் பதிக்காத நிலங்களே இல்லை எனும் அளவிற்கு விரிவான கடல்பயணங்களைப் பண்டைய தமிழர் கையாண்டிருக்கின்றனர். பண்டைய தமிழரின் கடல்வழிப்பயணம் தொடர்பான சில செய்திகள்,, அவர்கள் பயன்படுத்திய கலங்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பதிவதும்

அச்செய்திகள் தொடர்பான ஆவணங்களைப் மின்னாக்கங்களின் வழி பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

ஆய்வுப் பின்புலம்

தமிழர்கள் கடல்வழிப்பயணம் செய்து உலகின் பல இடங்களுக்குப் பயணித்து வணிகம் செய்த தகவல்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகவே கிடைக்கின்றன. கடல்பயணத்தில் ஐரோப்பியர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் புகழ் இன்று அனைவரும் அறிந்ததே. கடல் பயணங்கள் என்றாலே அவற்றை முறைப்படுத்தி வழி அமைத்தோர் ஐரோப்பிய மாலுமிகளே என்ற சிந்தனை போக்கு இன்று ஆழப் பதிந்திருக்கின்றது.

¹ The author is a Lead IT Architect, DXC Technology & President of Tamil Heritage Foundation, (International Organization for Preserving Tamil Heritage), Germany. ksubashini@gmail.com

பண்டைய தமிழரின் வாழ்வில் நிலம் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றதோ அதே அளவு முக்கியத்தை கடல்வெளியும் பெறுகிறது. கடல் மார்க்கமாகப் பயணித்து புதிய இடங்களில் வணிகம் செய்திருக்கின்றனர் தமிழர் பலர். சிலர் புதிய நாடுகளிலேயே தங்கி புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். சிலரோ எல்லையில்லா தேடுதலை உயர்ந்த லட்சியங்களையும் ஏந்திக் கொண்டு தத்துவங்களையும் மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் தனக்கு அன்னியப்பட்ட புதிய நிலப்பகுதியில் பதிந்த வைக்கத் தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இன்று கிழக்காசிய நாடுகள் முழுமைக்கும் பௌத்த மதம் பெருமளவு பரவியிருப்பதற்கும், பின்னர் சைவ வைணவ மதங்கள் கிழக்காசிய நாடுகளில் காலான்றிய வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கும் பண்டைய தமிழரின் கடல்வழிப்பயணங்கள் காரணமாக அமைந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை மீண்டும் உரத்துப் பேச வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

தமிழர்களின் கடல் பயணங்கள், வணிகங்கள் அவை தொடர்பான ஆவணங்கள் ஆகியவை கிடைப்பது அரிதாக இருப்பது நம் முன்னே இருக்கின்ற பெரும் குறைபாடுகள். ஆயினும், இக்குறைபாடுகளை ஒதுக்கி, வரலாற்று ஆவணங்களைத் தேடி அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும், அவை மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டும், மீள்பதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

ஆய்வுமுறை

மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை செயல்படுத்தும் வகையில் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளான நாவாய் கடல்சார் வரலாற்றாய்வுகல் என்ற நூலும், நிகமம் வணிக வரலாற்றாய்வுகள் என்ற நூலும், Marco Polo - The Travels என்ற நூலும், பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம் என்ற நூலும், கப்பல் சாஸ்திரம் என்ற பெயர்கொண்ட கி.பி17ம் நூற்றாண்டு ஓலைச்சுவடியின் அச்சுப்பதிப்பு நூலும், மேலும் இதன் தொடர்புடைய சில

ஆவணங்களும் இந்த ஆய்விற்கு துணை நூல்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கடல் வழிப்பயணமும் கருவிகளும்

‘நாவாய்’ எனும் சொல் தமிழர்களின் பண்டைய கடல்வழிச்செலவைக் குறிக்கிறது. இந்தத் தொன்மையான சொல்லை ஆராயும் போது அச்சொல் வழங்கிய விதம் நம் தமிழர்களின் வரலாற்றை விளக்குவதாக அமைகின்றது. ‘நாவின்’ அசைவால் நம் சொற்கள் பிறக்கின்றன. அதே போல, கடற்பரப்பில் கலம் அசையும் போது, காற்று, மனிதர்களின் நா அசைந்து சொல்லை உருவாக்குவது போல மேலும் கீழும் அசைந்து தண்ணீரில் அலைகளை உண்டாக்குவதால் நாவாய் எனும் ‘தொழில் ஆகுபெயராக’ இச்சொல் அமைந்தது எனலாம். இது தமிழ் மொழியின் ஆய்வுப் பார்வையையும் தொன்மையையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இந்தத் தமிழ்ச்சொல்லிலிருந்து கடற்படையை விளக்கச் சொல்லும் ஆங்கிலச் சொல்லான நேவி (Navy) என்ற சொல் வந்திருக்கலாம் என்பதும் ஆராய்ச்சிக்குறியதே.

கடல் வழிப்பயணம் என்பது எளிமையானதன்று. இயற்கையைப் பற்றிய துல்லிய ஆராய்ச்சிப்பார்வை கொண்டவர்களால் மட்டுமே கடல்வழிப்பயணத்தைத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்த முடியும். காற்றின் போக்கு, அது வரும் திசை, காற்றின் அழுத்தம் ஆகியன பற்றிய அனுபவம் கடல்வழிப்பயணத்திற்கு மிக அவசியமானது. அத்தகைய திறனை பண்டைய தமிழர்கள் பெற்றிருந்தனர். பாய்மரக்கப்பல்கள் கட்டுவதில் பேரறிவுபெற்ற தமிழர்களின் கப்பல்கட்டும் திறம், கடல்வழி குறித்த அறிவு, காற்றின் போக்கு அறியும் உயர் அறிவு, கப்பலைச் செலுத்தும் திறன், கடற்கொள்ளையர்களை எதிர்கொள்ளும் போர்த்தொழில் உள்ளிட்ட திறன்களை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இதுவே பண்டைய தமிழர் தமிழக நிலப்பரப்பையும் கடந்து பல தீவுகளில் கால்பதிக்கக் காரணமாகியது எனலாம்.

தமிழர்கள் பயன்படுத்திய கலங்களின்

வகைகளாக தமிழ் இலக்கியத்தில் பதினெட்டு வகையான கலங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றை கட்டு மர வகை, தோணி வகை, வள்ளம் வகை என மூன்று பெரும் பிரிவுகளுக்குள் பிரித்திருக்கின்றார்கள். கட்டுமர வகை தொடர்பான குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூற்றிலும் பரிபாடலிலும் சொல்லப்படுகின்றன. தோணி வகை கலங்கள் மீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றை பற்றிய குறிப்புகள் புறநானூறு, அகநானூறு, பரிபாடல்களில் உள்ளன. நீண்ட தூரப்பயணத்திற்கு ஏதுவாக "வள்ளம்" என்ற வகையான பெரிய கப்பல்களைப் பண்டைய தமிழர்கள் உருவாக்கினர். வகை வகையான வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய வள்ளம் வகை கலங்களைப் பற்றி சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

கடல்நீரோட்டம் பற்றிய அறிவு பண்டைய தமிழருக்கு நிறைவாக இருந்தது. கலங்கள் திசையறியாமல் தத்தளிக்காமல் இருக்க களங்கரை விளக்கத்தை உருவாக்கினர் பண்டைய தமிழர். இது பற்றிய குறிப்பு சிலப்பதிகாரம், பட்டினப்பாலை, பெரும்பாணாற்றுப்படை மற்றும் அகநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்களில் காணக்கிடைக்கின்றன.

தமிழகத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் இன்று மீனவர்கள் என அழைக்கப்படும் பரதவர்கள் மிக விரிவாக கடல் வணிகத்தில் தங்கள் ஆளுமையைச் செலுத்தினர். பெரும் வளம் சேர்க்கும் மீன் பிடித் தொழிலும் முத்துக்குளித்தலும் தமிழகம் மட்டுமன்றி உலக அளவில் அரேபியர்களும், ஐரோப்பியர்களும் தமிழகம் வந்து வணிகம் செய்து செல்லக் காரணமாகின. இந்தப் பரதவ மக்கள் "திமில்" என்ற பெயர் கொண்ட படகுகளை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினர் (வெள்ளைவாரணம், p.4) .

சங்ககாலத்தில் யவனர்கள் (கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும்) இப்பகுதிகளுக்கு வணிக நோக்கமாக வந்து சென்றமை இலக்கியச் சான்றுகளுடன் காண்கின்றோம் (நாவாய் க.வெள்ளைவாரணம், பக் 6). அக்காலம் தொட்டு மீன்கள் மட்டுமன்றி உப்பு

உற்பத்தியும் மிக முக்கிய வணிகப்பொருளாக இருந்தமையையும் அறிகின்றோம். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தென்னிந்தியக் கடற்கரை பகுதிகள் கடல்கடந்து தமிழகம் வந்து வணிகம் செய்து சென்றோரின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதற்கு நமக்கு இன்று சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. அதேபோல தமிழர்களும் தூர நாடுகளுக்குச் சென்று வணிகம் செய்தமைக்குச் சான்றாதாரங்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத்தான் கிடைக்கின்றன.

கி.மு.5ம் நூற்றாண்டு என சுட்டப்படும் மாங்குளம் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் சாத்து, நிகமம் என்ற சொற்கள் வணிகக் குழுக்களைச் சுட்டுகின்றன (ராஜன், ணீ.11). ஆக, வரலாற்று தொடக்ககாலத்திலேயே இத்தகைய வணிக குழுக்கள் இடம்பெயர்ந்து நீண்ட தூரம் சென்று வணிகம் செய்தன என அறியமுடிகின்றது. பண்டைய வணிக வழிகளில் குவியல்களாகவும் உதிரியாகவும் கண்டெடுக்கப்பட்ட ரோமானிய நாணயங்கள் அயலகத்தார் தமிழகம் வந்து வணிகத்தில் ஈடுபட்டமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. ஒரு கப்பல் தலைவன் ஒருவனின் இரு மகன்களான சேனா, கோத்திகா ஆகிய இருவரும் இலங்கையில் முதன் முதலில் தமிழ் ஆட்சியை நிறுவினர் (கி.மு 1771:5) என மகாவம்சம் நூலின் வழி அறிய முடிகின்றது (ராஜன், p.23) . ஆக, கடல் வழிகளை அறிந்து கப்பலை ஆளுபவன் பெரும் தலைவனாக மதிக்கப்படும் சூழல் பண்டைய தமிழ் மரபில் இருந்தமையை இது வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம்.

1990களில் ஷாஜன் என்பவர் மேற்கொண்ட கள ஆய்வின் விளைவாகப் "பட்டணம்" எனும் நகர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பின்னர் 2003ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டாய்வுகள் இந்த நகரின் முக்கியத்துவத்தை மேலும் வெளிப்படுத்தின. பின்னர் 2007 முதல் 2009 வரை கேரள வரலாற்றுக்கழகம் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகள், பட்டணம் மற்றும் கீழைக்கடற்கரையில் அமைந்திருந்த அரிக்கமேடு, அழகன்குளம் போன்ற நகரங்கள் முக்கியமான வணிக மையங்களாகத்

திகழ்ந்தன என்பதை ஆய்வுலகிற்கு வெளிச்சப்படுத்தியது. பட்டணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தோணி, படகுத் துறை ஆகியன, படகு பிணைத்து வைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட தேக்குமரத் தூண்களும் மிகச் சிறப்பான கண்டுபிடிப்புகள் எனலாம். கி.மு 1 மற்றும் கி.பி.1ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை இவை (வீ.செல்வகுமார், 2009, p.33).

மேற்கு கடற்கரை கடற்வழி நகரங்களான மாந்தை, வஞ்சி, முசிறி, நெல்கிண்டா, குட்ட நாடு போன்றவை முக்கிய சங்க கால வணிக நகரங்களாக இருந்தன (பூங்குன்றன், ணீ.47) . சங்க இலக்கியம் மாந்தை, வஞ்சி ஆகிய நகரங்களின் வளத்தைச் சிறப்புடன் கூறுகின்றது. முசிறி மலை வளமும் கடல் வளமும் பொருந்திய நகராக விளங்கியமை பரணரின் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. கடல் வணிகம் சிறப்புற்று இருந்தமையால் கி.மு.4ம் நூற்றாண்டு வாக்கிலேயே சீனத்துப் பட்டு தமிழகம் கொண்டு வரப்பட்டது என்ற தகவலையும் அறிய முடிகின்றது (பூங்குன்றன், p.50). மேற்கு கடற்கரை நகரான மாந்தையின் வளமும் சிறப்பும் சங்க இலக்கியங்களான அகநானூறு, நற்றிணை பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

கடல்வழிப்பயணம் பற்றி இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்ற ஏறக்குறைய எல்லா தரவுகளுமே ஐரோப்பியர்களும் சீன யாத்திரிகர்களும் உருவாக்கியனவாக இருப்பதைத்தான் நாம் இன்று காண்கின்றோம். 'தமிழில் அவ்வகை நூல்கள் உருவாக்கப்படவில்லையா' என்ற கேள்விக்கு பதிலாக நமக்கு இன்று கிடைத்திருக்கின்ற நூல்கள் சில. அதில் ஓலச்சுவடி நூல் ஒன்றினை உதாரணமாகக் காட்டலாம். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மின்னூல்கள் சேகரத்தில் மின்னாக்கம் செய்யப்பட்டு பாதுகாக்கப்படும் சிறந்த ஆவணங்களில் இந்த நூலும் ஒன்று. "கப்பல் சாஸ்திரம்" என்ற பெயருடன் ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டது என்பது நூலை வாசிக்கும் போது அறியமுடிகின்றது (<http://www.tamilheritage.org/old/text/ebook/ebook.html> - Book 20).

தரங்கம்பாடியில் டேனீஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி வணிகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்து, அச்சுத நாயப்ப மன்னரிடம் ஆண்டு வாடகைக்கு கடற்கரை துறைமுக நகரமாகத் திகழ்ந்த தரங்கம்பாடியையும் பின்னர் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் கையகப்படுத்தினர். அவ்விஷயங்களை உட்புகுத்தி, அந்தக் காலகட்டத்தில் கடற்கரையோர மீனவ மக்களிடையே இருந்த கப்பல் கட்டும் பணி தொடர்பில் நடக்கும் சடங்குகளை விவரிக்கும் ஒரு செய்யுள் நடையிலான நூலாக இந்த நூல் அமைந்திருக்கின்றது. கப்பல் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தும் மரத்துண்டுகளை எடுத்து தயார் செய்யும் நாளின் நட்சத்திரப் பலாபலன்கள், செய்யப்படும் சடங்குகள் என பல செய்திகளை இந்த சிறிய நூல் சொல்கின்றது. ஓலைச்சுவடி நூலான இதனை தஞ்சை சரபோஜி மன்னரின் சரசுவதி மகால் நூலகத்தினர் அச்சுப்பதிப்பாக்கி அது 1950ம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் மின்படிவம், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வலைப்பக்கத்தில் அனைவரும் வாசிக்கக்கூடிய வகையில் இலவசமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மதீப்பீடு

இந்த நூல் ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. தமிழகம் வந்து சமயப் பணிகளிலும், தமிழ்ப்பணிகளிலும், சமூகப்பணிகளிலும் ஈடுபட்ட ஐரோப்பிய பாதிரிமார்கள், தமிழகத்திலிருந்து தாமே கைப்பட எழுதியும், உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து விலை கொடுத்தும் வாங்கிச் சென்ற நூல்கள் ஏராளம். இந்த நூல்களில் பல இங்கிலாந்தின் பிரித்தானிய நூலகத்திலும், ஜெர்மனியின் ஃப்ராங்கன் கல்விக் கூடத்திலும், கோப்பன்ஹாகன் அரசு நூலகத்திலும், பிரான்சின் அரசு நூலகம் மட்டும் ஆவணப்பாதுகாப்பகங்களிலும், வாட்டிக்கனின் ஆவணப்பாதுகாப்பகத்திலும், ஆம்ஸ்டர்டாம் அரசு நூலகத்திலும், லெய்டன் நூலகத்திலும் என பல நாடுகளில் இன்று பாதுகாக்கப்படுகின்றன. பாதுகாக்கப்படுவது மட்டும் போதுமானதன்று. அவை வாசித்தறியப்பட வேண்டும். இவற்றை மிகச் சிறப்பாக இன்று பாதுகாக்கும்

ஐரோப்பியர்களை விட தமிழர்கள் நமக்கு இவற்றை அறிந்து கொள்வதும், இவை சொல்லுகின்ற விசயங்களை ஆராய்ந்து அறிவதும், தமிழறின் அறிவுத்தளத்தைப் புரிந்து கொள்ள மிக அவசியத் தேவையாகின்றது.

முடிவுரை

மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, உலகளாவிய அளவில் இன்று தமிழ் ஓலைச்சுவடிகளும் அரிய காகித

ஆவணங்களும் சேகரித்துப் பாதுக்காக்கப்படும் ஆவணப்பாதுகாப்பகங்களைத் தொடர்பு கொண்டு அவற்றில் உள்ள பண்டைய தமிழர் வணிகம், தமிழர் கப்பல் கட்டுமானம் தொடர்பான நூல் வகை ஆவணங்களின் பட்டியல் உருவாக்கப்பட வேண்டும்; இவை உலகளாவிய அரிய ஆவணங்களின் தொகுப்பாக வெளியிடப்பட வேண்டும் என்பதோடு இவை மின்னாக்கம் செய்யப்பட தகுந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

References

- Caldwell R. Bishop (1989). *A History of Tinnevely*. New Delhi: Asian Educational Services.
- Mackintosh, Tim & Smith. (1998). *The Travels of Ibn Battutah*. Macmillan Collector's Library.
- Mayilai Siini Vengkadasamy. (1974). *Palangkala Thamilar Vaanikam*. Kanjipuram: Ulagath Tamilaraichi Niruvanam.
- Palaniyappa Pillay, T.P (1950). *Kappal Sattiram*. Madras: Government Oriental Manuscripts Library.
- Purananuru*.
- Ronald Latham. (1958). *Marco Polo Travels*. Penguin Books.
- Selvakumar. V. (2009). *Sangka Kala Musiriyum Keralavil Paddanam Akalvaivugalum*. <http://www.varalaaru.com/design/article.aspx?ArticleID=1203>
- Subashini, K. (2010). *Naavai-Kadalsar Varalatraivugal*. Tanjavur: Tanjavur Tamil University. <http://www.tamilheritage.org/old/text/ebook/ebook.html>

தமிழர் வரலாறு கூறும் தொல்லியல் தடயங்கள்

Archaeological evidence that explains the early history of Tamils

பாபு சகாதேவன் / Babu Sagadevan¹

Abstract

This paper provides insight into several new sources for the history of the Tamil people. The people of Tamil Nadu are well known for their ability to create great literature, heroism, and charity. In the past the great Tamil kings crossed the vast sea, and conquered many land and brought glory to the motherland. Several archaeological evidence that explains the history of Tamil people have been found in and out of Tamil Nadu. In fact the early rulers have left many more archaeological evidence that could explain the early history of Tamils. A part of them haven found in and out of Tamil Nadu. As an addition to the available evidence, the author has found a number of artefacts (including inscriptions) during his field work. These artefacts are said to describe rare messages about early life of the Tamils.

Key Words: inscription, archaeology, Tamil people, *Nadukal*, artefacts, Nattamedu.

முன்னுரை

வரலாற்றில் தமிழகத்திற்கென ஒரு தனியிடம் எப்போதும் உண்டு. “கல்தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றி முத்தகுடி தமிழ்க்குடி” என சான்றோர்களால் புகழப்பட்டது தமிழகம். தமிழ் மக்கள் இலக்கியம் படைப்பதிலும், வீரம்,கொடைத்தன்மையாலும் உயர்ந்து விளங்கினார். தமிழ் மன்னர்கள் கடல்கடந்து சென்று போரிட்டு நமது மண்ணின் பெருமையை நிலைநாட்டியுள்ளனார். மேலும் தமிழர்கள் கலைகளுக்கும் முக்கித்துவம் அளித்து பல கோயில்களையும் அவற்றில் கலையம்சங்கள் நிறைந்த அழகிய சிற்பங்களையும் இக்கால

சிற்ப வல்லுனர்களும் வியக்கும்படி படைத்துள்ளனார். இத்தகைய தமிழரின் வரலாற்றை நாம் அறிய சான்றுகளாக தமிழகத்தின் பல இடங்களிலும் தொல்லியல் சின்னங்களும், கல்வெட்டுக்களும், செப்பேடுகளும், அயல்நாட்டார் குறிப்புகளும் பயன்படுகின்றன. அந்த வகையில் எனது கள ஆய்வின்போது கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் சின்னங்களைப் பற்றியும், அவற்றால் தெரியவரும் அரிய செய்திகளையும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சார்பிலக்கியங்கள்:

தமிழக வரலாற்றையும், தமிழகத்தில் காணப்படும் தொல்லியல் சின்னங்களைப்

¹ The author is a PhD candidate at Thanjai Tamil University, Tamil Nadu, India. babusaga80@gmail.com

பற்றியும் பல்வேறு வரலாற்று ஆய்வாளர்களும், தமிழறிஞர்களும் பல நூல்களைப் படைத்து தமிழரின் பெருமையை அனைவரும் அறியச் செய்துள்ளனர். அந்த வகையில் கீழ்காணும் நூல்கள் பல அறிய செய்திகளைத் தருவதாக உள்ளது.

1. முனைவர். செ. இராசு

இந்நூல் சோழார், பாண்டியார், நாயக்கார் காலச் செப்பேடுகள் தரம் செய்திகள் பற்றியும், செப்பேடுகள் அமைப்பு முறை, தமிழகத்தின் பழமையான செப்பேடுகள் பற்றிய பல வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தருகின்றது.

2. முனைவர். காசிநாதன்

இந்நூல், தமிழ் வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் பயிலும் மாணவர்கள் பலவகை எழுத்துக்களையும் படித்தறியும் விதம், எழுத்துக்கள் ஒவ்வொரு காலத்திலும் மாற்றம் பெற்றநிலை பற்றி கூறுகிறது.

3. முனைவர். ரோ. நாகசாமி

இந்நூல், தமிழகத்தில் நடுகற்கல் தோற்றம், அதன் வரலாறு, நடுகல் வகைகள், செங்கம் பகுதி நடுகற்கள், நடுகற்கள் பற்றிய பல செய்திகளை இந்நூல் தருகிறது.

4. முனைவர். மா. பவானி

இவார் “தமிழக வரலாற்று ஆவணங்கள்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூல் 2017ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் இந்திய கல்வெட்டுகளின் வரலாறு, குறியீடுகள், தமிழகக் கல்வெட்டுகள், கல்வெட்டுகள் பற்றியப் பயிற்சி போன்ற பல செய்திகளைத் தருகின்றது.

5. முனைவர். எல். மணிவண்ணன்

இந்நூல் கோயில்களின் வகைகளட, சிற்ப முறைகள், சோழார், பாண்டியார், நாயக்கார் கால கோயில் அமைப்புகள், கோயில் ஆய்வு முறைகள் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது.

6. முனைவர். கா. ராஜன்

இவார் “கல்வெட்டியல்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூல் 2006ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் கல்வெட்டியல் பயிலும் மாணவர்கள் பயன்பெறும்

வகையில், எழுத்துக்களின் தோற்றம், பிராமி எழுத்துக்கள், கரோ~ர்டி எழுத்துக்கள், வட்டெழுத்து, கிரந்த எழுத்து மற்றும் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளின் தன்மை பற்றிய பல செய்திகளைத் தருகின்றது.

களஆய்வு கண்டுபிடிப்புகள்

1. போர்வீரன் நடுகல் வரகூர், நாமக்கல் மாவட்டம்: 29.10.2017

தமிழர்கள் மண்ணின் பெருமையையும் வீரத்தையும் போற்றி வந்தனர். முற்காலத்தில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களை தெய்வமாக வழிப்பட்டு நன்றி செலத்தினார். அதுவே நடுகல் வழிபாடு எனப்பட்டது.

“காட்சி கால்கோள் நீர்படை நடுகல்

சீர்த்தகு மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தலன்று

இருமுன்று மரபிற் கல்லொடு புணர”

(தொலபுறத்திணையியல்: 5)

என தொல்காப்பியம் நடுகல் நடப்படும் முறையை விளக்குகின்றது. அந்த வகையில் நாமக்கல் துறையூர் சாலையில் உள்ள வரகூர் என்ற கிராமத்தில் உள்ள செல்லாண்டியம்மன் கோவில் வளாகத்தில் இந்நடுகல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்நடுகல்லை இவ்வூர் மக்கள் வேல்காரன் கோவில் என அழைக்கின்றனர், வழிபாடும் செய்யப்படுகின்றது. இந்நடுகல் அமைப்பு ஒரு போர்வீரன் தலையில் குடுமியோடும், கையில் கூர் வேல் ஏந்தி போர் செய்யும் நிலையிலும்

புடைப்புச் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நடுகல்லில் எழுத்துக்கள் ஏதும் காணப்படவில்லை. இந்நடுகல் ஒரு மண்டபத்தினுள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மண்டப விதானத்தில் பாண்டியர்கால மீன் முத்திரை சின்னம் புடைப்புச் சிற்பமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் கருடாழ்வார் சிற்பமும், மண்டபத்தூண்களில் சிவலிங்கச் சிற்பம், போர் வீரர்கள் போரிடும் சிற்பம், நாயக்க மன்னார், அரசியின் சிற்பமும் வணங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. இந்நடுகல் 1500 ஆண்டுகள் பழமையானதாக கருதப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் நடுகல் நடப்படும் முறைபற்றி கூறுகின்றது.

2. தூசூர் - நாமக்கல் மாவட்டம், போர்வீரன் நடுகல்: 14.12.2017

நாமக்கல் துறையூர் சாலையில் உள்ள தூசூர் என்ற கிராமத்தில் உள்ள வயல்வெளியின் நடுவே இப்போர்வீரனின் நடுகல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்நடுகல்லின் அமைப்பு தலையில் குடுமியோடும், ஒரு கையில் வாள்மற்றொரு கையில் கேடயம், இடையில் தோல் ஆடை அணிந்த நிலையிலும் இந்நடுகல் காணப்படுகின்றது.

இதன் உயரம் ஐந்து அடி, அகலம் இரண்டு அடி அளவில் காணப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நடுக்கற்கலில் இது

மிகப் பெரியதாக உள்ளது. இந்நடுகல் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானதாக இருக்கலாம். தற்போது இது பாதுகாப்பற்ற நிலையில் உள்ளது. முற்காலத்தில் இப்பகுதி நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிப் பகுதியாக இருந்து வந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் இப்பகுதியில் உள்ள சேந்தமங்கலத்தை தலைமையிடமாக கொண்டு ராமச்சந்திர நாயக்கார் ஆட்சி செய்துள்ளார். கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டில் என வரலாற்று குறிப்புகள் கூறுகின்றன. (ராமச்சந்திர நாயக்கார் விக்ரீபீடியா) எனவே இந்நடுகல் உள்ள பகுதி நாயக்கார் ஆட்சிப்பகுதியாகும்.. இந்நடுகல் 1500 ஆண்டுகள் பழமையானதாக கருதலாம்.

3. தூசூர் ஏரி, நாயக்கார் நினைவுக்கல்: 14.12.2017

நாமக்கல் மாவட்டம், தூசூர் ஏரியின் கரையில் உள்ள கன்னிமார் கோவிலில் நாயக்க மன்னர்களின் நினைவுக்கல் எனப்படும் (ஆந அழசல ஞவழநெ) காணப்படுகின்றது. இங்கு வணங்கிய நிலையில் இரண்டு நாயக்க மன்னர்களின் சிற்பமும், ஒரு பெண் வணங்கிய நிலையில் உள்ள சிற்பமும் காணப்படுகின்றது.

இப்பகுதி சேந்தமங்கலம் நாயக்கார்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக முற்காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. பொதுவாக முற்காலத்தில் சமூகத்தில் சிறப்பாக

வாழ்ந்துவந்த அல்லது ஆட்சிபுரிந்த மன்னார் வீரார் போன்றவர்கள் இயற்கை மரணமடைந்த நிலையில் அவர்களைப் போற்றும் விதமாக நினைவுக்கல் அமைக்கப்படுவது பண்டைய மரபாகும். அந்த வகையில் இப்பகுதியை ஆட்சிசெய்த ஒரு குறுநில மன்னருக்காக இந்நினைவுக்கல் நடப்பட்டுள்ளது. இக்கல் 16ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக கருதப்படுகின்றது. நடுகல் நடப்படுவதைப்பற்றி கூறும் அகநானூறு பாடல் வரிகள்

“பெயரும் பீடும் எழுதி அதரர்தொரும்

பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்” (அகம் 67)

அந்த வகையில் நினைவுக்கல்லும் நடுகல்லே எனலாம்.

4. பவித்திரம் - தொல்லியல் எச்சங்கள் மற்றும் சிற்பங்கள் கண்டுபிடிப்பு: 08.11.2017

நாமக்கல் மாவட்டம், பவித்திரம் கிராமத்தில் உள்ள நந்தமேடு என்ற பகுதியில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டபோது, இங்கு முற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன, அவர்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்கள் மற்றும் கற்கோடரிகள் மற்றும் சிவன் கோயில் ஒன்று இருந்து அழிந்ததற்கான தடயங்களாக உடைந்த நிலையில் சிவலிங்கம், நந்திசிலை மற்றும் துவாரபாலகார்கள் சிற்பங்கள் சிதைந்த காணப்பட்டது மற்றும் இங்கு இருந்த சிவன் கோயிலின் தூண் பாகங்களும் கிடைத்துள்ளன. இங்கு கிடைத்துள்ள மட்பாண்டங்கள் 800 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாக இருக்கலாம். இப்பகுதி முற்காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்த பகுதியாக இருந்துள்ளது.

இங்கு கிடைத்துள்ள சிவலிங்கம் பீடப்பகுதி மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. லிங்கம் காணப்படவில்லை. சிற்ப சாஸ்திரப்படி சிவலிங்க வடிவம் மானு-லிங்கம்இ சமகண்டலிங்கம்இ சைவாதிகலிங்கம்இ தாராலிங்கம்இ ஸ்வஸ்திகலிங்கம் என பல வகைகள் உள்ளன. (மணிவண்ணன்இ 2015இ ஜீ.116)

5. நாமக்கல் மாவட்டம் குமாரமங்கலம், பாறை ஓவியம்: 27.11.2017

தமிழரின் வாழ்வோடு இணைந்தவை கலைகள்இ முற்கால மனிதன் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்த ஓவியக்குறியீடுகளை பாறைகளிலும்இ குகைகளிலும் வரைந்தான். புஜீன் நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த காலத்தில் கோவில்களிலும்இ இல்லங்களிலும் வரைந்து அழகுப்படுத்தினான். நம் தமிழகத்தில் உள்ள பல கோவில்களில் புராதன ஓவியங்கள் இன்றும் கலைநயத்தோடு காட்சியளிக்கின்றன. குறிப்பாக மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் ஓவியங்கள்இ அழகார் கோவில் இராமயண ஓவியம்இ தில்லை நடராஜார் கோவில் ஓவியங்கள் போன்றவை ஓவியக்கலை தமிழகத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருந்ததை காட்டுகிறது. (மணிவண்ணன்இ 2005இ ஜீ.305)

நாமக்கல் திருச்செங்கோடு சாலையில்

உள்ள குமாரமங்கலம் கிராமத்தில் உள்ள சாலையோர கிணற்றில் பாண்டியார் காலத்தைச் சேர்ந்த பாறை ஓவியம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவ்வோவியத்தில் வீரன் ஒருவன் ஒரு விலங்கை ஈட்டியால் குத்துவது போலவும், இருவார் மத்தளம் வாசிப்பது போலவும் பாறையில் பொறிப்பு ஓவியமாக படைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இக்கிணற்றின் உள்ளே ஆமை, இரட்டை மீன் சிற்பங்கள் மற்றும் பாண்டிய மன்னார்களின் புடைப்புச் சிற்பமும் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதி முற்காலத்தில் பெருவழிச்சாலையாக இருந்துள்ளது. வியாபாரிகளும், மக்களும், வழிப்போக்கர்களும் தங்களுடைய பயணத்தின் போது இவ்வூரில் தங்கியிருந்து இக்கிணற்று நீரை குடிப்பதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெரியவருகிறது. இவ்வோவியம் 1100 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது.

6. எம். களத்தூர் - ஈசனாதீசுவரார் கோயில் கல்வெட்டு

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், முசிறி அருகே எம். களத்தூர் கிராமத்தில் உள்ள ஈசனாதீசுவரார் கோயிலின் வெளிப்புறச் சுவரில் இக்கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. இக்கல்வெட்டு கூறும் செய்தி: இக்கோயிலில் ஒரு நெற்களஞ்சியமும், கமலரத மண்டபம், மகாமண்டபம் போன்றவை இருந்ததைக்கூறும்

செய்தி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இக்கோவிலின் வெளிப் பிரகாரத்தின் வடபுறத்தில் மூன்று ஜேர்டா தேவி சிற்பமும் மற்றும் தூர்கையின் சிற்பமும் காணப்படுகின்றது. இக்கோயிலின் உட்புறம் மற்றும் வெளிப்புறத்தில் இரண்டு நந்திகள் காணப்படுகின்றது. கோயிலின் மண்டபத் தூண்களில் நாயக்கமன்னார் மற்றும் அரசியின் சிற்பமும் மற்றும் விதானத்தில் இரட்டை மீன் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக நாயக்கார் கலைப்பாணி சிற்பங்கள் அதிக ஆபரணங்களும் இ ஆடை அலங்காரமும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். (மணிவண்ணன் இ 2005இ ஜீ.126) இக்கோவில் 1100 ஆண்டுகள் பழமையானதாக கருதலாம். இக்கோயிலின் அம்பாள் சன்னதியில் சிதைந்த நிலையில் ஒரு கல்வெட்டும் காணப்படுகின்றது. இக்கோயிலின் கட்டுமான அமைப்பை ஆராயும் போது இது பாண்டிய மன்னார்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டு பின் நாயக்கார் காலத்தில் புணரமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என தெரியவருகிறது.

பொதுவாக நாயக்கார் காலக் கோயில்களில் தேவ கோட்டங்களில் தெய்வ உருவங்களை இடம்பெறச் செய்வதில்லை. இத்தகைய அமைப்போடு இக்கோயில் காணப்படுகின்றது. இக்கோயில் அமைப்பு பிரஸ்தாரப் பகுதி வகை கற்களாலும், விமானம் காரையாலும் கட்டப்பட்டுள்ளது.

7. முசிறி வட்டம் - முருங்கை கிராம, பாறைக்கல்வெட்டு: 28.12.2017

முருங்கை கிராமத்திலுள்ள பெருமாள் கோயிலின் உள் வளாகத்தில் சிதைந்த நிலையில் இக்கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. இக்கல்வெட்டில் இங்குள்ள கோயிலில் பக்தர்கள் தங்குவதற்கு தங்குமிடம் மற்றும் நந்தவனம் அமைக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடும் செய்தி காணப்படுகின்றது. மேலும் இங்கு ஒரு சிவலிங்கபீடமும் சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. முற்காலத்தில் இங்கு சைவ, வைணவ வழிபாடு நடத்தப்பட்டுள்ளது. என்ற கருத முடிகின்றது. இங்கு சிதைந்த

நிலையில் காரைக் கோயில் இரண்டு காணப்படுகின்றது.. முற்காலத்தில் பலரும் கோவில் திருப்பணிகள்இ நிலக்கொடைகள் அளித்ததை தமிழகத்திலுள்ள கல்வெட்டுகள் பல கூறுகின்றன .(இரா சேந்திரன் இ சாந்தலிங்கம்இ 2017இ ஜீ.167) இக்கல்வெட்டு 400ஆண்டுகள் முற்பட்டதாக கருதலாம்.எ

8. மண்பறை கிராமம் - அங்காளம்மன் கோவில்இ மூலிகை ஓவியம் 04.01.2012

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், முசிறி வட்டம், மண்பறை கிராமத்தில் உள்ள எல்லையம்மன் கோவிலின் வளாகத்திலுள்ள வடபுறத்தில் உள்ள சிதைந்த நிலையிலுள்ள கோவிலின் சுவரில் நாயக்கார் கால மூலிகை ஓவியம் காணப்படுகின்றது. இது தற்போது சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் விஜய நகர நாயக்கர்கள் காலத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் “லெபாக்-ஜீ” வகை ஓவியமாகும். (மணிவண்ணன்இ 2005இ ஜீ.197) இக்கோயில் காரைக் கோயிலாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விமானத்தின் சிற்பங்கள் காரையால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு காணப்படும் இவ்வோவியம் அதிகம் சிதைந்த நிலையில் அவ்வோவியத்தில் பாதி மட்டுமே தெரியும் நிலையில் காணப்படுகின்றது. இவ்வோவியத்தின் இருபுறமும் துவார பாலகர்கள் வரையப்பட்டு நடுவே பெண் தெய்வ உருவம் வரையப்பட்டிருப்பதற்கான சிதைவுகள் காணப்படுகின்றது.

இது 17ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. மேலும் இக்கிராமத்தில் பழமையான சப்த கன்னியார் கோயில் மற்றும் நாயக்கார் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அங்காளம்மன் கோயில் உள்ளது இது காரையால் கட்டப்பட்டது. இதில் நாயக்க அரசன்இ அரசியின் சிற்பங்களும்இ மண்டப விதானத்தில் இரட்டை மீன் சின்னமுர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக நாயக்கார் கால கோவில்களில் இந்த சின்னம் காணப்படும். இங்கு பேச்சியம்மன்இ இசக்கியம்மன் போன்ற பரிவார தெய்வங்களுக்கும் கோவில் உள்ளது. கோவில் எதிரே குளம் காணப்படுகிறது. மேலும் இங்கு இரண்டு கல்வெட்டுகள் தணித்தனி கற்கலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு நாயக்கர்கள் பயன்படுத்திய போர் வாள் ஒன்று பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இது விஜய நகர நாயக்கர்களின் பயன்பாட்டில் இருந்த வாளை ஒத்துள்ளது. இவ்வாள் எனது கள ஆய்வின்போது கண்டறியப்பட்டது. மற்றும் ஐயனார் கோவிலும் மற்றும் பழமை வாய்ந்த சிவன் கோயிலும் உள்ளது. இச்சிவன் கோயிலில் இரண்டு வாயில்களும் இரண்டு நந்தி மற்றம் பலிபீடமும் காணப்படுவது ஆராயத்தக்கது மற்றும் இக்கோயிலின் வெளி பிரகாரத்தில் ஜேர்டா தேவி சிற்பமும் காணப்படுகின்றது.

9. மண்பறை கிராமம் - வேடன் நடுகல்: 23.02.2018

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், முசிறி வட்டம், மண்பறை கிராமத்தின் தென்பகுதியில், முசிறி சாலை அருகே வேடன் ஒருவனுக்கு நடப்பட்ட நடுகல்

காணப்படுகின்றது. இந்நடுகல் வேடன் கையில் அம்புடன், இடையில் ஆடையோடும், குடுமியோடும் காணப்படுகின்றது. இதில் கல்வெட்டு ஏதும் காணப்படவில்லை. சிலை சற்று தேய்ந்த நிலையில் இருப்பதால் இதன் காலம் 1200 ஆண்டுகளாக இருக்கலாம் என கருத முடிகின்றது. தமிழகத்தில் நடுகல் வழிபாடு சங்க காலம் முதல் இருந்து வருகின்றது. இங்கு காணப்படும் நடுகல். இப்பகுதி முற்காலத்தில் காடாக இருந்துள்ளது. இங்கு வேட்டையாடும் போது வேடன் விலங்கோடு போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்துள்ளான். அவனின் நினைவாக இந்நடுகல் நடப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் ஆண்கள் வீரமரணமடைந்தால் நடுகல்லும், பெண்கள் வீரமரணமடைந்தால் சதிக்கல்லும் நடப்பட்டு வழிபடப்படும் மரபு இருந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. (சாந்தலிங்கம்இ இராசேந்திரன்இ 2017இ ஜீ.142) மேலும் இவ்வூரின் வட புறத்தில் சாலை ஓரத்தில் ஒரு பாதையில் சோழார் காலத்திய சிவலிங்கம் அமைக்கப்பட்டிருந்த தடயம் கண்டறியப்பட்டது, தற்போது அந்த லிங்கம் அருகே உள்ள வயலில் புதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது, சோழார்களின் கலைப்பணி இந்த அழகிய சிலைவழி அறிய முடிகிறது.

10. சிவலிங்கம் - குருவம்பட்டி

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், சோழார்களின் முற்கால ஆட்சிப்பகுதியாகும். கொடும்பாளூர்இ சீனிவாசநல்லூர் போன்ற இடங்களில் சோழார்களது கோவில் கட்டுமானங்களை காணலாம்

(மணிவண்ணன்இ 2005இ ஜீ.226) மண்ணச்சநல்லூர் வட்டம், குருவம்பட்டி என்ற கிராமத்திலுள்ள ஏரியின் அருகே முக்காலத்தில் சிவன் கோயில் இருந்து பின் அழிந்ததற்கான தொல்லியல் தடயங்களாக சிவலிங்கமும், தீர்த்தக்கிணறும், சிதைந்த நிலையில் கோயில் கல்வெட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்பகுதியில் சில கிராம தெய்வங்களின் சிலைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இப்பகுதி முற்காலத்தில் சிறந்த சிவத்தலமாக இருந்து வந்துள்ளது. இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் 4 அடி உயரம் 3லு அடி அகலமும் உடையதாகும். இப்பகுதி சோழ மன்னார்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக முற்காலத்தில் திகழ்ந்துள்ளது.

11. தா.பேட்டை பௌத்த பீடம் 18.07.2018

பௌத்த சமயம் தமிழகத்தில் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பரவியிருந்துள்ளது. களப்பிரார் ஆட்சி முடிந்த நிலையில் பௌத்தம் செல்வாக்கை இழக்க தொடங்கியது. (வேங்கடராமன்இ 2006இ ஜீ.141) தற்போது திருச்சி மாவட்டம் சக்கம்பட்டி என்ற ஊரில் சாலையோரம் புத்தார் சிலை அமைக்கப்பட்டிருந்த பீடம் மட்டும் கண்டறியப்பட்டது. இதன் அமைப்பு நீள் சதுரமாகவும்இ பீடத்தின்

கீழ் முன்புறம் யாழி (மூன்று சிங்கங்கள்) அமர்ந்த நிலையில் புடைப்பு சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் மங்களம் என்ற கிராமத்தில் உள்ள அரவாயி அம்மன் கோவிலில் ஒரு புத்தார் சிலை கண்டறியப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமீபத்தில் இப்பகுதியில் வடமலைபட்டி அருகே சமணார் சிற்பம் ஒன்றும் கண்டறியப்பட்டது. எனவே இப்பகுதியில் முற்காலத்தில் சமணமும் இப் பௌத்தமும் பரவியிருந்ததை அறிய முடிகிறது. இப்பீடம் 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிற்பட்டதாக கருதலாம்.

முடிவுரை

தமிழகத்தின் பல இடங்களிலும் இது

போன்ற தமிழரின் முற்காலத் தொல்லியல் தடயங்களும், சிதைவுகளும் இன்னும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

இத்தகைய தமிழரின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களை பாதுகாத்து முறையான கள ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு தொல்லியலாளர்களும், ஆய்வு மாணவர்களும் தமிழரின் வரலாற்றை பலரும் அறியச்செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இது போன்ற எத்தனையோ கலைச் சின்னங்கள் இன்னும் மண்ணிலும், முட்புதார் மறைவிலும் மறைந்து காணப்படுகின்றது. அத்தகைய கலைச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பது நமது கடமையாகும்.

References

Akananuuru.

Bawani, M. (2017). *Tamilaha varalatra Avanangkal.* Thanjavur: Kalveddiyal & Tholliyal Thurai.

Kasinathan Nadana. (1989). *Kalleluthukalai.* Chennai: Manivasakar pathipagam.

Manivannan, L., Ambai. (2005). *Kovil Aivum Nerimuraigalum.* Madurai: J J Publications.

Manivannan, L., Ambai. (2005). *Tamilaga Koyirkalai varalaru.* Madurai: J J Publications.

Manivannan, L., Ambai. (2005). *Thirukovil Amaipum Thiruvuruva Amaithiyum.* Madurai: A.R.Publications.

Nagasamy, R. (1972). *Sengam Nadukarkal.* Chennai: Tholliyal Thurai.

Rajan, K. (2006). *Kalveddiyal.* Thanjavur: Mano Publications.

Rasenthiran, P. (2017). *Kalveddukkalai.* Chennai: New Century Book House.

Rasu, S. (2001). *Seppedu Pathipittalil Anukumurai.* Thanjavur: Kalveddiyal & Tholliyal Thurai. *Tholkappiyam.*

Vengkadaraman. (2006). *Tamil Ilakiya Varalaru.* Namakkal: Kalaiyaga Veliyidu.

இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகையும் மேடானில் கம்போங் மெட்ராஸ் கிராமத்தின் தோற்றமும் The Coming of Tamils to Indonesia and the Emergence of Kampung Madras

இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் /
Assoc.Prof.Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel¹

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Dr.Manonmani Devi M.A.R Annamalai²

முனைவர் கிங்ஷ்தன் பால்தம்புராஜ் / Dr.Kingston Palthamburaj³

Abstract

Tamils live in 164 countries in the world. During different periods of time, they have migrated to various parts of the world from Tamil Nadu and Eelam. During the Pallava and Chola period, Tamils came to South East Asia as empire builders and sea merchants, but they were brought in as coolies to Malaysia, Singapore, Mauritius, Fiji, South Africa and Medan by the British rulers. The Tamils who have been brought in, in such a manner to Medan, Indonesia, are less known to the Tamil diaspora. To overcome this discrepancy, this article explains the history of Tamils who came to Indonesia in three phases and the creation of the new village at Kampung Madras in Medan, Sumatra.

Key Words: Indonesia, Tamils, Medan, Kampung Madras, Tamil diaspora

அறிமுகம்

தமிழினம் உலகில் தோன்றிய இனங்களில் மூத்த இனமாகக் கருதப்படுகிறது. தமிழினம் கிறித்துவுக்கு முன் 10,000 ஆண்டு வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் நாடு, ஈழம் ஆகிய இடங்களைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்களாகத் தமிழர்கள் திகழ்கின்றனர். தமிழர்கள், கிறித்து பிறப்புக்கு முன்பே கடல் பயணம் மேற்கொண்டு பல நாடுகளில் வாணிகம் செய்ததாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

பல்லவர் ஆட்சி காலத்திலும் சோழர் ஆட்சி காலத்திலும் தென்கிழக்காசியாவில் சில இடங்களில் தமிழர்கள் ஆட்சி அமைத்துள்ளதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது (Rajantharan & Sillalae, 2014, pp. 9). இவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்த தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் கூலிகளாக உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர் (Sillalae & Rajantharan, 2014, p.38). அப்படிக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களில் சிலர் மேடான், இந்தோனேசியாவிற்கும் கொண்டு

¹ The author is an Associate Professor in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. samjabarose@yahoo.com.my

² The co-author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia.

³ The co-author is a free-lance researcher Coimbatore, Tamil Nadu, India. (Former lecturer at Sultan Idris Education University, Malaysia). fkingston@gmail.com

செல்லப்பட்டனர். இவர்கள் உருவாக்கிய கம்போங் மெட்ராஸ் கிராமத்தைப் பற்றி இவ்வாய்வுக் கட்டுரை விளக்கவுள்ளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மேடான் தமிழர்கள் குறித்துப் பல்வேறு ஆய்வுகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இந்தோனேசிய மொழியில் வந்துள்ளன. இதுவரை ஐந்து முதுகலை ஆய்வுகள் மேடான் தமிழர்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. Devi Ramadana (2017) *Gambaran Identiti Etnik pada Masyarakat Tamil di Kota Medan* என்ற தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை வடச் சுமத்திரா பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வு மேடான் தமிழர்களின் இன ஆளுமைகளை ஆராய் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் வழி தமிழர்கள் இன உணர்வு மிக்கவர்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

Siska Dorauli Tianur Sinaga (2016), *Sejarah Kampung Madras di Kelurahan Madras Hulu Kota Medan* என்ற தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை University Negeri Medan என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் கம்போங் மெட்ராஸின் வரலாறும் அக்கம்பத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

Kartika Srikandi Ginting (2009), *Pengaruh Akulturasi Kebudayaan India Tamil Terhadap Budaya Indonesia di Kota Medan* என்ற தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை University Negeri Medan என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் கம்போங் மெட்ராஸின் வரலாறும் அக்கம்பத்து மக்களின் பண்பாடும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

Jhonny Edwin, S. (1995) *Pirartenei pada Aktifitas Religius Masyarakat Tamil di Shri Mariamman Kuil Medan: Kajian Struktur Muzik dan Teks* என்ற தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை வட சுமத்திரா பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் மேடான் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோவில் வழிப்பாட்டு முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

Napitupulu, Burju Martua (1992) *Eksistensi*

Masyarakat Tamil di Kota Medan: Suatu Tinjauan Historis என்ற தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை வட சுமத்திரா பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் கம்போங் மெட்ராஸின் வரலாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வுகளைத் தவிர்த்து, ஏரளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மேடான் தமிழர்களைப் பற்றி இந்தோனேசிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும், தமிழ்மொழியில் மேடான் தமிழர்கள் பற்றிய செய்திகள் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் கள ஆய்வு, நூலாய்வு ஆகிய இரண்டு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. மேலும், ஆய்வாளர்கள் மேடானுக்குச் சென்று கள ஆய்வு வழியும் தரவுகளைத் திரட்டியுள்ளனர். கள ஆய்வில் நேர்க்காணல் அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. மேடானில் வாழும் தமிழர்களிடம் இந்த நேர்க்காணல் நடத்தப்பட்டன. குறிப்பாக, ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோயில் தலைவர் திரு.சந்திரன், சமுதாயத் தலைவர் திரு. நாராயணசாமி, மேடான் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பாதிரியார் அருட்திரு ஜேம்ஸ் பாரதபுத்ரா, வட சுமத்திரா பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திருமதி ரீத்தா தம்புனான், மதனமாலா ஆகியோரிடம் நேர்க்காணல் செய்யப்பட்டுத் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத் தரவுகள் இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகை; மேடானில் கம்போங் மெட்ராஸின் தோற்றம் ஆகிய இரண்டு தலைப்புகளில் ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளது.

இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகை

இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்களின் வருகை மூன்று அலைகளில் நடைப்பெற்றுள்ளது. முதலாவது அலை பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைப்பெற்றுள்ளது. தென்கிழக்காசிய வரலாற்று ஆய்வாளர் குமரசுவாமி (1927) அவர்கள் பல்லவர் ஆட்சிக் காலமாகிய மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் சுமத்திராவிற்குக் கடல் பயணம் மேற்கொண்டதாகக் கூறியுள்ளார். அக்காலக்கட்டத்தில் தென்கிழக்காசிய வாணிகமும் கடல் பாதையும் பல்லவர்களிடம் இருந்தது. நவம்பர், டிசம்பர் பருவக் காற்றின் போது தமிழர்கள் கடல் பயணம் மேற்கொண்டு பாருஸ், சுமத்திராவிற்கு வாணிபம் செய்ய வந்துள்ளனர் (Rusli Amran, 1981).

வாணிகம் செய்ய வந்த தமிழர்கள், தமிழர் சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் இங்குள்ள மக்களிடம் பரப்பியுள்ளனர். மேலும், பல்லவக் காலத் தமிழ் எழுத்துகளை இங்குள்ள மக்களிடம் அறிமுகம் செய்துள்ளனர். தொடக்கக் காலத்தில் பல்லவர்கள் புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்ததால், புத்தச் சமயத்தைப் பரப்பியுள்ளனர். 717ஆம் ஆண்டு, வாஜாபோதி என்பவர் மகாயான என்ற பிரிவைச் சார்ந்த புத்தச் சமயத்தைச் சுமத்திரா மக்களிடம் பரப்பியுள்ளார். இதற்கான சான்றுகளைப் பாகாருயங் என்ற இடத்தில் இன்றும் காணலாம். மேலும், கலிங்க மன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலும் தென்கிழக்காசியாவில் ஸ்ரீ விஜயா போன்ற அரசாங்கங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பேணப்பட்டு வந்துள்ளது (Saifuddin Mayudin, 2014).

இரண்டாவது அலையில் தமிழர்கள் சோழ மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தோனேசியத் தீவுக் கூட்டங்களுக்கு வந்துள்ளனர். பல்லவர்களுக்குப் பின் சோழர்கள் தென்கிழக்காசியாவின் கடல் பாதையையும் வாணிபத்தையும் தங்கள் கைக்குள் கொண்டு வந்தனர். வியாபார நோக்கோடு

வந்த தமிழர்கள், இந்து சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் இந்தோனேசியாவில் பரப்பினர். பாருஸ், சுமத்திராவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டில் 9ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 12ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழர்கள் குடியிருப்பு பாருஸ், சுமத்திராவில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது (Saifuddin Mayudin, 2014). இக்கல்வெட்டை 1932ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் நீலக்கண்ட சாஸ்திரி மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவர் இக்கல்வெட்டு கி.மு. 1088ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டதாகவும் அக்காலக் கட்டத்தில் குலத்துங்க தேவ சோழன் ஆட்சியிலிருந்ததாகவும் தென் இந்தியா முழுவதும் அவர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Saifuddin Mayudin, 2014).

மேலும், இக்கல்வெட்டில் தமிழர்கள் வாணிகம் செய்த இடங்களில் கோட்டை அமைத்து, பாதுகாவலர்களை நிறுத்தி வியாபாரம் செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தங்களுடன் கோயில் பூசாரி, கட்டடக் கலைஞர் போன்றோரை அழைத்து வந்துள்ளனர். இவர்கள் சுமத்திராவில் வாழும் பாதாக் இனப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துள்ளனர். பாதாக் இனத்தவரிடம் இன்னமும் தமிழர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன (Saifuddin Mayudin, 2014). மேலும், தஞ்சாவூரில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டில் கி.மு. 1025ஆம் ஆண்டில் ராஜ ராஜேந்திர சோழன், ஸ்ரீ விஜயா அரசு மீது படையெடுத்ததாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது (Saifuddin Mayudin, 2014). இக்குறிப்புகள் தமிழர்களுக்கும் தென்கிழக்காசியாவிற்கும் இருந்த நெருக்கமான உறவைக் காட்டுகின்றன.

பல்லவர், சோழர் ஆட்சி காலத்தைத் தவிர்த்து, தமிழர்கள் டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின் போது இந்தோனேசியாவிற்கு வந்துள்ளனர். இது தமிழர்களின் மூன்றாவது வருகை அலையாகும். மூன்றாவது அலையில் தமிழர்கள் இரண்டு நிலைகளில் இந்தோனேசியாவிற்கு வந்துள்ளனர். முதலாவதாக 17ஆம் நூற்றாண்டில்

வியாபாரிகளாக வந்துள்ளனர். தமிழர்கள் டச்சுக்காரர்களுக்குத் தேவையான மசாலைப் பொருள்களை வணிகம் செய்ததால், டச்சுக்காரர்கள் தமிழர்களை இந்தோனேசியாவில் வணிகம் செய்வதற்கு அனுமதித்துள்ளனர். வணிகத்தின் போது தமிழர்கள் கூடுதலான நாள் கள் இந்தோனேசியத் தீவுகளில் குறிப்பாக சுமத்திராவில் தங்கி சென்றுள்ளனர். ஆனாலும், இவர்களின் எண்ணிக்கை மிக குறைவான அளவில் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது (Kumar, S. 2009).

இரண்டாவதாக 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் புகையிலை தோட்டத்தில் கூலிகளாக வேலை செய்வதற்கு மேடான், சுமத்திராவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். 1863ஆம் ஆண்டில், Kuypers dan Jacobus Nienhius ஆகிய இருவரும் டெலி சுல்தானிடம் அனுமதி பெற்று மேடானில் புகையிலை தோட்டங்களை நிறுவினர். மேடான் புகையிலை உலகத் தரம் பெற்றுப் புகையிலைக்கான தேவை அதிகமாகியது. இதனால், புதிய தேயிலை தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கூலியாளர்களின் தேவை அதிகமாகியது. உள்நாட்டில் போதுமான தொழிலாளர்கள் கிடைக்கவில்லை. இதனால், வெளி இடங்களிலிருந்து கூலியாளர்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. டச்சுக்காரர்கள் இந்தியா, பினாங்கு, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து தமிழர்களைப் புகையிலை தோட்டத்தில் வேலை செய்வதற்குக் கூலிகளாகக் கொண்டு வந்தனர் (Kartika Srikandi Ginting, 2009).

தமிழர்கள் மேடான், சுமத்திராவிற்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டனர். புகையிலை தோட்ட முதலாளிகள் பயணக் கட்டணத்தைச் செலுத்தி குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தமிழர்களை மேடான் புகையிலை தோட்டத்தில் கூலிகளாக வேலை செய்வதற்குக் கொண்டு வந்தனர் (Kartika Srikandi Ginting, 2009). இதனைத் தொடர்ந்து 1880ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேய அரசு British Protector

of India Labour என்ற சட்டத்தை இயற்றினர். இச்சட்டம் தமிழர்கள் சுமத்திராவிற்குச் செல்ல அனுமதி வழங்கியது. இச்சட்டத்தின் வழி, தமிழர்கள் சுமத்திராவிற்குக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் செல்ல தொடங்கினர். 19ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்திலும் தமிழர்கள் சுதந்திரமாக வட சுமத்திராவிலுள்ள Langkat, Binjai, Medan, Lubuk Pakam, Tebing Tinggi, Pematang Siantar போன்ற இடங்களிலுள்ள புகையிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்குச் சென்றனர் (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

1869ஆம் ஆண்டில், 800இல் இருந்து 900 வரையிலான தமிழர்கள் புகையிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு மேடானுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். மேலும், 1872ஆம் ஆண்டில் 459 தமிழர்கள் மேடானுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். 1886ஆம் ஆண்டில் மேலும் 2000 தமிழர்கள் மேடானுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவர்கள் மேடானிலிருந்து 15 புகையிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு அமர்த்தப்பட்டனர். 1900ஆம் ஆண்டில் மேடானில் சுமார் 3,270 தமிழர்கள் வாழ்ந்ததாக குறிப்புகள் காட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை மேடானில் அதிகரித்து வந்துள்ளது (Luckman Sinar, 2008).

புகையிலை தோட்டத்தில் தமிழர்கள், புகையிலையைப் பயிரிடுதல், புகையிலையை அறுவடை செய்தல், புகையிலையைப் பதப்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து வந்தனர். புகையிலையைத் தமிழர்கள் தயார் செய்ததால், மேடான் புகையிலை தங்கப் புகையிலை என்ற பெயரைப் பெற்றது என்று கூறப்பட்டுள்ளது (Luckman Sinar, 2008).

புகையிலை தொழில் தவிர்ந்து, டச்சுக்கார அரசு, பதப்படுத்திய புகையிலையை மாட்டு வண்டியில் ஏற்றிச் செல்லும் போக்குவரத்துப் பொறுப்பையும், புதிய சாலைகளைத் திறக்கும் பணியையும், மாடு வளர்க்கும் தொழிலையும் செய்வதற்குத் தமிழர்களுக்கு உரிமை வழங்கியது. இதன் காரணமாகத் தமிழர்கள் Tuntungan வட்டாரத்தில் மாடு வளர்க்கும் தொழிலைத் தொடங்கினர்.

மாட்டுப் பாலை டச்சுக்காரர்களுக்கு விற்று வந்தனர் (Luckman Sinar, 2008).

புகையிலை தோட்டத்தில் கூலிகளாக வந்த தமிழர்கள் தற்பொழுது அரசாங்கச் சேவையிலும் வியாபாரத்திலும், தோட்டத் தொழில்களிலும் வேலை செய்து வருகின்றனர். தற்பொழுது தமிழர்கள் யாரும் புகையிலை தோட்டத்தில் கூலி வேலை செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கம்போங் மெட்ராஸின் தோற்றம்

தமிழர்கள் பொதுவாகக் கூடி வாழும் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தமிழர்கள் எங்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றாலும், அங்கு ஒரு குடியிருப்புப் பகுதியை உருவாக்கிக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். மேலும், கோயில் இல்லாதா ஊரில் குடியிருக்காதே என்பதற்கேற்ப ஒரு கோயிலையும் அப்பகுதியில் அமைத்துக் கொண்டு வாழ்பவர்கள். மேடானுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள், மேடான் நகரில் கம்போங் மெட்ராஸ் என்ற குடியிருப்புப் பகுதியை உருவாக்கி வாழ்ந்துள்ளனர். கம்போங் மெட்ராஸ் எந்த ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது என்ற வரலாறு கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும், கம்போங் மெட்ராஸிலுள்ள ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம் 1884இல் கட்டப்பட்டது என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பு இருப்பதால், கம்போங் மெட்ராஸ் 1884இல் அல்லது அதற்கு முந்தைய ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

கம்போங் மெட்ராஸ் தொடக்கக் காலத்தில் கம்போங் கிலிங் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தது. பொதுவாக, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மேடான் ஆகிய இடங்களில் வாழும் தமிழர்களைக் கிலிங் என்று மலாய்க்காரர்கள் அழைப்பது வழக்கம். இதன் காரணமாகவே, தொடக்கத்தில் இக்கிராமம் கம்போங் கிலிங் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள் தொடக்கக் காலத்தில் கலிங்க நாட்டிலிருந்து தென்கிழக்காசியாவிற்கு வருகைப் புரிந்ததால் கலிங்கம் என்ற வார்த்தை மருவி கிலிங் என்று அழைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் காட்டுகின்றன. மலாய் இலக்கிய நூல்களாகிய

Sejarah Melayu, Hikayat Hang Tua ஆகிய நூல்களில் இந்தியாவை Benua Keling (கெலிங் கண்டம்) என்றே குறிக்கின்றனர். இதனால், இந்தியாவிலிருந்து வந்த தமிழர்களைக் கிலிங் என்றே அழைத்தனர் (Kartika Srikandi Ginting, 2009).

மேடான் பகுதியில் கிலிங் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான வேறொரு காரணம் கூறப்படுகின்றது. ஒரு முறை புகையிலை தோட்டத்தில் தமிழர் ஒருவர் டச்சுக்காரனைக் கொலை செய்து விட்டதால், தமிழர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் “killing men” என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் அதுவே நாளடைவில் மருவி கிலிங் என்று வந்ததாகவும் வேறு ஒரு குறிப்புக் காட்டுகின்றது. எது எப்படி இருப்பினும், இன்றளவும் தமிழர்களைக் கேவலமாகப் பேசும் போதெல்லாம் கிலிங் என்ற வார்த்தை மலேசியாவிலும் மேடானிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கிலிங் என்ற சொல் தமிழர்களைத் திட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சொல் என்பதால் கம்போங் கிலிங் என்ற பெயர் கம்போங் மெட்ராலாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது (Kartika Srikandi Ginting, 2009).

கம்போங் மெட்ராஸ் மேடான் நகரில் பாபுரா என்ற நதிக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. நதி அத்தியாச வசதிகளுக்குத் தேவையான ஒன்று என்பதால் மேடான் தமிழர்கள் இந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். மேலும், ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்ல இந்த நதியையே பயன்படுத்தியுள்ளனர் (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

கம்போங் மெட்ராஸ் 10 ஏக்கர் நிலப் பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. இக்கிராமத்தில் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் ஆலயம், ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் ஆலயம், கௌடியா பள்ளி வாசல், குருடுவாரா, கல்சா தேசியப் பள்ளி ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான ரக்சான பள்ளி, தர்ம புத்ரா பள்ளி ஆகிய இரண்டு பள்ளிகள் இக்கிராமத்தில் அமைந்துள்ளன (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

தொடக்கக் காலத்தில், ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம் தமிழர்கள் ஒன்று கூடும் இடமாக அமைந்துள்ளது. *Lubuk Pakam, Deli Tua, Batang Kuis, Binjai, Langkat* போன்ற பகுதிகளில் அமைந்திருந்த புகையிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்து வந்த தமிழர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இவ்வாலயத்தில் கூடுவது வழக்கமாகும். தோட்ட நிர்வாகம் தீபாவளி பண்டிகைக்கு ஒரு வாரம் விடுமுறை வழங்குவது வழக்கம். இந்த விடுமுறையில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் மாட்டு வண்டியில் குடும்பம் குடும்பமாக இந்த ஆலயத்திற்கு வந்து மற்ற தமிழர்களோடு ஐக்கியம் கொள்வது வழக்கமான ஒன்றாகும் (Lubis Zulkifli, 2009).

மேடான் தமிழர்கள் உருவாக்கிய கம்போங் மெட்ராஸில் தற்பொழுது 30இல் இருந்து 35 குடும்பங்கள் மட்டுமே வசித்து வருகின்றனர். அனைத்து தமிழர்கள் தங்களுடைய நிலங்களைச் சீனர்களிடம் விற்று விட்டுப் பிழைப்புத் தேடி வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று விட்டனர். தற்பொழுது சீனர்கள் தான் அதிக அளவில் கம்போங் மெட்ராஸில் வாழ்கின்றனர். கம்போங் மெட்ராஸில், சீனர்கள் சன் ப்ளாசா, கேம்ப்ரேஜ் சிட்டி போன்ற ஆடம்பர வியாபரத் தளங்களை

அமைத்துள்ளனர் (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

தற்பொழுது, 13 மாவட்டங்களில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். கம்போங் மெட்ராஸை தவிர்த்து, *Tanjung Keling, Tanjung Jati, Binjai, Buluh Cina, Sei Semayang, Glugur Rimbun, Medan Tuntungan, Helvetia, Saentis, Sampali, Batang Kuis, Lubuk Pakam, perkebunan Bekala* ஆகிய இடங்களில் தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றனர். மேடானைத் தவிர்த்து, *Tebing Tinggi* என்ற இடத்தில் அதிகமான தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்விடம் இரண்டு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் டச்சு அரசால் தமிழர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது இவ்விடத்தில் 79 தமிழ்க் குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் (Siska Dorauli Tianur Sinaga, 2016).

முடிவுரை

இந்தோனேசியாவிற்குத் தமிழர்கள் மூன்று அலைகளில் வருகை புரிந்துள்ளனர். டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் புகையிலை தோட்டத்தில் கூலி தொழிலாளர்களாக வந்த தமிழர்கள் இன்றளவும் மேடானில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் அமைத்த கம்போங் மெட்ராஸ் என்ற கிராமம் இன்று சீனர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது.

References

- Agus Riyaf dan Noviy Hasanah. (2016). Perubahan Rangkaian Ritual Thaipusam di Kuil Sree Soepramanem Nagarattar pada Etnik Tamil Medan. *Jurnal Antropologi Sosial dan Budaya*. Medan: Universiti Negeri Medan.
- Anthony Reid. (2015). *History of Southeast Asia, Critical Crossroads*. West Sussex: John Wiley & Sons. Ltd.
- Azyumardi Azra. (2007). *Merawat Kemajemukan Merawat Indonesia*. Jakarta: Kanisius.
- Barth Frederich. (1988). *Kelompok Etnik dan Batasannya*. Jakarta: Universitas Indonesia.
- Brahma Putro. (1981). *Karo dari Jaman ke Jaman*. Medan: Yayasan Massa.
- Burju Martua Napitupulu. (1992). *Eksistensi Masyarakat Tamil di Kota Medan: Suatu Tinjauan Historis 1966-1986*. Tesis Sarjana Sejarah. Medan: Fakultas Sastra, USU, Medan.
- Coomaraswamy. (1927). *History of Indian and Indonesian Art*. Washington: Amazon.
- Cudamani. (1980). *Pengantar Agama Hindu untuk Perguruan Tinggi*. Jakarta: Yayasan Dharma Sarathy.

- Daldjoeni, N. (1991). *Ras-ras Umat Manusia: Biografis, Kulturhistoris, Sosiopolitis*. Bandung: Citra Aditya Bakti.
- Devi Ramadana. (2017). *Gambaran Identiti Etnik pada Masyarakat Tamil di Kota Medan*. Tesis Sarjana Psikologi. Medan: Fakultas Psikologi, Universitas Sumatera Utara.
- Jhonny Edwin, S. (1995). *Pirartenei pada Aktifitas Religijs Masyarakat Tamil di Shri Mariamman Kuil Medan: Kajian Struktur Musik dan Teks*. Tesis Sarjana Etnomusikologi. Medan: Fakultas Sastra, USU.
- Kartika Srikandi Ginting. (2009). *Pengaruh Akulturasi Kebudayaan India Tamil Terhadap Budaya Indonesia di Kota Medan*. Tesis Sarjana Pendidikan Sejarah. Medan: Fakultas Ilmu Sosial, Universitas Negeri Medan.
- Kobalen, A.S. (2004). *Idealnya Sebuah Perkawinan Hindu Tamil*. Jakarta: Pustaka Mitra Jaya.
- Kumar, S. (2009). *Komunitas Tamil di Kota Medan*. Medan: Universitas Sumatera Utara.
- Lubis Zulkifli. 2005. *Kajian Awal Tentang Komunitas Tamildan Punjabi Di Medan*. Medan: Universitas Sumatera Utara.
- Lubis Zulkifli. (2009). Komunitas Masyarakat Tamil dalam Kemajemukan Masyarakat di Sumatera Utara. *Jurnal Antropologi Sosial dan Budaya*. Medan: Universitas Negeri Medan.
- Napitupulu, Burju Martua. (1992). *Eksistensi Masyarakat Tamil di Kota Medan: Suatu Tinjauan Historis*. Tesis Sarjana Sejarah. Medan: Fakultas Sejarah, Universitas Sumatera Utara.
- Rajantheran, M., & Sillalee, K. (2014). "Inthiyath Thenkilakkasiyath Thonmaith Thodarpukal: Oru Paarvai", Buku Peringatan Tavathiru Thaninayaga Adikalal, Sempena Ulangtahun Sentineri. (Eds) Mohanadass Ramasamy & Krishnan Maniam. (pp. 9-26). Kuala Lumpur: Jabatan Pengajian India.
- Rusli Amran. 1981. *Sumatera Barat hingga Plakat Panjang*. Jakarta: Penerbit Sinar Harapan.
- Saifuddin Mayudin. (2014). *Biografi: Anna Amartya Dharma D. Kumarasamy (D.K)*. Medan: Yayasan Sai Ganesha.
- Sandhu, K.S & Mani, A. (1980). *Indian Communities in Southeast Asia*. Singapore: Times Academic Press.
- Sillalee, K., & Rajantheran, M. (2014). "Hindu Religious Practices Exposed in Malaysian Tamil Movies", *Journal of Indian Culture and Civilization*. (Vol. 1, pp. 37-44).
- Siska Dorauli Tianur Sinaga. (2016). *Sejarah Kampung Madras di Kelurahan Madras Hulu Kota Medan*. Tesis Sarjana Pendidikan Sejarah. Medan: Fakultas Ilmu Sosial, Universitas Negeri Medan.
- Tengku Luckman Sinar. (1988). *Sejarah Deli Serdang*. Lubuk Pakam: BPPD
- Tuanku Luckman Sinar. (2008). *Orang India di Sumatera Utara*. Medan: Forkala Sumut.

மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் சீனர்களின் நம்பிக்கைகளின் தாக்கம்

The Influence of Chinese Believes on Malaysian Indians

முனைவர் சில்லாழி / Dr Silllalee¹

தமிழரசி முனியாண்டி / Tamil Arasi Muniandy²

கிருஷ்ணவேணி சுப்பிரமணியம் / Krishnaveni Subramaniam³

Abstract

Forefathers of the Indian community originated from India. They were brought into *Tanah Melayu* by the British at the end of the 19th and beginning of the 20th century, to invest their labor in *Tanah Melayu*. However, the cultural relationship between India and *Tanah Melayu* goes back a long way in history to the beginning of the century. The similar background is noticeable in the history of the arrival of the Chinese Community who was brought in by the British to *Tanah Melayu* during the same period to work in the tin mines. After *Tanah Melayu* obtained independence from the British colonizers the Indian and Chinese communities got citizenship and remained permanently in *Tanah Melayu* as citizens. Malaysia is a multi-ethnic and multi-racial country. Now, the Malays, Indians and Chinese are the three major races in Malaysia. The Indian community whose long stay in Malaysia has a unique life with Chinese practices. This is observed in many practices such as praying to idols of Chinese beliefs, visiting Chinese Shamans, belief in Feng shui, wearing gems or gold jewelry with Chinese symbolic beliefs, learning the lion dance and others. Many of these practices are being followed by the Indians in Malaysia to bring wealth and success in their lives and also to get protection from spirits and negative forces. These practices flourished from living together with the Chinese since the British rule. During that period also it has been observed as cultural sharing which has strengthened the relationship between the two races in Malaysia.

Keywords: Malaysian Indians, Malaysian Chinese, Believes, Culture, Rituals.

¹ The author is a Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. silllalee@utar.edu.my / silllalee@yahoo.com

² The author is a lecturer in the Department of General Studies, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. tamarasi@utar.edu.my

³ The author is a lecturer in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. krishnaveni@utar.edu.my

முன்னுரை

மலேசியா பல்வேறு இனங்களை உள்ளடக்கிய நாடு. இங்கு வாழும் பல்வேறு இனங்களுள் மலாய்க்காரர், சீனர், இந்தியர் ஆகிய மூன்று இனங்களே பெரும்பான்மை மக்களாக அறியப்படுகின்றனர். இவர்களோடு சபா, சரவாக் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழும் மக்கள், தீபகற்ப மலேசியாவில் வாழும் பூர்வகுடியினர் ஆகியோரையும் சேர்த்து மலேசியா பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய நாடாக விளங்குகின்றது. இப்பண்பாட்டுக் கூறுகள் யாவுமே மலேசியாவைத் தனித்துவம் மிக்க நாடாக மிளிரச் செய்துள்ளது (Timothy Daniels, 2005).

மலேசியாவில் வாழும் இம்மூன்று முதன்மை இனங்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் யாவுமே அந்த அந்த இனத்தாரால் காலம் காலமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டும் வளர்க்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. அதே வேளையில் ஒவ்வொரு இனத்தின் ஒரு சில பண்பாட்டுக் கூறுகள் மற்ற இனத்தின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதுவும் அறியப்படுகின்றது (Sillalae, 2011p. 142). குறிப்பாக மலேசியாவில் இரண்டாவது மிகப் பெரிய இனமாகக் கருதப்படும் சீன மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் பல்வேறு நிலைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதில் குறிப்பாக மலேசியச் சீனர்களின் பல்வேறுவிதமான நம்பிக்கைகள் மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் கலந்து இருப்பது மறுக்க முடியாது (கிஷ்ஷீக்ஷ் ஸ்ரீமீக்ஷ்மீன்ணீஸ், 2005, ஜீ.33). இவ்வாறு மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் ஒன்றிவிட்ட சீனர்களின் நம்பிக்கைகள் இவர்களின் வாழ்க்கையில் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தற்போதைய ஆய்வில் ஆய்வு முன்னோடிகளாக இரண்டு முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. Lan Clarke என்பாரின் “Malaysian Chinese Religion and Society: Ritual Action and the Creation of Social

Identity in Modern Urban Malaysia” (1969), எனும் ஆய்வும், Law Kian Aun எனும் ஆய்வாளரின் “The Influence of Chinese Traditional Philosophy on Malaysia Chinese Corporate Leaders” (2013) எனும் ஆய்வும் மலேசிய சீன மக்களின் தனித்துவப் பண்பாட்டு அடையாளங்களைக் குறிப்பாக அவர்களின் சமயம், தத்துவம், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வுகள் தற்போதைய ஆய்வில் மலேசிய சீன மக்களின் அடிப்படை நம்பிக்கைகள் அவற்றின் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

இதைத் தவிர்த்து Lim Chooi Kwa மற்றும் Chia Oai Peng ஆகியோரின் “Adat Resam Masyarakat Cina” எனும் நூலும் மலேசிய சீன மக்களின் பண்பாட்டுவியலைப் பேசுவதாகவே அமைந்துள்ளது. Tan Chee Beng என்பாரின் “Chinese Religion In Malaysia”; a general view” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையும் (Vol.421983), Sharon Carstens எனும் ஆய்வாளரின் “Cultures, Identities; Studies In Malaysian Chinese Worlds” (2002), எனும் கட்டுரையும் தற்போதைய ஆய்வுக்கு மிக நெறுக்கமாகவே இருப்பது அறியப்படுகின்றது. இவ்விரு ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் மலேசிய சீன மக்களின் நம்பிக்கைகள் குறித்து வெகுவாகப் பேசுகின்றன. இவை மலேசியச் சீன மக்களின் நம்பிக்கை குறித்த புரிதைப் பெறுவதற்குத் துணைசெய்கின்றன.

மேலும், “Chinese Overseas: Comparative Cultural Issues” எனும் Tan Chee Beng-இன் புத்தகம் மலேசிய சீனர்களைப் பற்றியும், மற்ற இனத்தாருடன் இவர்களுக்கு உள்ள பண்பாட்டுபொருளாதாரத் தொடர்பு குறித்தும் பேசுகிறது. இந்நூலைப் போலவே, Lee Kam Hing எனும் ஆய்வாளரின் “The Chinese in Malaysia” (2000) எனும் நூலும் மலேசிய சீனர்களின் வரலாறு, பொருளாதார நடவடிக்கை, அரசியல், சமூகவியல், பண்பாடு, சமயம், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை விவரித்துரைக்கின்றது. இவ்விரு நூல்களும் கூட தற்போதைய ஆய்வில் மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீன மக்களின் நம்பிக்கைகள் எவ்வாறு நிலைபெற்றுள்ளன

என்பதனை விளக்குவதாகவே உள்ளன.

ஆய்வு முன்னோடிகளை முன்னிருத்திப் பார்க்கும் போது மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீன மக்களின் நம்பிக்கைத் தாக்கம் என்பது ஆழ்ந்த பொருளுடைய, முக்கியத்துவம் நிறைந்த ஓர் ஆய்வாக இருப்பது அறியப்படுகிறது. அதே வேளையில் இந்த ஆய்வு முன்னோடிகள் யாவும் தற்போதைய ஆய்வில் ஆய்ந்தறியப்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விவரித்துரைப்பதற்குப் பெரும் பலமாக அமைகின்றன.

ஆய்வு நெறி

தற்போதைய ஆய்வானது அளவுசார் (Quantitative) நெறியைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது (Creswell, 2007). இந்த ஆய்வு நெறியின் அடிப்படையில் 60 மலேசியத் இந்தியக் குடும்பங்களில் கள ஆய்வு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்காகப் பிரித்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுப் பாரத்தில் உள்ள கேள்விகளுக்கு ஆய்வுப் பங்கேற்பாளர்கள் பதில் அளிக்கப் பணிக்கப்பட்டனர். இந்த பதில்கள் யாவும் எஸ்பிஎஸ்எஸ் (ஷ்ரிஷ்ரிஷ்) எனும் மென்பொருளில் பதிவு செய்யப்பட்டு அதன் மூலம் கிடைக்கப்பட்டுள்ள தரவுகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேலும், ஆய்வாளர் இந்தியக் குடும்பங்களை நேரடியாகச் சந்தித்து கள ஆய்வில் ஒரு சில தரவுகளைப் பெற்றுள்ளார். அதோடு இந்தியக் குடும்பங்களில் காணப்பட்ட சீனர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த குறியீடுகள், பொருள்கள் ஆகியனவும் நிழற்படம் வாயிலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை ஆய்வுக்கான ஆதாரங்களாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படவுள்ளன. அதோடு நேர்முகக் காணலில் ஆய்வின் பங்கேற்பாளர்களிடம் இருந்து பெறப்பட்ட வாய்மொழித் தகவல்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் அளவுசார் நெறியுடன் இணைக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு வரையரை

தற்போதைய ஆய்வானது உலுசிலாங்கூர்

மற்றும் இரவாங் வட்டாரத்தில் உள்ள இந்திய மக்களிடம் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் சுறுக்கம் கருதி மொத்தம் 60 இந்தியக் குடும்பங்கள் மட்டுமே பங்கேற்பாளர்களாகக் கள ஆய்வில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்களிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்வி எஸ்பிஎஸ்எஸ் மென்பொருள் வாயிலாகக் கணிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டதால் கேள்விப் பாரத்தில் உள்ள கேள்விகள் அனைத்தும் எண்ணிக்கை சார் அளவிலேயே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

புத்த மதம் என்பது இந்திய நாகரீகத்தில் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய போதும் இம்மதம் சீன மக்களிடம் மிகுதியாகக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. மலேசியாவைப் பொருத்த மட்டில் புத்த மதத்தைச் சீன மக்களே அதிகப் பெரும்பான்மையில் கடைபிடிக்கின்றனர். மேலும், இங்குள்ள புத்த மத வழிபாட்டு முறைகள் அனைத்துமே முழுமையாகச் சீன மக்களின் பண்பாட்டுத் தழுவலில் கடைபிடிக்கப்படுகின்றது. அதனால் தற்போதைய ஆய்வில் மலேசிய இந்தியர்களிடையே புத்த மத வழிபாடு கடைபிடிக்கப்படுவது சீனர்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீனர்களின் தெய்வ வழிபாடு

அளவியல் நெறியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் வழி மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீன மக்களின் தெய்வ வழிபாடு அவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையில் அனுசரிக்கப்பட்டுள்ளது அறியப்பட்டுள்ளது. மலேசிய இந்தியர்களின் இல்லங்களில் இந்துக்களின் தெய்வ வழிபாட்டுச் சித்திரங்கள், விக்கிரகங்களோடு சீனர்களின் ஒரு சில வழிபாடு தெய்வச் சிலைகளும் குறியீடுகளும் இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது மிகக் குறைந்த விழுக்காட்டிலேயே இருக்கிறது. பட்டியலைக் காண்க:

பட்டியல் 1: வீட்டில் சீனர்களின் தெய்வங்களை வழிபடுவோரின் எண்ணிக்கை

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	19	31.7
மறுத்தல்	9	15.0
நடுநிலை	7	11.6
ஏற்றல்	19	31.7
முழுமையாக ஏற்றல்	6	10.0
மொத்தம்	60	100

மேற்கண்ட பட்டியல் 10% மலேசிய இந்தியர்கள் மட்டுமே சீன மக்களின் வழிபடு தெய்வங்களைத் தங்கள் இல்லத்தில் வழிபடுவதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது. 46.7% மறுத்தல் அல்லது முற்றாக மறுத்த என பதிலளித்துள்ளனர். சீன தெய்வங்களை வீட்டில் வைத்து வழிபடுதல் எனும் கருத்தை மறுத்தல், முற்றாக மறுத்தல், நடுநிலை என பதில் அளித்த பங்கேற்பாளர்களின் இல்ல வழிபாட்டு அறை அல்லது பகுதியில் சீனர்களின் வழிபடு தெய்வங்களின் படங்கள் அல்லது குறியீடுகள் ஏதும் காணப்படவில்லை கள ஆய்வின் போது கண்டறியப்பட்டது.

சீன வழிபடு தெய்வங்களை வீட்டில் வைத்து வழிபடுதல் எனும் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டோரின் இல்லங்களிலும் கூட ஒரு சிலர் மட்டுமே சீன வழிபாட்டு தெய்வங்களை வைத்திருந்ததை கள ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டது. மேலும் சிலர் இக்கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்ட போதிலும் கூட சீனர்களின் தெய்வ வழிபாட்டை கடைபிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. சீன தெய்வ வழிபாட்டைக் கடைபிடிப்போரின் வழிபாட்டு அறையில் சிரிக்கும் புத்தர் சிலை (Laughing Buddha), குவான் யின் சிலை (Guan Yin), சீன எழுத்து பொரித்த சித்திரம் போன்றவையும்; சீனர்களின் தீபம், ஊதுபத்தி, சீன அடையாளக் குறியீடுகள்

போன்றவையும் காணப்பட்டன. இவை அனைத்தும் மலேசிய இந்தியர்களின் வழிபடு இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சிலர் சீனத் தெய்வங்களுக்கான தனித்த வழிபாட்டைச் செய்வதாகவும், மேலும் சிலர் இந்துத் தெய்வங்களுடன் சேர்த்தே வழிபாடு செய்வதாகவும் தெரிவித்தனர்.

சீன வழிபடு தெய்வங்களின் சித்திரங்கள், சிலைகள் போன்றவை உப தெய்வங்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளனவே தவிர இவையே இவர்களின் இல்லங்களில் முதன்மைத் தெய்வமாக வழிபடப்படவில்லை என்பதுவும் ஆய்வின் வழி அறியப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சிலரது வீடுகளில் வளாகத்தில் முனீஸ்வரர், மதுரை வீரன், சங்கிலிக்கருப்பன் போன்ற தெய்வங்களுக்காகச் சிறிய கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் ஒரு பகுதியில் சீனர்களின் டத்தோ வழிபாட்டுச் சிலைகளும் சிரிய அளவில் அமைவுறப்பட்டிருந்தமையும் கள ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மேலும் சிலர் சீன வழிபாட்டு விகாரங்களில் (சிறிய ஆலயம்) இந்துக் கடவுளர்களின் சிலைகள், படங்களை வைத்து வழிபடும் போக்கைக் கடைபிடிப்பதுவும் கள ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட செய்தியாகும்.

இது தவிர மலேசிய இந்தியர்கள் சீனர்களின் தெய்வ வழிபாட்டுத் தளங்கள், புத்த விகாரங்கள் போன்றவற்றிற்குச் சென்று வழிபடும் போக்கையும் கொண்டுள்ளனர் என்பது இந்த ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்ட மற்றொரு செய்தியாகும். எஸ்பிஎஸ்எஸ் மென்பொருளின் பதிவின் மூலம் மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீன தெய்வங்களின் வழிபாட்டுத் தளங்களுக்குச் செலுதல் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டதன் வாயிலாக கீழ்க்கண்ட அடைவு கண்டறியப்பட்டது. தொடரும் பட்டியலைக் காண்க:

பட்டியல் 2: சீனர்களின் தெய்வ வழிபாட்டுத் தளங்களுக்குச் சென்று வழிபடுதல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	14	23.3

மறுத்தல்	9	15.0
நடுநிலை	7	11.7
ஏற்றல்	23	38.3
முழுமையாக ஏற்றல்	7	11.7
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 2 மொத்தம் 50.0% பங்கேற்பாளர்கள் சீன வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தல் எனும் கருத்தை முழுமையாக ஏற்றல் (11.7%) மற்றும் ஏற்றல் (38.3%) எனும் கருத்தில் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இதற்கு முன்னர் உள்ள கேள்வியான, வீட்டில் சீன தெய்வங்களை வழிபடுவது எனும் கருத்துத்தை முழுமையாக ஏற்றல் (10.0%) மற்றும் ஏற்றல் (31.7%) என்பதற்கு மொத்தம் 41.7% வாக்கு கிடைத்துள்ளது. இது போலவே சீன வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதை முற்றாக மறுத்தல் (23.3%) மற்றும் மறுத்தல் (15.0%) என்பதற்கு மொத்தம் 38.3% பங்கேற்பாளர்கள் எனும் பதிலைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். மேற்கூறியதைப் போலவே வீட்டில் சீன தெய்வங்களை வழிபடுவது எனும் கருத்துத்தை முற்றாக மறுத்தல் (31.7%) மற்றும் மறுத்தல் (15.0%) என்பதற்கு மொத்தம் 46.7% பங்கேற்பாளர்களின் வாக்கு கிடைத்துள்ளது.

இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சீன வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுதல் என்பதற்கு வீட்டில் வழிபடுவதைக் காட்டிலும் 8.3% பங்கேற்பாளர்கள் கூடுதல் வாக்களித்துள்ளனர். இதன் மூலம் மலேசிய இந்தியர்கள் இல்லங்களில் சீன தெய்வங்களை வைத்து வழிபடுவதைக் காட்டிலும் அவர்களின் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதற்கு மிக அதிகமான ஆதரவு தருவதைக் காண முடிகின்றது. இது குறித்து பங்கேற்பாளர்களில் சிலர், சுற்றுலா செல்லும் காலங்களில் அங்குள்ள சீன ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுதல் (இது பினாங்கு, கெந்திங் மலை போன்ற சுற்றுலாத் தலங்களில் மிக அதிகமாக உள்ளது) உண்டு என்று பதிலளித்துள்ளனர். மேலும் சிலர் புத்த பூர்ணிமா எனப்படும் விசாக

தினத்தில் புத்த விகாரங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் எனக் கூறியுள்ளனர்.

மேலும், வீட்டில் சீன வழிபாடு தெய்வங்களை வழிபடும் போது சீனர்களின் வழிபாட்டும் முறைகளைப் பின்பற்றுவதில் போதிய தெளிவு இன்மையும் சரியான முறையைப் பின்பற்ற இயலாமையும் வீட்டில் சீன தெய்வங்களை வைத்து வழிபடுவதிலுள்ள சவால்களாகத் தெரித்துள்ளனர். இதற்குப் பதிலாக சீனர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவது மேலும் இலகுவாக இருப்பதால் வீட்டில் சீனத் தெய்வங்களை வைத்து வழிபடுவதைக் காட்டிலும் அவர்களின் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவது ஏற்புடையதாக பங்கேற்பாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீனர்களின் சடங்குகளைக் முறைகள்

மலேசியச் சீன மக்கள் இந்துக்களைப் போலவே பல்வேறு சடங்குகளைத் தங்கள் வழிபாட்டில் கடைபிடிக்கும் போக்கைக் கொண்டுள்ளனர். இச்சடங்குகளில் சில அன்றாட வழிபாட்டுச் சடங்குகளாகவும் ஒரு சில சடங்குகள் சிறப்பு வழிபாட்டுச் சடங்குகளாகவும் திகழ்கின்றனர் (Chee Beng Tan, 1985, p.71). இத்தகைய சடங்குகள் மலேசிய இந்தியர்களிடமும் ஓரளவு நிலவுவது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தொடரும் பட்டியலைக் காண்க:

பட்டியல் 3: சீனர்களின் சடங்குகளைப் பின்பற்றுதல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	19	31.7
மறுத்தல்	10	16.7
நடுநிலை	13	21.7
ஏற்றல்	14	23.3
முழுமையாக ஏற்றல்	4	6.6
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 3இல் சீனர்களின் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதல் (ஏற்றல் - முழுமையாக ஏற்றல்) எனும் கேள்விக்கு மொத்தம் 29.9% பங்கேற்பாளர்கள் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளனர். இந்தக் கேள்விக்குப் பெரும்பார்மையினர் முற்றாக மறுத்தல் (31.7%) மற்றும் மறுத்தல் (16.7%) என்பதாகப் பதில் அளித்துள்ளனர். 21.7% பங்கேற்பாளர்கள் இக்கேள்விக்கு எவ்வித பதிலையும் அளிக்கவில்லை. ஆயினும் கூட ஆய்வின் முடிவினைக் காணும் போது 29.9% பங்கேற்பாளர்கள் சீனர்களின் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தமை மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீனச் சடங்கு முறைகளைப் பின்பற்றும் போக்கு உள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

கள ஆய்வில் இக்கருத்துக் ஏற்புடைய பதிலை அளித்த பங்கேற்பாளர்களிடம் இது குறித்துக் கலந்துரையாடப்பட்ட போது இவர்கள் சீனர்களின் விளக்கு, ஊதுபத்தி ஆகியவற்றை ஏற்றுதல், அவர்களின் பாரம்பரியப் பலகாரங்கள், பழங்கள் போன்றவற்றைப் படையலிடுதல் போன்ற எளிமையான சடங்குகளையே கடைபிடிப்பதாகக் கருத்து தெரிவித்தனர். மேலும் சிலர் தங்களின் இல்லங்களில் உள்ள எதிர்மறையான ஆற்றல்கள், தீய சக்திகள் போன்றவற்றில் இருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு சீன மந்திரவாதிகள் கொடுக்கும் புனித நீரை வீட்டில் தெளித்தல், பாதுகாப்புப் பொருள்களை வீட்டு வாசலில் அல்லது கதவுப் பகுதிக்கு மேல் கட்டி வைத்தல் போன்ற சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதாகத் தெரிவித்தனர்.

மேலும் சிலர் தாங்கள் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைகள், நிறுவனங்கள், தோட்டம் போன்றவற்றில் தங்களின் சீன முதலாளிமார்களால் அமைக்கப்பட்ட சிறிய சீன ஆலயங்களில் அவ்வப்போது வழிபாடு செய்வதாகவும், அங்குள்ள சினத் தெய்வங்களுக்கு சிறப்பு வழிபாடு (ஆண்டு விழா) மேற்கொள்ளும் போது அந்த வழிபாட்டிலும் அது சார்ந்த சடங்குகளிலும் கலந்து கொள்வதாகவும் தெரிவித்தனர். இதன் மூலமும் இவர்களுக்குச் சீனர்களின்

வழிபாட்டு முறை அல்லது சடங்கு குறித்து அறியப்பட்டதாகவும் தெரிவித்தனர்.

சீனர்களின் சடங்குகள் எனும் போது இதில் மிகப் பெரும்பான்மையாக பெருநாள் காலங்களில் சீனர்களின் முறைப்படி அன்பளிப்புத் தொகை (அங் பாவ்-Ang Pow) கொடுப்பது மலேசிய இந்தியர்களிடையே கடைபிடிக்கப்படுவது ஆய்வில் அறியப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் பங்கேற்பாளர்களுள் 73.3% பெருநாள் காலங்களில் அங் பாவ் கொடுக்கும் வழக்கத்தைக் கடைபிடிக்கின்றனர் எனத் தெரிவித்துள்ளனர். இம்முடிவானது இப்பண்பாட்டு வழக்கம் மலேசிய இந்தியர்களிடையே மிக ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. மலேசிய இந்தியர்களிடையே இன்றளவும் தீபாவளிப் பண்டிகையின் போது பிள்ளைகளுக்கு அன்பளிப்புப் பணம் கொடுக்கும் வழக்கம் நிலவுகிறது. இவ்வழக்கமானது சீனர்களின் வழக்கத்திலிருந்து என்பதை மறுப்பதற்கில்லை (Rajantharan, 1994, p.12).

மலேசிய இந்தியர்களிடையே அதிஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சீனர்களின் குறியீடுகள்

மலேசிய இந்தியர்களிடையே அதிர்ஷ்டம் கொடுக்கக் கூடிய பொருள்கள், சிலைகள், குறியீடுகள் போன்றவற்றை தங்கள் வசம் வைத்துக் கொள்ளும் போக்கு உள்ளது. இந்துக்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் குபேரனின் சிலை, வலம்புரி சங்கு, போன்றவற்றை வீட்டில் வைத்திருந்தால் மகாலெட்சுமியின் கடாட்சம் வீட்டில் நிலைக்கும் எனும் நம்பிக்கை உள்ளது. இதோடு வீட்டில் சீனர்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சில சிலைகள், குறியீடுகள் போன்றவையும் மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் நிலவுவது இந்த ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட சில குறிப்புகளைக் தொடர்ந்து வரும் பட்டியல்களில் காண்க:

பட்டியல் 4: சீனர்களின் வாஸ்து சாஸ்திரக் கண்ணாடிப் பயன்பாடு

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	15	25.0
மறுத்தல்	6	10.0
நடுநிலை	14	23.4
ஏற்றல்	17	28.3
முழுமையாக ஏற்றல்	8	13.3
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 5: சீனர்களின் கடல் நாக (டிராகன்) வரைபடம் / சிலையை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	13	21.6
மறுத்தல்	6	10.0
நடுநிலை	10	16.7
ஏற்றல்	21	35.0
முழுமையாக ஏற்றல்	10	16.7
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 6: சீனர்களின் மூன்று கால் தவளைச் சிலையை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	12	20.0
மறுத்தல்	12	20.0
நடுநிலை	7	11.7
ஏற்றல்	18	30.0
முழுமையாக ஏற்றல்	11	18.3
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 7: சீனர்களின் சிரிக்கும் புத்தர் சிலையை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	16	26.7
மறுத்தல்	6	10.0
நடுநிலை	4	6.7
ஏற்றல்	23	38.3
முழுமையாக ஏற்றல்	11	18.3
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 8: சீனர்களின் அதிர்ஷ்டப் பூனைச் சிலையை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	13	21.7
மறுத்தல்	6	10.0
நடுநிலை	7	11.6
ஏற்றல்	21	35.0
முழுமையாக ஏற்றல்	13	21.7
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 9: குவான் யின் சிலையை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	16	26.7
மறுத்தல்	9	15.0
நடுநிலை	8	13.3
ஏற்றல்	19	31.7
முழுமையாக ஏற்றல்	8	13.3
மொத்தம்	60	100

பட்டியல் 10: குதிரை சிலை அல்லது சித்திரத்தை வீட்டில் வைத்தல்.

கருத்து	எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (%)
முற்றாக மறுத்தல்	14	23.3
மறுத்தல்	4	6.7
நடுநிலை	8	13.3
ஏற்றல்	24	40.0
முழுமையாக ஏற்றல்	10	16.7
மொத்தம்	60	100

மேற்கண்ட பட்டியல்களின் அடிப்படையில் சீனர்களின் வாஸ்து கண்ணாடி, சீனக் கடல் நாகச் சிலை அல்லது வரைபடம், மூன்று கால் தவலைச் சிலை, சிரிக்கும் புத்தர் சிலை, அதிர்ஷ்ட பூனைச் சிலை, குவான் யின் சிலை, குதிரைச் சிலை அல்லது சித்திரம் ஆகியவற்றை அதிர்ஷ்டம் கருதி மலேசிய இந்தியர்கள் தங்கள் வீட்டில் வைத்திருப்பது அறியப்படுகின்றது. இதில் சீனர்களின் வாஸ்து கண்ணாடி (41.6%), சீனக் கடல் நாகச் சிலை அல்லது வரைபடம் (51.7%), மூன்று கால் தவலைச் சிலை (48.3%), சிரிக்கும் புத்தர் சிலை (56.6%), அதிர்ஷ்ட பூனைச் சிலை (56.7%), குவான் யின் சிலை (45%), குதிரைச் சிலை அல்லது சித்திரம் (56.7%) ஆகிய அதிர்ஷ்டச் சிலை, குறியீடு ஆகியவற்றிற்கு இதனை முழுமையாக ஏற்றல் மற்றும் ஏற்றல் எனும் அடிப்படையில் பதில் அளித்தவர்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

இதில் சிரிக்கும் புத்தர் சிலையானது இந்துக்களின் குபேர தெய்வத்துடன் தொடர்புடையதாகவே காணப்படுகின்றது. கடல் நாகம் இந்துக்களின் வருணதேவனுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றது. குதிரை இந்துக்களிடையேயும் அதிர்ஷ்டக் குறியீடாகவே காணப்பெறுகின்றது. இதில் சீனர்களின் குவான் யின் சிலை, மூன்று கால் தவலைச் சிலை, அதிர்ஷ்ட பூனைச் சிலை, வாஸ்து கண்ணாடி ஆகியன மட்டுமே சீனர்களின் தனித்துவம் மிக்க அதிர்ஷ்டக்

குறியீடுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆயினும் ஓட்டு மொத்தத்தில் அதிஷ்டம் தொடர்பான சீனர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த விசயங்களில் மலேசிய இந்தியர்களிடம் அதிக ஈர்ப்பு இருப்பது அறியப்படுகின்றது. இது தவிர்த்து சில ஆபரணங்களிலும் சீனர்களின் குறியீடுகளான சீன தேவராஜர் வடிவர், குதிரை, சீட்டுக் கட்டு, கணித மணிச்சட்டம், மூன்று கால் தவளை, சீன நாகம், தங்க மீன், சிரிக்கும் புத்தர், 8 எண் போன்றவற்றை மோதிரமாகவும், சங்கிலியாகவும் இவர்கள் அணிந்திருந்தமை கள ஆய்வில் அறியப்பட்ட கூடுதல் செய்தியாகும். இவை பெரும்பாலும் வியாபாரத்தில் வெற்றி பெறவும், தொழிலில் மேன்மையடையவும் மலேசிய இந்தியர்களால் அணியப்பட்டது என்பது காரணமாக முன்வைக்கப்பட்டது.

மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீனர்களின் நம்பிக்கைகள் நிலவுவதற்கான காரணங்கள்

மலேசிய இந்தியர்களிடையே சீனர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த விசயங்கள் நிலவுவதற்குச் சீனர்களிடையே இவர்களுக்கு உள்ள நட்புறவே முதன்மைக் காரணமாக அறியப்படுகின்றது. இவர்களின் வாழ்க்கையில் சீனர்கள் சிறு வயது நண்பர்களாகவும், தொழில் இட நண்பர்களாகவும் அல்லது முதலாளி / நிர்வாகியாகவும், அண்டை அயலாராகவும் இன்னும் பல்வேறு நிலைகளிலும் நட்புறவு பூண்டுள்ளனர். இந்த நட்பானது இவர்களுக்குச் சீன சமூகத்தில் கடைபிடிக்கப்படும் நம்பிக்கைகள் குறித்த செய்திகளை எளிதாகக் கொண்டு சேர்த்துள்ளது. அதோடு சீன சமூகம் பொருளாதாரத்தில் வெற்றி பெற்ற சமூகமாக மலேசியாவில் விளங்குவதும் மறுக்க முடியாத உண்மை (Edmund Terence Gomez, 1999). இக்கூற்றும் இவர்களின் நம்பிக்கை குறித்து மலேசிய இந்தியர்களிடையே ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம். பொதுவில் மலேசிய இந்தியர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகச் சீன சமூகத்தின் நம்பிக்கைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைபிடித்த போதும் ஒரு சில காரணங்கள் முதன்மையாக விளங்குகின்றன: அவை:

1. அதிர்ஷ்டம் பணவரவு: மலேசிய நாட்டில் சீன மக்கள் பொருளாதாரத்தில் வெற்றியடைந்த சமுதாயமாக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் கடின உழைப்பால் முன்னேறியவர்களாக இருந்த போது இவர்களிடையே அதிஷ்டம் குறித்த நம்பிக்கைகள் மிகுதி (Hock Tong Cheu, 1993). இத்தாக்கம் அவர்களுடன் இணைந்து பழகும் மலேசிய இந்தியர்களிடமும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
2. தீய சக்திகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பு: மலேசிய இந்தியர்களிடத்தே தீய சக்திகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பு பெறும் நம்பிக்கை உள்ளது. சில வேளைகளில் இதற்காக இவர்கள் சீன மந்திரவாதிகளை அணுகும் போக்கும் உள்ளது (Sillalee, 2011, pp.180-181). அவ்வாறு அணுகும் போது சீன மந்திரவாதிகள் அவர்களின் நம்பிக்கை அல்லது சடங்குகளின் அடிப்படையில் இவர்களுக்கு வழங்கும் குறியீடுகள் அல்லது பொருள்கள் இவர்களின் வாழ்க்கையில் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.
3. இந்து மற்றும் சீன வழிபாட்டில் உள்ள ஒற்றுமைகள்: இந்துக்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த விசயங்களுக்கும் சீனர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த விசயங்களுக்கும் நெறுங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. வாஸ்த்து சாத்திரம், சிரிக்கும் புத்தர் / குபேரன், தேவராஜன், குதிரை, விளக்கு, இப்படியாகப் பல விசயங்களில் மலேசிய இந்தியர்களுக்கும் சீன சமூகத்திற்கும் ஒற்றுமைகள் நிலவுவதால் மலேசிய இந்தியர்கள் சீனர்களின் நம்பிக்கையை

வேற்று நம்பிக்கையாகப் பார்க்காமல் அதனைத் தங்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் பல்வேறு நிலைகளிலும் மலேசியச் சீன சமூகத்தின் நம்பிக்கை குறித்த தாக்கங்கள் நிலவுவதை இந்த ஆய்வு காட்டுகின்றது. மலேசிய இந்தியர்கள் பெரும்பான்மை இந்துக்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கையில் சீன சமூகத்தின் நம்பிக்கைத் தாக்கங்கள் இருந்த போது இவை முழுமையான ஆக்கிரமிப்பைச் செய்யவில்லை. மாறாக மலேசியத் தமிழர்கள் இன்னமும் தங்களின் பாரம்பரியமான பண்பாட்டு நம்பிக்கையில்தான் மிகுந்த பிடிப்புடன் இருக்கிறார்கள்.

பல இன மக்களுடன் சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை முறையில் அவர்களின் பண்பாட்டு நம்பிக்கைத் தாக்கங்கள் மற்ற சமூகத்தின் மீது நிலவுவது இயற்கையான ஒன்றே ஆகும். அந்த அடிப்படையில் மலேசிய இந்தியர்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கையில் பெரிய சமூகமாக விளங்கும் சீன இனத்தின் நம்பிக்கைத் தாக்கங்கள் மலேசிய இந்தியர்களிடையே அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாக நிலைபெற்று விட்டது. இந்தத் தாக்கமானது நேர்மறைத் தாக்கமாக இருப்பதாகவே இருக்கிறதே தவிர, மலேசிய இந்தியர்களின் பாரம்பரிய, பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளை அசைத்துப் பார்க்கும் தாக்கமாக இல்லை என்பது ஆய்வின் அறியப்பட்டுள்ளது.

References

- Aziz A., Dereman. (2005). *Asas Pemikiran Kebudayaan Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Edmund Terence Gomez. (1999). *Chinese Business in Malaysia: Accumulation, Ascendance, Accommodation*. Richmond: Curzon Press.
- Hock Tong Cheu. (1993). *Chinese Beliefs and Practices in Southeast Asia: Studies on the Chinese Religion in Malaysia, Singapore, and Indonesia*. Weatherhill.

- Lan Clarke. (2003). *Malaysian Chinese Religion and Society: Ritual action and the Creation of Social Identity in Modern Urban Malaysia*. Thesis (Ph.D.), University of Otago.
- Law Kian Aun. (2013). *The influence of Chinese traditional philosophy on Malaysian Chinese corporate leaders*. Thesis (Ph.D). Kuala Lumpur: Department of Thiong Hwa, Faculty of Arts and Social Sciences, Universiti Malaya.
- Lee KamHing. (2000) *The Chinese in Malaysia*. Kuala Lumpur: Oxford Univesity Press.
- Lim Chooi Kwa dan Chia Oai. (2004). *Adat Resam Masyarakat Cina*. Kuala Lumpur: Jabatan Perpaduan Negara dan Integrasi Nasional Jabatan Pedana Menteri.
- Rajantharan, M. (1994). *Perayaan OrangIndia*. Kuala Lumpur: Penerbitan Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Sharon A, Carstens. (2002). *Cultures, Identities: studies in Malaysian Chinese worlds*. Singapore: Times Academic Press.
- Silllalee S., Kandasamy (2011). *Peranan Media Penyiaran Dalam Pembinaan Jati Diri India Malaysia: Kajian Kes Ke Atas Telefilem Di Astro Vaanavil*. Unpublished MA Disertation, University of Malaya.
- Tan Chee Beng . (1985). *The Development and Distribution of Dejjiao Associations in Malaysia and Singapore: A Study on a Chinese Religious Organization*. Singapore: Institute of Southeast Asian.
- Tan Chee Beng. (2004). *Chinese Overseas: Comparative Cultural Issues*. Hong Kong: Hong Kong University Press.
- Tan Chee-Beng. (1983). Chinese Religion in Malaysia: a General view. (v.42, pp.217-252). Asian Folklore Studies.
- Timothy P., Daniels. (2005). *Building Cultural Nationalism in Malaysia: Identity, Representation, and Citizenship*. New York: Routledge.

கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணம் Rhetorical Conventions in Kannadasan's Cinema Songs

பிரேமநந்தினி தேமுடு / Premananthini Dhemudu¹
முனைவர் மோகனதாஸ் இராமசாமி / Dr.Mohana Dass Ramasamy²

Abstract

Interesting teaching methods are very crucial in ensuring students gain the intended knowledge on the subject material in the class room. Teaching and learning of Tamil literature subject is perceived to be more interesting than Tamil Grammar in acquiring knowledge of Tamil language by students. Therefore merging Grammar with literature would give the better outcome during the process of Teaching and Learning. Since Tamil cinema songs have played their role in every aspect on our life with their high persuasive nature and interesting lines and music, question arise if they could be used in assisting in teaching grammar especially on the subject of Rhetorical Conventions in Tamil Language. Thus the objective of this article is to suggest the teaching methods of Grammar (Rhetorical Conventions) in Tamil language using the cinema songs which are the most popular form of Tamil literature, especially those authored by Poet Kannadasan.

Keywords: Rhetorical Conventions, Grammar, Teaching and Learning, Literature, Cinema songs.

முன்னுரை

தமிழ் மொழிக் கற்றல் கற்பித்தலில் முக்கிய கூறுகளாக அமைவது கேட்டல், பேச்சு, வாசிப்பு, எழுத்து ஆகிய நான்கு கூறுகளாகும். இவற்றுள் மாணவர்கள் திறம் பெருவதற்குத் திரை இசைப் பாடல்கள் துணை புரிய முடியும் (Annadurai, 2016). பள்ளியில் பயிலும் பாடங்களைவிட மாணவர்கள் ஊடகங்களின் மூலம் தினமும் கேட்கும் திரையிசைப் பாடல்கள் முதல் நிலை, கடை நிலை மாணவன் என்றில்லாமல், அனைத்து மாணவர்களின் மனதிலும் எளிதாக பதிந்து விடுவதை நாம் அறியலாம் (Kalavathi, 2011).

ஈர்ப்புத் தன்மை இல்லாத எவ்விதமான கற்பித்தலும் எதிர்பார்க்கும் பயனை அளிக்காது.

ஆய்வு நோக்கம்

இலக்கணம் என்றதுமே முகத்தைச் சுளிப்பதும், எட்டிக் காயாய் நினைப்பதும் மாணவர்களின் பொதுவான இயல்பு. என்றாலும், ஆசிரியர் முயன்றால் இலக்கண வகுப்பையும் இலக்கிய வகுப்பினைப் போல் சுவையாக மாற்றிவிட முடியும். எளிய, இனிய, புதிய, நடைமுறை சார்ந்த உதாரணங்களைக் காட்டி, இலக்கணத்தை

¹ The author is a PhD research scholar in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. prishana19@yahoo.com

² The author is a lecturer in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rmdassa@gmail.com

மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் கேட்க வைக்க முடியும் (Navaneetha Krishnan, 2007). வகுப்பறையில் பதுமைகளைப் போல் வெறுமனே உட்கார்ந்தே இருக்காமல், உயிரோட்டமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் மாணவர்களைப் பங்கேற்கச் செய்ய இயலும். இலக்கணத்தை இனிமையாகவும், எளிமையாகவும் கற்பிப்பதற்கு தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை நாம் ஆவணமாகப் பயன்படுத்தலாம் ஏனெனில் திரை இசைப் பாடல்கள் வழிச் சொல்லப்படும் அணைத்தும், மக்களை எளிதில் சென்றடையும் என்பது வெள்ளிடை மலையே; குறிப்பாக அணி இலக்கணம் கற்பித்தலில் கண்ணதாசனின் பாடல்கள் நமக்கு எப்படி கைக் கொடுக்க இயலும் என்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கம்.

ஆய்வு பின்புலம்

திரை இசைப் பாடல்கள் மக்களால் சுவைகப்பட்டு, காலங்கடந்தும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த 80 ஆண்டுக்காலத்தில் 700க்கும் மேற்பட்ட திரை இசைக் கவிஞர்கள் அறுபதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட திரை இசைப் பாடல்களை எழுதியுள்ளனர் (Ceyalacumi, 2003). இதில் கண்ணதாசன், பட்டுக்கோட்டை, மருதகாசி, வாலி, வைரமுத்து போன்ற திரையிசைப் பாடல் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் கைவண்ணத்தில் பிறந்த பாடல்கள் வகுப்பறையில் மாணவர்களுக்கு இலக்கணத்தை எளிதாகப் பயிற்றுக் கொடுக்க நமக்கு பெரிதும் கை கொடுக்கவள்ளது. குறிப்பாக கண்ணதாசனின் பாடல்களின் பங்களிப்பு இதில் அளப்பரியது.

கவிஞர்க்கெல்லம் அரசனான கண்ணதாசன், இலக்கிய உலகில் அழியாதம் பதித்த கவிஞர்களின் வரிசையில் தனக்கென ஒரு உன்னதமான இடத்தைப்பிடித்த தமிழ்த் திரைப்படப்பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார் (Raj & Muniappan, 2012). 'காட்டுக்கு ராஜா, சிங்கம். கவிதைக்கு ராஜா, கண்ணதாசன்!' இது பெருந்தலைவர் காமராஜர் கண்ணதாசனைப் பற்றி புகழ்ந்துக் கூறிய வரிகள். நான் நிரந்தரமானவன், அழிவதில்லை. எந்த நிலையிலும் எனக்கு

மரணமில்லை' என்பது கவிச்சுக்ரவர்த்தி கண்ணதாசன் தானே கர்வத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வரிகள் (Kannadasan, 2011). அமராவதிபுதூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் வெறும் எட்டாம் வகுப்புவரை மட்டுமே படித்த இவரின் படைப்புகளின் பட்டியல் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன (Sangkarana, 2011)

நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்கள், காப்பியங்கள், புதினங்கள், தொகுப்புகள், சிற்றிலக்கியங்கள், கவிதை நாடகம், மொழி பெயர்ப்பு, சிறுகதைகள், வாழ்க்கைச்சரிதம், கட்டுரைகள், சமய நாடகங்கள், உரை நூல்கள், திரைக்கதை, திரைவசனம் என எண்ணிலடங்கா இலக்கியப் படைப்புகள் பல வடித்தவர். சண்டமாருதம், திருமகள், திரை ஒலி, தென்றல், தென்றல்திரை, முல்லை, கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்தவர். தமிழக அரசின் அரசவைக் கவிஞராக இருந்த பெருமையும் 'சாகித்ய அகாதமி' விருது பெற்ற கவிஞர் என்ற பெருமையும் இவரையே சாரும். பல மாறுபட்ட மதங்களைப் போற்றி இலக்கியதின் மூலம் சமத்துவம் வளர்த்த தமிழ்க் கவிஞர் இவர். தன் பலத்தை மட்டுமின்றி பலவீனங்களையும் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்ட ஒரே உத்தம கவிஞரும் இவரே (Kannadasan, 1980).

பல படைப்புகளுக்கு ஆசானாக இருந்த போதிலும் கண்ணதாசனின் திரைப்படப் பாடல்களின் வரிகளே மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பையும் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தின என்பது வெள்ளிடை மலை. கவியரசர் கண்ணதாசன் மறைந்து 32 வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆனாலும் அவர் எழுதிய 'மானிடர் ஆன்மா மரணமெய்தாது; மறுபடிப் பிறந்திருக்கும்' என்பதை போலவே அவரது ஆன்மா அவரது பாடல்களில் பிறந்து இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். காலத்தால் அழிக்க முடியாத பல திரைப்பட பாடல்களை தமிழ் மக்களுக்குத் தந்துள்ளார் இவர். 'கலங்காதிரு மனமே' என்று 'கன்னியின் காதலியில்' எழுதியது முதல் பாட்டு. மூன்றாம் பிறையில் வந்த, 'கண்ணே கலைமானே'

கவிஞரின் கடைசிப் பாட்டு. உறவு, பிரிவு, வறுமை, செழுமை, சிறுமை, பெருமை, இன்பம், துன்பம், பிறவி, மரணம் என்று மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிலைக்கும் பல பாடல்களை எழுதியுள்ளார் அவர். பக்திப் பாடல்களையும், காதல் பாடல்களையும் எப்படிச் சுவைப்பட எழுதினாரோ, அதற்குச் சற்றும் குறைவில்லாத வடிவில் பல தத்துவப் பாடல்களையும் கவியரசர் கண்ணதாசன் அற்புதமாக எழுதியுள்ளார். ஆகையால் தான் அவரின் பாடல்களை ஆசிரிய பெருமக்கள் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் பலக் கோணங்களில் பயன்படுத்தி மாணவர்கள் அந்நடவடிக்கையில் முழுப் பயனை அடைய ஆயத்தம் செய்யலாம் (Annadurai, 2016).

ஆய்வு நெறி / கோட்பாடு

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியைப் பின்பற்றி மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. பொதுவில் இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்தத் தரப்பகுப்பாய்வு நெறி பயன்படுத்தப்படுகிறது (Sabitha Merican, 2005). ஆராய்ச்சி ஆவணமான கண்ணதாசனின் திரை இசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணத்தை எப்படி அடையாளம் கண்டு அதை இலக்கண வகுப்பு கற்றல் கற்பித்தலில் எப்படி மேற்கோளாகக் கொள்ளலாம் என்பதை ஆராய நான்கு வகையான நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்பட்டு ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Lawrence Neuman, 2000). அவை கீழ்வருமாறு அமையும்.

- i. ஆராய்ச்சி ஆவணங்களை அடையாளம் காணல்.
- ii. தரவுகளை ஆராய்ந்து பகுத்தாய்தல்.
- iii. செயல்முறை விளக்கத்துடன் பகுத்தாய்தல்.
- iv. தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் காணல்.

(Rajantharan, Drinivasan & Umadevi Naidu Allagbery, 2017, p.13)

கண்ணதாசன் பாடல்களில் அணி

இலக்கண எடுத்துக்காட்டுக்கள்

சொல்லழகையும் பொருளழகையும் சிறப்பாகக் கையாளும் வல்லமையைக் கொண்டிருப்பதால் கண்ணதாசனின் பாடல் வரிகளில் அணி இலக்கணம் அருவியாய் உருண்டோடுகிறது (சீலோன் விஜயேந்திரன், 2003). 'அணி' என்பதற்கு அழகு என்பது பொருள். செய்யுளில் அமைந்து கிடக்கும் சொல்லழகு, பொருளழகு முதலியவற்றை வரையறுத்துக் கூறுவது அணி இலக்கணம். மக்களுக்கு அழகு சேர்ப்பது கைத்திரத்தால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களாகும்; அதைப் போன்று கற்பனைத் திறத்தால் செய்யுளுக்கு அழகு சேர்ப்பது சுவையை உண்டாக்குவதற்கு 'அணி' என்று பெயர். இவ்வணி பலவகைப்படும். அணி இலக்கணம் கூறும் தொன்மையான நூல் 'தண்டியலங்காரம்' ஆகும். தமிழில் ஐவகை இலக்கணங்களான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பவற்றில் அணி இலக்கணத்தை விளக்கி எழுந்த நூல் 'தண்டியலங்காரம்' ஆகும் (Paramasivam, 1995)

காவியதர்சம் என்னும் சமஸ்கிருத இலக்கண நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட இந்நூலின் ஆசிரியர் 'தண்டி' என்பவராவார். இது உரைநூல்களில் ஒன்று. இலக்கணம் இயற்றிய ஆசிரியரே இலக்கணத்துக்கு உரை மேற்கொள்களாகத் தாமே பாடல்களையும் இயற்றி உரையுடன் இணைத்துள்ளார். தமிழ்த் தண்டியலங்காரம் எழுதப்பட்ட காலம் 946 1070 (www.wikipedia.org). இந்நூலில் தன்மை அணி முதல் பாவிக அணி வரை 35 வகையான அணிவகைகள் பற்றி கூறப்படுகின்றது (Paramasivam, 1995). கண்ணதாசனின் பாடல்களைக் மேற்கோல் காட்டி சிறப்பாக மாணவர்களுக்கு அணி இலக்கணத்தை கற்றுவிக்கலாம். ஒரு பாணைச் சோற்றிக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போல இங்கு மிகச் சில எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டுமே மேற்கோள்காட்ட முடிந்தாலும், அவை கண்ணதாசனின் இலக்கண ஆழுமையின் முத்தான சான்றுகளே.

உவமை அணி

உவமை என்பது ஒரு பொருளை அதன்

தன்மை கொண்ட மற்றொரு பொருளோடு ஒப்புமை கூறுதல். தெரிந்த ஒன்றைக் கொண்டு, தெரியாத ஒன்றை விளக்கித் தெளிவுபடுத்துவதற்கும், அழகுணர்ச்சி தோன்ற ஒன்றை எடுத்துரைப்பதற்கும் இலக்கியங்களில் உவமைகள் கையாளப்படுகின்றன (Paramasivam, 1995). 'குடும்பத் தலைவன்' திரைப்படத்திற்காக கண்ணதாசன் எழுதிய அற்புதமான பாடல் "திருமணமாம், திருமணமாம்! தெருவெங்கும் ஊர்வலமாம்! ஊர்வலத்தின் நடுவினிலே ஒருத்தி வருவாளாம்! அவள் கூரை நாட்டுப் புடவை கட்டிக் குனிந்திருப்பாளாம்! ஒரு கூடை நிறையப் பூவைத் தலையில் சுமந்திருப்பாளாம்!" மாலை குடும்ப அந்தமணமகளின் பருவ அழகினை ஐந்து அருமையான உவமைகளை அடுக்கிக் கையாண்டு படம்பிடித்துக் காட்டுவார் கண்ணதாசன். அதாவது "சேரநாட்டுயானைத் தந்தம்போல் இருப்பாளாம்! நல்லசீரகச் சம்பா அரிசி போல சிரித்திருப்பாளாம்! செம்பருத்திப் பூவைப் போலக் காற்றில் அசைந்திருப்பாளாம்! செம்புச் சிலை போல உருண்டுதிரண்டிருப்பாளாம்! நல்லசேலம் ஜில்லா மாம்பழம் போல கனிந்திருப்பாளாம்." கண்ணதாசன் காட்டியிருக்கும் உவமைகளைக் காணும் போது, அவரின் கற்பனைத்திறனுக்கு ஒர் எல்லையில்லை என்று தெரிகிறது.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயல்பாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியில் கவிஞர் கற்பனையை ஏற்றிப் பாடுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி. சிலப்பதிகாரத்திலும், கம்ப ராமாயணத்திலும் இதனைக் காணலாம் (Paramasivam, 1995). 'தாயைக் காத்த தனயன்' படத்திற்காகக் கண்ணதாசன் படைத்திருக்கும் பாடலின் தொடக்க வரிகள் 'மூடித்திறந்த இமையிரண்டும் 'பார் பார்!' என்றன! முந்தானை காற்றில் ஆடி 'வா வா!' என்றது!' இமை இரண்டும் மூடித் திறப்பது இயல்பு. இது காதலனைப் 'பார், பார்' என்பது போல் இருக்கின்றதாம். இதே போல் முந்தானை காற்றில் ஆடுவது என்பதும் இயல்பாக நிகழ்வதுதான். இது 'வா வா' என்று காதலியை நோக்கி அழைப்பது போல்

உள்ளது எனக் கவிஞர் தன் குறிப்பினை ஏற்றிக்கூறுவதால் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

நிலை அணி

ஒரு சொல்லை ஒரே பொருளில் பல முறை கையாளுவது சொற்பின் வரு நிலை அணி (Paramasivam, 1995). 'பாசம்' என்னும் படத்திற்காகக் கண்ணதாசன் எழுதிய பாடலில் இவ்வணி நயமாக இடம்பெற்றிருக்கிறது. கம்ப ராமாயணத்தில் கல்லாக இருந்த அகலிகை ராமரின் பாதம் பட்டதும் உயிர் பெறுகிறான்; அப்போது விஸ்வமித்திரர் ராமனைப் பார்த்து பாடும் 'இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்தவண்ணம்' (Kovai Kamban, 1963) என்ற பாட்டின் சயலில் அமைந்திருக்கும் இப்பாடில், ஆண், 'பால் வண்ணம் பருவம் கண்டு வேல் வண்ணம் விழிகள் கண்டு மான் வண்ணம் நான் கண்டு வாடுகிறேன்! என, பெண் 'கண் வண்ணம் அங்கே கண்டேன் கை வண்ணம் இங்கே கண்டேன் பெண் வண்ணம் நோய் கொண்டு வாடுகிறேன்!' என்று பாடும்படி அமைந்திருப்பது சிறந்த நிலை அணியின் கையாளல். இதில் 'வண்ணம்' என்ற சொல் 'அழகு' என்ற பொருளை பல நிலைகளில் ஏந்தி வருகிறது.

உருவக அணி

ஒன்றை அதுதான் இது என உறுதியாகக் கூறுவதுதான் உருவக அணி. உவமைக்கும் பொருளுக்கும் வேறுபாடின்றி உவமையினையே பொருளாகக் கூறுவது 'உருவக அணி' உவமை அணியின் மறுதலை (Paramasivam, 1995). இதில் உவமையப் பொருள் முன்னும், உவமைப் பொருள் பின்னும் அமையும். சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம் 25ல் வரும் " துன்பக் கடலகத் தழுந்த வேண்டா" என்ற வரிகள், துன்பத்தைத் துன்பம் எனக் கூறாமல் அதைக் கடல் என உருவகம் செய்து 'துன்பக் கடல்' என்று கூறுவது உருவக அணி ஆகும் (www.ta.wikisource.org). ஆலயம் படத்தில் கண்ணதாசனின் 'கோயில்' என்பதும் ஆலயமே, குடும்பம் என்பதும் ஆலயமே,

நாணயம் என்பதும் ஆலயமே' என்ற வரிகளும், 'பயிலும் பள்ளி கோயில், படிக்கும் பாடம் வேதம்' எனும் வரிகளும் உருவகத்தின் மேற்கோள்கள். இதில் குடும்பம்தான் ஆலயம் என்றும் பள்ளிதான் கோயில் என்றும் பாடம் தான் வேதம் என்றும் உருவகப்படுத்திக் கூறுகிறார் கவிஞர்.

முரண் அணி

ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட சொல்லும், பொருளும் வருவது முரண் அணி (Paramasivam, 1995). ஆடிப்பெருக்கு படத்தில் வரும் பாடலில் 'கண் இழந்த மனிதர் முன்னே ஓவியம் வைத்தார்; இரு காதில்லாத மனிதர் முன்னே பாடல் இசைத்தார்; என்றும், மேலும் 'பண்ணரியா மனிதர் முன்னே வீணையை வைத்தார்; பண்ணறிந்து மீட்டும் முன்னே யாழைப் பறித்தார்.' என்றும் பாடுவதாகக் கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதியிருப்பது அழகிய முரண்கள் ஆகும். அதாவது, கண் இழந்த மனிதரின் முன் ஓவியத்தை வைத்தால் அவர் அதைப் பார்க்க முடியுது, அதேபோல், காது இல்லாதவர் முன்னே பாடல் இசைதால் அவர் அதைக் கேட்க முடியுது. மேலும், இசையை அறியாதவரிடம் மீட்ட யாழைக் கொடுப்பதும், இசையை அறிந்தவர் யாழை மீட்ட முனையும் போது அதைப் பறிப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று முரண் படும் செயலகும். முரண் அணிக்கு இதைவிட எளிமையான எடுத்துக்காட்டை யாராலும் கொடுக்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குறியே!.

இரட்டுறமொழிதல் அணி

ஒரு சொல்லோ சொற்றொடரோ இரு பொருள் பட வருவது இரட்டுறமொழிதல் அணி எனப்படுகிறது (Paramasivam, 1995). 'காய்' என்றால் கருவுற்று முதிர்ந்த சூழ்பை. இந்த 'காய்' என்ற சொல் 'பலே பாண்டியர்' திரைப்படத்தில் கண்ணதாசனின் 'அத்திக்காய் காய் காய்' என்ற பாடலில் ஒவ்வொரு வரியிலும் வேறு வேறு அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கும். 'அத்திக்காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே இத்திக்காய் காயாதே என்னைப் போல் பெண்ணல்லவோ?' என்ற வரியும் மேலும் 'கன்னிக்காய்

ஆசைக்காய் காதல் கொண்ட பாவைக்காய் அங்கே காய் அவரைக் காய் மங்கை எந்தன் கோவைக்காய்' என்ற வரி மட்டுமின்றி மேலும் அப்பாடலில் வரும் பல வரிகள் 'காய்' என்ற சொல்லுக்கு பல அர்த்தங்களை ஏந்தி வந்துள்ளன. அத்திக்காய் காய் காய் - என் கணவர் இருக்கும் அந்த திக்கிலே காய்வாயாக. ஆலங்காய் வெண்ணிலவே - விஷம் போல் காய்கின்ற வெண்ணிலவே, இத்திக்காய் காயாதே என்னை போல் பெண்ணல்லவோ - நான் இருக்கும் இந்த திக்கிலே காயாதே, நீ என்னை போல ஒரு பெண் தானே என்ற விளக்கத்தைப் பார்க்கும் பொழுது காய் என்ற ஒரு வார்த்தையோடு பல பொருள்பட கவிதையாட கண்ணதாசன் ஒருவரால் மட்டுமே முடியும் என்பது தெளிவு.

வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி

வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போல் மறைமுகமாக இகழ்வதும், இகழ்வது போல் மறைமுகமாகப் புகழ்வதுமாகும் (Paramasivam, 1995). நிழல் நிஜமாகிறது படத்திற்காக கண்ணதாசன் எழுதிய கம்பன் ஏமாந்தான் பாடல் வரிகளில் 'அம்பு விழி என்று ஏன் சொன்னான் அது பாய்வதினால் தானோ - அவள் அருஞ்சுவைப் பாலென ஏன் சொன்னான் அது கொதிப்பதனால் தானோ' என்று அழகை வர்ணித்த வார்த்தைகளின் இன்னொரு கோணம் சொல்லும் ஒரு வஞ்சப் புகழ்ச்சி.

ஐய அணி

ஐய அணி என்பது கவிஞர் கருதிய ஒரு பொருளின் அழகினை மகிழ்வுடன் எடுத்துரைக்கும் போது, அதனைக் கற்போர் அதிசயிக்கும் வண்ணம் சொல்லும் அதிசய அணி. 'ஐய அணி' என்பது அதிசய அணியின் ஒரு வகை. உவமையையும் பொருளையும் ஐயுற்றுரைப்பது (Paramasivam, 1995). இந்த அணியை எடுத்தியம்பும் வள்ளுவரின் குறள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

"வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொல்

மாதர் விழியுலவு வாண்முகங்கொல்"

மேலுள்ள குறளில் தலைவியின் முகத்தைப்பார்த்து, அது தாமரையா? அல்லது முகமா? எனத் தலைவன் தடுமாறுகின்றானாம்; ஐயம் கொள்ளுகின்றானாம் (றிண்க்ஷீவீனீமீக்ஷீலீனீரீணீரீணீக்ஷீ, 1968). இதே ஐய அணியில் அமைந்துள்ள 'பொட்டு வைத்த முகமோ? கட்டி வைத்த குழலோ? பொன்மணிச் சரமோ? அந்தி மஞ்சள் நிறமோ? அந்தி மஞ்சள் நிறமோ?' என 'சுமதி என் சுந்தரி' படத்திற்காக கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதியிருக்கும் பாடல் ஐய அணிக்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்.

அந்தாதி

அந்தம் ஆதியாக ஓர் அடியின் முடிவே அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக தொடுப்பது 'அந்தாதி'. 'அந்தம்' என்றால் முடிவு; 'ஆதி'; என்றால் தொடக்கம் (Paramasivam, 1995). 'வாழ நினைத்தால் வாழலாம், வழியா இல்லை பூமியில்' எனத் தொடங்கி 'பலே பாண்டியா' படத்திற்காக கண்ணதாசன் எழுதியிருக்கும் பாடலில் இடம்பெற்றிருக்கும் பின்வரும் வரிகள் அந்தாதி நலம் பொருந்தியவை 'பார்த்து நடந்தால் பயணம் தொடரும் பயணம் தொடர்ந்தால் கதவு திறக்கும் கதவு திறந்தால் காட்சி கிடைக்கும் காட்சி கிடைத்தால் கவலை தீரும் கவலை தீர்ந்தால் வாழலாம்!' என்ற வரிகளும் 'மூன்று முடிச்சு' படத்திற்காகக் கவிஞர் எழுதிய 'வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள், நீரலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டின் நினைவலைகள், நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்' என்ற முத்திரைப் பாடல் முழுக்க அந்தாதியில் அமைந்த அற்புதமான பாடல்.

சிலேடை

ஒரு சொல் அல்லது தொடர்ச்சொல் பல பொருள் படும்படி அமைவது சிலேடை எனப்படும் (Paramasivam, 1995). மொழிக்கு உரிய அணிகளுள் இதுவும் ஒன்று. செய்யுள்களிலும், உரை நடையிலும், மேடைப் பேச்சுக்களிலும், சிலேடைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன 'நிழல் நிஜமாகிறது' என்ற படதில் 'இலக்கணம் மாறுதோ' என்ற

படலில், 'என் வாழ்க்கை நதியில் கரை ஒன்று கண்டேன் உன் நெஞ்சில் ஏனோ கரை ஒன்று கண்டேன்' என்ற வரிகளில் தன் வாழ்க்கை நதியின் கரையாக அவள் நாயகனை கண்டாளாம். இங்கே கரை என்று சொல்வது நதியின் இரு பக்கம் உள்ள கரைகளை. நதி அழகாக அமைதியாக, பாதுகாப்பாக ஓட இந்த கரைகள் தானே துணை செய்கின்றது. ஆனால் நாயகனை பற்றிய ஒரு சந்தேக எண்ணம் மனதில். அவன் எதோ தவறு செய்து விட்டானோ. இன்னொரு பெண்ணின் வாழ்வுப் பாதையில் தவறு செய்து விட்டானோ என்று நாயகிக்கு ஒரு சந்தேகம் எனவே கேட்கின்றாள், உன் நெஞ்சில் எதோ கரை ஒன்று கண்டேன், அதாவது உனது மனதிற்குள்ளே எதோ ஒரு கரை ஒரு களங்கம் காண்கின்றேன் என்கின்றாள். இங்கே கரை என்று சொல்வது, கரையாக படிந்த அழுக்கு. கவிஞரின் சொல் சிலேடை அவரின் சிறப்பையும் தமிழின் சிறப்பையும் எடுத்தியம்புகிறது.

எதுகை மோனை

யாப்பிலக்கணத்தில் தொடை என வழங்கப்படும் செய்யுள் உறுப்பு வகைகளில் எதுகை மற்றும் மோனை முக்கியமானதாகும். வெவ்வேறு அடிகளின் அல்லது சீர்களின் முதலெழுத்துக்கள் ஒத்துவரின் மோனை எனப்படும், இரண்டாவது எழுத்துக்கள் ஒத்துவருதல் எதுகை ஆகும். இதனைத்தான் தொல்காப்பியர், "அடிதொறும் தலை எழுத்து ஒப்பது மோனை அது ஒழித் தொன்றின் எதுகை ஆகும்" என்று கூறியுள்ளார் (Paramasivam, 1995). கண்ணதாசன் தன் பாடல்களில் சீர்களிலும், அடிகளிலும் எதுகையையும் மோனையையும் நிறையவே கையாண்டுள்ளார். பாதகாணிக்கை படத்தில் 'ஆடிய ஆட்டமென்ன' படலில் 'வீடுவரை உறவு, வீதிவரை மனைவி, காடு வரை பிள்ளை, கடைசி வரை யாரோ?' என்ற வரியில் 'வீடு' 'வீதி' ஆகிய இரண்டு வரிகளில் உள்ள முதல் எழுத்து 'வீ' ஒன்றாக அமைவதால் இங்கு மோனை சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. அடுத்து வரும் இரண்டு வரிகளின் முதல் சொற்கள் 'காடு' 'கடைசி' என்று 'க' வரிசையில்

தொடங்க, இதுவும் மோனையே. மேலும் அதே 'ஆடிய ஆட்டமென்ன' படலில் வரும் 'தொட்டிலுக்கு அன்னை, கட்டிலுக்கு கன்னி, பட்டினிக்குத் தீனி, கெட்ட பின்பு ஞானி" என்ற நான்கு வரிகளின் முதல் சீரின் இரண்டாம் எழுத்து எழுத்து "ட்" ஒன்றாக அமைவதால் இங்கு எதுகையைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் கவிஞர்.

முடிவுரை

மாணவர்களின் கவனத்தைச் சிதற விடாமல் சிறந்த முறையில் வகுப்பறையில் கற்பித்தலை மேற்கொள்வது ஒவ்வொரு ஆசிரியரின் கடமையாகும். அப்படிச் சிறந்த முறையில் ஆசிரியர்கள் செயல்படவும், கற்றதை மாணவர்கள் நினைவில் நிறுத்திக்கொள்ளவும் கண்ணதாசனின் படைப்புகள் ஊன்றுகோலாக இருக்க வல்லவை. தமிழ்த்தாய் கிடைத்தற்கரிய

எல்லாத் தமிழ்ப் புலமையையும் கண்ணதாசன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே வழங்கிவிட்டால் போலும், என்று நம்மை வியக்க வைக்கும் கவிஞரின் பாடல்களின் சிறப்பினை எடுத்தியம்ப, இந்த ஒரு ஆய்வு ஒரு சிறு சான்றே. இப்படி அருமையும் எளிமையும் அழகும் ஆற்றலும் புதுமையும் பொருத்தமும் கொண்ட கருத்து வாய்ந்த திரைப்பாடல்களைக் கையாண்டு தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பிக்க முற்பட்டோமானால் மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் பயில்வது மட்டுமின்றி மனமகிழ்ச்சியும் நிறைவும் வகுப்பறைகளில் களிநடம் புரிந்து நிற்கும் என்பது நெற்றித்திலகம். கவிஞரின் படைப்புகளை நாம் மேலும் ஆராய்ந்து அதில் உள்ள அள்ளக் குறையா பொக்கிஷங்களைத் தோண்டி எடுத்து, அவற்றைத் தமிழின் வளர்ச்சிக்காகப் பரவலாகப் பரப்புவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது ஆசை அல்ல அவசியம்

References

- Annadurai, M., (2016). *Katral Karpithal Nadavadikkaikalil Tamil Thiraipadalkalin payanpadu*, Journal Of Tamil Education Vol.I Uma Pathippakam, Kuala Lumpur.
- Ceyalaćumi, C. E., (2003). *The history of Tamil music*, University of Madras.
- Kalavathy, K., (2011). *Katral Karpithalil, Puthiya Muraikal*
- Kannadasan, (2011). *Manavasam. Chennai. Kannadasan Pathippagam.*
- Kannadasan, (2004), *Thirai Isaipadalkal*. Chennai. Vaanathi Pathippakam, Chennai.
- Kovaik Kamban, P.G., (1963). *Kambar Kaviyum. Thamizh Puthagalaya.*
- Kumaran, S., & Krishnan Maniam (Eds), (2012) *Manavarkal Aarvamudan Kavi Karka. Thokuthi 2*, Kalainyar Pathippagam, Chennai
- Lawrance W., Neuman. (2007). *Basics of Social Research Qualitative and Quantitative Approaches*. USA: Pearson.
- NavaneethaKrishnan, M.S.,(2007) *Karpithalil eliya muraikal* <https://books.google.com.my/books?id=IMk7nQAACAAJ>

Nirmala, M, (2013) *Inikkum Ilakkanam* <http://tamilauthors.com/01/498.html> retrived on 01 April 2018.

Paramasivam,S., (1995), *Nattramizh Ilakkanam*. Chennai. Kavikkuyil Printers.

Parimezhalagar, (1968). *Thirukkural Parimezhalagarudan*. Sree Kasimadam Thiruppanawthaal. Nithi Publications,

Raj, S. J. and B. Muniapan (2012). “*Music, Song Lyrics, Philosophy and Human Values: Exploring Poet Kannadasan’s Contributions to the Tamil Community Worldwide.*” *Researchers World* 3(4): 1.

Rajantheran, M., Srinivasan, & Umadevi Naidu Allaghery. (2017). “The Indication of Society in Civilization and Moral literature”, *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol. 6, pp. 10-19).

Sabitha Marican, (2005). *Kaedah Penyelidikan Sains Sosial*. Petaling Jaya: Pearson/ Prentice Hall

Varatharasan, M, (1979), *Ilakkiya Marabu*. Paarinilaiyam. Madras

<https://ta.wikipedia.org/wiki/AniIlakkanam>, retrieved on 02 April 2018

<https://ta.wikisource.org/wiki>, retrieved on 03 April 2018

‘அம்மா’ கதையில் கணவனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட மனைவி

Wife ill Treated by Husband in the Short Story ‘Amma’

இராஜேஸ்வரி ஆறுமுகம் / Rajeswari Arumugam¹

Abstract

This article focuses on the sufferings of a woman in the hands of her husband from one of the short stories begotten from the anthology of short stories published by the Tamil Society of University Malaya from 1986 to 2009 under the name of ‘Peravaik Kathaikal’. The primary purpose of this article is to identify the woman’s status and her emancipation in the selected short story based on the theory of cultural feminism. Of the 294 short stories published in 25 years, 43 short stories reflect the cultural feminism theory. Among those, nine stories talked about the wives who have been tortured by their husbands. The researcher reveals the struggles faced by a wife in the short story ‘Amma’ and explains how cultural feminism influenced the wife’s thoughts and attitudes.

Keywords: Short story, Sociology, Cultural feminism, Family, Women.

ஆய்வு அறிமுகம்

மலாயா பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் மொழிக் கழகம் 1986 முதல் 2017 வரை ‘பேரவைக் கதைகள்’ என்ற தலைப்பிலான பரிசு பெற்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறது. இன்றுவரை 32 தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றுள் சில கதைகளில் பெண்ணியம் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய கதைகளையே ஆராய்ச்சியாளர் தேர்ந்தெடுத்துக் கணவனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட மனைவியைப் பற்றிய கதை ஒன்றை ஆய்வு செய்துள்ளார்.

முன்னோடி ஆய்வுகள்

சுல்தான் இட்ரிசு கல்வியல் பல்கலைக்கழகத்தில், 21 ஆம் நூற்றாண்டில் மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்ணியம்

(Feminisme dalam Novel Tamil Malaysia abad ke-21) என்ற தலைப்பில், ராஜேஸ்வரி வைரன் (2015) தமது முனைவர் பட்டத்துக்கான ஆய்வை 2015ல் நிறைவு செய்தார். 2000/2012 வரை மலேசியத் தமிழ் நாவலாளர்களால் எழுதப்பட்ட பெண்ணியம் தொடர்புடைய நான்கு நாவல்கள் அவருடைய ஆய்வுக் களமாக அமைந்தன. பண்புசார் விளக்க முறையில் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. ஆண் ஆதிக்கத்திலிருந்து பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் விடுதலை பெறுவதை ஆய்வு விளக்குகிறது.

ரினா பெரியசாமி (2014) சுல்தான் இட்ரிசில் கல்வியல் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை ஆய்விற்கு ‘ந.மகேசுவரியின் சிறுகதைகள்: பெண்ணியக் கோட்பாட்டு ஆய்வு’ (CERPEN N.Mageswary: Kajian Theory Feminism), என்ற தலைப்பில் ஆய்வேடு சமர்ப்பித்துள்ளார். மகேசுவரியின் சிறுகதைகளில் பெண்பாத்திர

¹ The author is a PhD candidate at The Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. a_rajeswary@live.com.my

உருவகம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதே ஆய்வின் நோக்கமாகும். கதாசிரியரின் எழுத்துத் திறனைக் கொண்டு பெண்களின் போராட்டங்கள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ரினா விளக்கியுள்ளார். மலேசிய, இந்திய நாட்டுப் பெண்களைக் கதையில் படைக்கப்பட்டவாறு ஒப்பிட்டு, அப்பெண்கள் சமூகத்தில் தங்களுக்குரிய இடத்தைப் போராடிப் பெற்றுள்ளனர், என்று நிரூபனம் செய்கின்றார்.

மற்றுமொரு ஆய்வு புஷ்பநாதன் நாகராஜா (2014) சமர்ப்பித்த மலாயா பல்கலைக் கழக முதுகலைப் பட்டத்துக்கானது. 'ரெ. கார்திகேசுவின் சிறு கதைகளில் பெண்கள்', (Perempuan dalam cerpen R.Karthigesu) என்பதே ஆய்வின் தலைப்பு. புஷ்பநாதானின் கருத்துப்படி, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பெண்கள் அனைவரும் தந்தைமரபுவழி முறையைப் பின்பற்றும் இந்திய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; ஆகையால், ஆண்களே குடும்பத் தலைவர்களாகி குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களுக்கான அனைத்து முடிவுகளையும் எடுக்கும் உரிமைகளையும் அவர்களே பெறுகின்றனர், என்பதை விளக்குகின்றார்.

அடுத்தப்படியாக, பாமா பெரியசாமி (2014) தமது முதுகலைப் பட்டத்துக்காக மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமர்ப்பித்த ஆய்வாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 'ரமணி சந்திரனின் நாவல்களில் பாலின வார்ப்புகள்' (Gender Stereotype in selected Novels written by Ramani Chandran), என்பது இவரின் ஆய்வுத் தலைப்பாகும். இந்த ஆய்வில், பாலின வார்ப்புக்கு உட்பட்ட பெண்களின் தன்மைகள், அவர்களிடையே ஏற்படும் மாற்றங்கள், காணப்படும் சிறப்புக் கூறுகள் ஆகியனபற்றி விவாதித்துள்ளார்.

மற்றுமொரு ஆய்வு, ரவீந்திரன் மரையா (2012) மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமது முதுகலைப் பட்டத்துக்காகச் சமர்ப்பித்த ஆய்வாகும். தமிழிலக்கியங்களில் படைக்கப்பட்ட பெண் கதாப்பாத்திரங்களின் பண்புகள் எவ்வாறு தமிழ்ச் சிறுகதைகளில்

இடம்பெறும் பெண்களின் பாத்திரங்களைப் பாதித்துள்ளன என்பதில் கவனக்குவிப்பு செய்துள்ளார். இவரது ஆய்வின் தலைப்பு '1970-2010 வரையிலான மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண் பாத்திரப் படைப்பு: பண்டை இலக்கியக் கோட்பாட்டு ஆய்வு' (Penggambaran Citra Wanita dalam Cerpen Tamil Malaysia, 1970-2010 Kajian Berasaskan Teori Arketaipal), என்பதாகும்.

இவ்வரிசையில் கிடைத்த மற்றுமொரு ஆய்வு, அம்மணி அய்யாவு (2012) என்பவருடையதாகும். ஜோகூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளின் கருப்பொருள்கள் பற்றிய ஆய்வு (1950-2010)' (Study of Themes of Short Stories by Tamil Writers from Johor (1950-2010)). "மிமெட்டிக்" (mimetic) கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சமூக வாழ்க்கை முறையை இவ்வாய்வில் மேற்கொண்டுள்ளார்.

ஆய்வு முறை

ஆராய்ச்சியாளர் 'நூல் பகுப்பாய்வு முறையை' ஆராய்ச்சிக்கான முதன்மை வழிமுறையாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். ஏனெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகளை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்த உள்ளடக்க ஆய்வையும் இம்முறை கொண்டுள்ளது (Peter Goodrich, 1986). உள்ளடக்க ஆய்வு முறையின் வழி இந்தச் சிறுகதைகளில் உட்பொதிக்கப்பட்ட பெண்ணியச் சிந்தனைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. எனவே, ஆய்வு நோக்கங்களை அடைய மூலப் பேரவைக் கதைகளைக் களமாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பண்புசார் (qualitative) அணுகுமுறை கையாளப்பட்டது (Cresswell, 1993). ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சிறுகதைகளை ஆய்வாளரே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்.

கோட்பாடு

தீவிரவாதப் பெண்ணியத்திலிருந்து தோன்றிய கலாச்சாரப் பெண்ணியம், பெண்களின் சிறப்புப் பண்புகளை, அவர்களுக்கே உரிய ஆளுமைப்

பண்புகளாகப் போற்றுகின்றது (Alcoff, 1988). அந்த வேறுபாடுகள் பெண்களிடையே தனித்துவமான மற்றும் மேன்மையான உயரிய ஒழுக்கங்களைக் குறிக்கின்றன. இவ்வாறான கலாச்சாரப் பெண்ணியச் சிந்தனைக்கு வித்திட்டவர்களுள் மார்கரெட் ஃபுல்லர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவருடைய 'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள்' (Woman in the Nineteenth Century, 1845) கலாச்சாரப் பெண்ணியப் பாரம்பரியத்தைத் தொடக்கியது. கலாச்சாரப் பெண்ணியம், பெண்களின் இயல்பான கருணை, வளர்த்தெடுத்தல், சாந்தம், உறவு நாடுதல், பிறப்பால் இரங்குதல் ஆகிய பண்புநலன்களில் கவனம் செலுத்துகிறது. இது ஆண்களுடனான சமத்துவம் மீதான முக்கியத்துவத்தை எதிர்க்கிறது; அதற்கு மாறாக, கலாச்சார ரீதியாக நியமிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கே உரிய வேலைகளின் சிறப்பினைப் போற்றி வாதிடுகிறது. இவ்வகையான முன்னோக்கில், சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை, அடையாளப் பகிர்வு ஆகியன பெண்களுக்கு அடிப்படைகளாகின்றன (Margaret Fuller, 1845).

கிருஷ்ணன் மணியம் கூற்றின்படி, 1990 களில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைகாட்டத் தொடங்கியது. பெண்களின் இல்லத்துச் சிறைவாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலைபெறும் ஒரு வாயிலாக இவ்விலக்கியப் படைப்புகள் வரவேற்கப்பட்டன. தமிழ்க்குடும்பங்கள் தந்தை ஆதிக்கத்திற்கு ஆட்பட்ட ஒரு கட்டமைப்பாக உள்ளன. பெண்கள் வெளிவுலகுக்குக் காலெடுத்து வைக்கவும், ஆண்களுக்குச் சமமாக உழைக்கவும், தொழில் பார்க்கவும் பெண்கள் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் வெகுவாக முன்னேறியுள்ளனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சமக்கல்வியாகும் (Krishnan, 2013).

ஆணாதிக்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த பெண்கள், தங்களுக்கே உரிய உயர்பண்புகளைக் கொண்டு எழும்போது, அவர்கள் பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் பிரதிநிதிகளாகின்றனர். தங்கள்

பாரம்பரியமும், ஆண்களைக் குடும்ப தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பும், குடும்பத்துக்காக உழைக்கும் நேர்மையும் கொண்ட பெண்கள், கலாச்சாரப் பெண்ணியக் காவலர்களாகின்றனர் (Sillalee, 2015, p.103).

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகள்

ஒன்பது சிறுகதைகள் பெண்கள் கொடுமைக்கு ஆட்படுதல், ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத வேலைகளைச் செய்தல், புறக்கணிக்கப்படுதல், சித்திரவதைக்கு ஆளாகுதல் முதலிய குடும்ப வன்முறைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. மூன்று சிறுகதைகள் கணவர்களால் பாதிக்கப்படாத மனைவிகளைச் சித்தரிக்கின்றன.

வன்முறைக்கு ஆளாகும் பெண்களைக் கொண்ட இந்த ஒன்பது சிறுகதைகளில் உள்ள மனைவிக் கதாபாத்திரங்கள் கணவரால் மோசமாக நடத்தப்படுவதாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. போதிய ஆற்றலோ பக்கபலமோ இல்லாத அபலைப் பெண்கள், தங்களை அடக்கி ஆளும் அதிகாரம் கொண்ட கணவன்மார்களிடம் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். ஐந்து சிறுகதைகளில் மனைவியர்கள் பிறர் கோபத்துக்கும், சந்தேகத்திற்கும் புறக்கணிப்பிற்கும் ஆட்படுகின்றனர். மேலும் மூன்று சிறுகதைகளில், வாழ்வதற்குத் தேவைப்படும் உணவையோ பணத்தையோ பெற இயலாத பெண்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இன்னுமொரு சிறுகதை, தொடர்ந்து துன்பத்துக்கு ஆளான மனைவி, தன் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோக, அவர் விடுதலை பெற்றதை விவரிக்கிறது.

அடுத்துவரும் ஒரு சிறுகதையில், தகுதிகளைப் பெற்று, மேலும் கல்வி தொடர வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் இருக்கும் ஒரு மனைவியின் ஆசைகளை மதித்து நிறைவேற்ற மறுக்கும் கணவனைக் காண்கிறோம். மற்றுமொரு சிறுகதையில், தன் மனத்தையும் மனவெழுச்சியையும் உடலையும் தகாத முறையில் பயன்படுத்தும் ஆடவனைத் தன் கணவனாக ஏற்க மறுக்கும் மனைவி சித்தரிக்கப்படுகிறாள். இவ்வாய்வுக்

கட்டுரைக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதையில், துன்புறுத்தப்பட்ட மனைவி, அவள் அன்றாடம் தன் குடும்ப மேன்மைக்காகச் செய்த தியாகங்கள் எதுவும் போற்றப்படாமலேயே இறந்து போகிறாள்.

இந்தச் சிறுகதையானது, 'அம்மா' என்ற தலைப்பில் திலகவதியால் எழுதப்பட்டது (பேரவைக் கதைகள் 20, 2005). மகள் புவனா, தன் அம்மா தேவியின் உடலருகே அமர்ந்து தாயின் கடந்த காலப் போராட்டங்களை எண்ணி ஆறுதல் அடைகிறாள். தேவி என்ற அந்தப் பெண்மணி தன் மனத்திற்குப் பிடித்த ஒருவரை மணந்து கொண்டு செல்வம் என்ற ஒரு ஆண்மகனையும் புவனா என்ற பெண் குழந்தையையும் பெற்றெடுத்த 47 வயது அடைந்து பிறகு இறந்துவிட்ட மனைவியாகக் கதையில் சந்திக்கின்றோம்.

தேவி, தன் கணவன் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்ட அன்பான மனைவியாக வாழ்நாளைக் கழித்தவள். கல்வி அறிவு இல்லாத அவள், ஒரு தொழிற்சாலையில் கல்வியறிவு இல்லாததால் அவளுடைய தகுதிக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்ற ஒரு வேலையைச் செய்து குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்றாள்.

தன் நிலையை உணர்ந்த தேவி, தன் மகளுடன் உரையாடும் போதெல்லாம், தன்னைப் போன்ற பெண்கள் படும் இன்னல்கள் பற்றிய கருத்துகளைப் பரிமாறிக்கொண்டாள். பெண்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதோடு பணச் சுதந்திரமும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளாள். பெண்களுக்கு மனவுறுதி இன்றியமையாத ஒன்றெனக் கொண்டிருந்தாள். இதுபற்றித் தேவி கூறியதை புவனா நினைத்துப் பார்க்கிறாள்:

'பொம்பல பிள்ளைங்க எந்தச் சூழ்நிலையிலும் உடைஞ்சி போகக்கூடாது. அழகையானாலும் அது நம்ம பலத்த காட்டக் கூடியதா இருக்கணும்'.

(திலகவதி, 2005, p. 126).

ஒரு மனைவியாக வாழ்நாளில் பல துன்பங்களைத் தேவி அனுபவித்துள்ளாள். முதலாவதாக, தன் கணவன் எப்போதும்

தன்னை 'முட்டாள்' என்று திட்டித் தீர்த்துள்ளான். அவள் படிக்காத காரணத்தால், தனக்கு வெளியில் மதிப்பில்லை என்று கணவன் ஆதங்கப்படுவான். தான் மட்டும் ஒரு படித்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்திருந்தால், அரசன் போல் வாழ்ந்திருப்பானாம். இதனால் அவள் மனம் மிகுந்த வெதனைக்குள்ளானது.

இருப்பினும், தன் கணவனைத் தானே காதலித்துத் திருமணமும் செய்து கொண்டவளாவாள்; இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் தாயாகிவிட்டாள். தன் குழந்தைகள் முறையான கல்வி பெறுவதற்கு ஆவன செய்தாள். தனக்கு ஏற்பட்ட நிலை தன் பிள்ளைகளுக்கும் வரக்கூடாது; அவர்கள் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுபவர்களாகக் கல்வியில் சிறக்க வேண்டும் என்ற வைராக்கியம் கொண்டாள். அதற்காக, தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலை செய்தாள். கணவனுடைய கடனை அடைக்கவும், கூட்டுக் குடும்பத்தில் ஏற்படும் செலவுகளைச் சமாளிக்கவும் ஒரு கலாச்சாரப் பெண்ணியப் பிரதிநிதியாகச் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு குடும்பப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டாள். ஆயினும் தன் கணவனோ வீட்டில் உள்ள உறவுகளோ எந்த வகையான பாராட்டுச் சொற்களையும் தேவிக்கு வழங்கவில்லை. தேவி ஒரு இரும்புப் பெண்ணாக வலம் வந்திருக்க வேண்டும், ஆனால், அதற்கு மாறாகத் தன் கணவனை அவள் ஒரு போதும் மறுத்ததில்லை.

அவளுடைய போராட்டங்களின் உச்சமாக நிற்பது, அவளுடைய இரு குழந்தைகளின் தாய்மைக் காலமாகும். ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண் பெற வேண்டிய எந்த ஒரு ஆதரவையும் கவனிப்பையும் தன் கணவன் தனக்குத் தந்ததில்லை என்ற தன் தாயின் நிலையைப் புவனா எண்ணிப் பார்க்கிறாள்.

'உனக்கு மாசமா இருந்தப்பகூட நல்ல சாப்பாடோ உடுப்போ வாங்கித் தந்ததில்லை. அந்தக் காட்டு வீட்டுல ராத்திரின்னு கூட பாக்காம ஒண்டியா விட்டுட்டுப் போயிருவாரு'.

(திலகவதி, 2005, p.122).

தேவி நன்றாக ஆடை அணிந்தபோது தன் தந்தையால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடிந்ததில்லை; வீட்டிலும் வெளியிலும் முடிவில்லாமல் வேலை செய்தாலும் நல்ல உணவு உண்ணக்கூடாது. நகைகளை அணிந்து கொள்வதற்குக் கூட தடை செய்யப்பட்டது. தேவி அனுபவித்த சித்திரவதை சமயங்களில் எல்லையை மீறியதும் உண்டு. ஒரு தடவை, தன் தந்தை தேவியின் 'தலை முடியைப் பிடித்துத் தரதரவென இழுத்து வந்து இராட்சத்தனமாய் தலையை தரையில் ஒங்கி அடித்தார் (திலகவதி, 2005, p.123), என்பதைச் சுட்டுகிறார் புவனா.

தன் வேதனைகளிலிருந்து மீள்வதற்கும் சாய்ந்துகொள்வதற்கும் தன் அண்ணியின் தோள்களைச் சமயங்களில் தேவி நாடியதும் உண்டு. ஆறுதலுக்குப் பதிலாக அவள் பெற்றதெல்லாம் மேலும் வேதனைதான். வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சினாற்போல் அண்ணியின் சொற்கள் அமைந்தன. அண்ணி கூறிய அந்தச் சொற்களை புவனா எண்ணி கோபம் கொள்கிறாள்.

‘அவர் என்ன சின்னப் புள்ளையா, சொல்லித் திருத்தறதுக்கு! என்ன தண்ணி கொஞ்சம் கூட. மத்தபடி ரொம்ப நல்லவரு. நீங்கதான் கொஞ்ச நாளைக்கு எல்லாத்தையும் பாத்துக்கணும், உப்புச் சப்பில்லாமல் கூறினாள். இவளும் அம்மாவைப் போல ஒரு பெண்தான்! எப்படி இவளுக்கு இன்னொரு குடும்பத்தின் சுமைகளும் ஒரு பெண்ணின் மனதும் தெரியாமல் போனது?’

(திலகவதி, 2005, p.126).

தேவியின் போராட்டங்களில் மற்றுமொன்று, வீட்டிற்குத் தேவையான பணத்தைச் சம்பாதிப்பது ஆகும். தன் கணவர் வீட்டுச் செலவுக்கு எந்த உதவியும் செய்யாவிட்டாலும், வேண்டிய அளவு கடனை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார். அக்கடன்களைத் தீர்க்க வேண்டிய சுமையையும் தன் தாய் தேவியே சுமந்தாள்.

எவ்வளவுதான் தான் வேதனை பட்டாலும், தன்னுடைய நிலை தன் மகளுக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் தன் தாய் தேவி உறுதிபூண்டிருந்தாள். தன்னை நன்றாக

வளர்த்து வழிகாட்ட அவள் ஒருநாளும் தளர்ந்ததில்லை. தன் கைச் செலவுக்குத் தன் தாய் கொடுத்த பணத்தைப் புவனா எண்ணிப்பார்க்கின்றாள். தான் உயர்கல்வி பெறவேண்டும் என்பதில் குறியாய் இருந்தாள்; அதன் விளைவாக விரைவில் புவனா ஒரு பட்டதாரியாக உள்ளாள். தன் தாய் அனைவருக்கும் செய்த தியாகங்களை எண்ணி, அவளிடம் போதிய அளவு அன்பு செலுத்தாத கணவர் (அவள் அப்பா) மற்றும் சுற்றத்தார் குறையை நினைத்து வருந்துகிறாள், புவனா.

தேவி எவ்வளவுதான் உடல் ரீதியாகவும், மன ரீதியாகவும் உணர்ச்சி ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், குடும்பக் கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு பெண்ணாகவே இருந்தார். சித்திரவதைகளுக்கு இடையிலும், தன் கணவரின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் கூட்டுக் குடும்ப உறவுகளின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்தாள். எந்த வேளையிலும் அவள் ஒரு எதிராளி ஆனது இல்லை. பெண்ணுக்கே உரிய பணிந்து போகும் மனப்பான்மை, தேவியை ஒரு கீழ்ப்படிந்துபோகும் மனைவியாகத் தோற்றுவிக்கிறது. ‘ஆண்களோடு ஒப்பிடுகையில், பெண்களுக்கு அடிப்படை வேறுபாடுகள் இல்லை என்றாலும், சில நிலைகளில் ஆண்களை விட பெண்களே அதிகப்பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்துள்ளனர், எனக் கலாச்சார பெண்ணியவாதிகள் நம்புகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாகக் கலாச்சாரப் பெண்ணியமானது, பெண்களிடம் காணப்படும் அன்பு, வளர்த்தெடுக்கும் தன்மை, அகிம்சை, மனவலிமை ஆகிய குணங்கள் பெண்களுக்கே உரியன, எனக் கருதுகிறது (கிறீநீஷ்யீய், 2006). இக்கலாச்சாரப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் வெளிப்பாடாக ‘அம்மா’ எனும் இக்கதை அமைகிறது.

‘பெண்களுக்கு ஏற்படும் உடற்காயங்களுக்கு, வல்லுறவு, வழிப்பறி, வாகனவிபத்து ஆகியவற்றை விட அதிகம் ஏற்படுத்துவது கணவனின் அடிவுதைகளே. (Sillalee, 2017, 24). ஏறக்குறைய 50 விழுக்காட்டுத் திருமணமான

பெண்கள் தங்கள் கணவர்களால் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர் எனக் கலிபோர்னியா சட்டத் துறை அலுவலகம் கூறுகிறது. மேலும் 30 விழுக்காட்டுப் பெண்களின் தற்கொலைகளுக்குக் கணவர்கள் அல்லது காதலர்கள் காரணமாகின்றனர் எனப் புள்ளிவிவரம் காட்டுகின்றன. இவை துள்ளிதமான விவரங்கள் அல்ல, என்றாலும் இந்நிலை ஒரு பதட்டத்தையும் விரைந்த செயற்பாட்டையும் வேண்டுகிறது' (McDonald, 1989).

இக்கதையின் வழி தேவியின் நிலைப்பாட்டை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தான் அனுபவித்த இன்னல்களையும் போராட்டங்களையும் எந்த ஒரு பெண்ணும், குறிப்பாகத் தன் மகள், அனுபவிக்கக் கூடாது என்பதில் தேவி உறுதியாக இருக்கிறாள். மகள் புவனா மனத்தில், பெண்கள் எப்போதும் தன்னம்பிக்கையோடு சுயகாலில் நிற்பதும் மட்டுமன்றி, எதிர்காலத்துக்குத் தேவையான பணச்சேமிப்பையும் கொண்டிருக்க வேண்டும், என்ற எண்ணத்தை விதைத்து விட்டாள். தேவி, தன் வாழ்க்கையில் பெறாத தாய்ப்பாசம், கல்வி, சிந்தனைச் சுதந்திரம்,

கருத்துச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைத் தன் மகள் புவானுவுக்குக் கொடுத்தாள். அவள் ஒரு நல்ல தாயாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் நிபந்தனையற்ற அன்பையும் பொழிந்தாள். உயர்கல்வி வரையிலும் தன் மகள் படித்து வெற்றி பெறுவதற்கான பணச்செலவையும் அவளே தாங்கிக்கொண்டாள்.

முடிவு

பேரவைக் கதைகளில் கணவனால் துன்புறுத்தப்பட்ட பெண்ணியக் கதைகளாக ஏழு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சுருக்கம் கருதி இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் 'அம்மா' என்ற தலைப்பில் அமைந்த ஒரு சிறுகதை மட்டுமே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதற்கிணங்க, இந்த ஒரு கதையே கணவனால் துன்புறும் பெண்களின் அவல நிலையையும் அதிலிருந்து விடுபட பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் போராட்டங்களையும் காட்டுகின்றது. தமிழ்ப் பெண்களைக் கலாச்சாரப் பெண்ணியம் வெகுவாக உட்படுத்திய போதிலும், அக்கலாச்சாரத்தையும் காத்து மிதவாதப் பெண்ணியப் பெண்களாக, பாரதி கண்ட புதிய பெண்களாக அவர்கள் வீறுநடை போடுகின்றனர்.

References

- Alcoff, L.M. (2006). *Visible Identities*. Oxford: Oxford University Press.
- Alcoff, L.M. (1988). Cultural Feminism versus Post-Structuralism: The Identity Crisis in Feminist Theory. *Signs: Journal of women in culture and society*, 13(3), 405-436.
- Ammini Ayavoo. (2012). *Kajian tema cerpen-cerpen karya penulis-penulis Tamil Negeri Johor (1950-2010)*. (Unpublished Master's thesis): University Malaya, Kuala Lumpur.
- Cresswell, J.W. (1993). *Research Design: Qualitative & Quantitative Approach*. London: Sage.
- Krishanan Maniam. (2013). The Tamil literature and feminism. In: The 3rd SSEASR Conference, 3-6 June 2009, Bali, Indonesia.
- Margaret Fuller. (1845). *Woman in the nineteenth century*. New York: Norton.
- McDonald, K. A. (1989). Battered wives, religion & law: an interdisciplinary approach. *Yale Journal of Law & Feminism*, 2(2).
- Pama Periasamy. (2014). *Gender Stereotype in selected Novels written by Ramani Chandran*. (Unpublished Master's thesis): University Malaya, Kuala Lumpur.

- Peter Goodrich. (1986). *Reading the Law: A Critical Introduction to Legal Method and Technique*. U.K.: Blackwell Publishers.
- Puspa Nathan Naharajah. (2014). *Wanita dalam Cerpen-cerpen R.Karthigesu*: (Unpublished Master's thesis). University Malaya, Kuala Lumpur.
- Rajeswary Vairan. (2015). *Feminisme dalam novel-novel pada abad ke-21*. (Unpublished Doctoral Thesis): Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjung Malim.
- Ravindaran Marayal. (2012). *Penggambaran Citra Wanita dalam Cerpen Tamil Malaysia. 1970-2010: Kajian berasaskan arketaipal*. (Unpublished Master's thesis): University Malaya, Kuala Lumpur.
- Rinah Periasamy. (2014). *Cerpen N.Mageswary: Kajian Theory Feminism*. (Unpublished Master's thesis): University Pendidikan Sultan Idris, Tanjung Malim.
- Silllalee (2017). "The Social Ill-Fames of Malaysian Cinema Andal", *Journnal of Tamil Peraivu*. (Vol.5 / pp.20-31).
- Silllalee, S., Kandasamy. (2015). *Filem-filem Tamil di Malaysi: Pemerhatioan Terhadap Ketaksamaan Sosial*. Unpulished Phd Thesis. Faculty of Arts and Sains Social. University Malaya.
- Thilagavathi. (2005). *Ammā*. In *Pēravaik Kataikaḷ* 20 (pp. 119-127). KL: PBTUM.
- Thiruppathi, J. (2013). *Feminism in Prabanchan's Novels*. (Unpublished Doctoral Thesis): Tamilnadu: Manonmaniam University.

‘மது’ நாவலில் காணப்படும் கலவியல் கோட்பாடு

Tholkappiyar’s Theory of Kalaviyal in The Novel ‘Madhu’

தினேஷ் சுப்பிரமணியம் / Thinesh Subramaniam¹

Abstract

This article identifies *Kalaviyal* theory in a Malaysian Tamil novel entitled *Mathu*. The theory of *Kalaviyal* is used in this study. This is stated in *Tolkappiyam* in the book *Porulathigaaram*. This study uses two methods which are text analysis method and library research method. After conducting this study, all the aspects such as first meeting, doubt, resolving doubt, brooding, tempting, having love affair, mating and preparing for marriage which are stated in *Kalaviyal* theory are identified in the novel *Mathu*. However, the first meeting could not be identified in this novel. *Kalaviyal* life, as stated in the masterpiece of *Tolkappiyam*, can be identified in this Tamil novel although it is published in this modern era. So this article depicts aspects of *Kalaviyal* in our modern social life.

Keywords: Tamil novel, *Kalaviyal* theory, *Tolkappiyam*, Sociology, Malaysian Indians.

முன்னுரை

1979ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளிவந்த ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’ தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் நாவலாகும். இந்த நாவலை 1857ஆம் ஆண்டு சாமுவேல் வேதநாயகம் பிள்ளை என்பவர் எழுதியுள்ளார். அந்தக் காலக் கட்டத்தில் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்ட நாவல்களைப் பார்த்துத் தமிழிலும் அத்தகைய நாவல்களை எழுத வேண்டும் எனும் உந்துதலால் தம்முடைய முதல் தமிழ் நாவலை எழுதத் தொடங்கினார் (Independent Publishing, 2017). இந்நிலை தமிழகத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

மலேசியாவில் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் நாவல்கள் வளரத் தொடங்கின. அவ்வகையில் ‘கருணாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி’ எனும் தமிழ் நாவல் இங்கு வெளிவந்த முதல் நாவலாகும்.

இந்நாவல் வெங்கடரத்தினம் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. தொடர்ந்து, விடுதலைக்குப் பிறகு வெளிவந்த தமிழ் நாவல்களின் வரிசையில் ‘துயரப் பாதை’ (1958), ‘இலட்சியப் பயணம்’ (1972), ‘மரவள்ளிக் கிழங்கு’ (1979) மற்றும் ‘பயணங்கள் முடிவதில்லை’ (1988) எனும் நாவல்கள் அடங்கும் (சபாபதி, 2007).

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தோற்றம் கண்ட பிறகு, தமிழில் நாவல்கள் நன்றாக வளரத் தொடங்கின. அவ்வகையில் கார்த்திகேசு, முத்துச்சாமி, சந்திரகாந்தம் மேலும் இராமையா முதலியோர் எழுத்துகளால் தமிழ் நாவல் மலேசியாவில் இன்னும் அதிகமாக வளர்ந்தன (கிருஷ்ணன், 2010). அவ்வழியில் வந்த மலேசிய நாவல் வளர்ச்சியில் 2013ஆம் ஆண்டு கோமதி வேலுப்பிள்ளை எழுதிய நாவலை ‘மது’ எனப்படும் நாவலாகும்.

¹ The author is a PhD candidate at The Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. thineshsubramaniam@yahoo.com

ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொல்காப்பியம் இயற்றப்பட்டிருந்தாலும், இன்றும் தமிழர்களிடையே காணப்படும் களவியல் கற்பியல் வாழ்க்கை, அடிப்படையில் பெரிய மாற்றங்கள் அடையவில்லை என்பதை நாம் உணர முடிகிறது. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிசாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று அதிகாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது (Rajantharan & Sillalee, 2015, p.2). முதல் இரண்டும் மொழி இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. இறுதியாக வரும் பொருளதிகாரம் வாழ்க்கை நெறியைக் கூறுகிறது. இவ்வதிகாரம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல் எனும் தலைப்புகளில் அமைந்துள்ளன (சுப்பிரமணியன், 2004). இத்தலைப்புகளில் ஒன்றாகிய களவியல் எனும் கோட்பாடை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு அமைகிறது.

கதைச் சுருக்கம்

‘மது’ நாவலில் கோமதி வேலுப்பிள்ளை முதன்மைக் கதை மாந்தர்களாக கிருஷ்ணாவையும் மதுவையும் படைத்துள்ளார். தொடர்ந்து சோமு, அஞ்சலா மற்றும் யமுனா ஆகிய மூவரும் துணைக் கதை மாந்தர்களாக உள்ளனர். கதையின் தொடக்கமாக கிருஷ்ணாவும் மதுவும் தலைவனும் தலைவியுமாகப் பள்ளியில் சந்தித்துக் கொள்வதாகச் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளனர். அவர்களிடையே காதல் வளர்ந்த பின்பு, இருவரும் கிருஷ்ணாவின் அடுக்குமாடி வீட்டில் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். மதுவின் தோழியான யமுனாவும் இந்தக் காதல் ஜோடிக்கு அவ்வப்போது உதவி செய்து வருகிறாள். கிருஷ்ணா மதுவின் காதல் விவகாரம், கிருஷ்ணாவின் அப்பா சோமுவுக்குத் தெரிய வருகிறது. அவரும் தம் மகனின் காதலுக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கிறார். ஆனால், மதுவின் சித்தியோ அக்காதலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறாள். ஆயினும், இறுதியில் பெற்றோர்களின் சம்மதத்துடன் இந்தக் காதல் ஜோடி திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

2014ஆம் ஆண்டு இராஜேஸ்வரி எனும் ஆய்வாளர் ‘21ஆம் நூற்றாண்டு நாவலில் காணப்படும் பெண்ணியம்’ எனும் தலைப்பில், தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வு சுல்தான் இட்ரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் ஆய்வாளர், பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பேனாக்களைப் பயன்படுத்தி வாசகர்கள் புரிந்து பாராட்டும் வண்ணம் பெண்களின் தலைவிதியை நன்கு படைத்துள்ளனர், என்று கண்டு கூறியுள்ளார்.

அதோடு, சாகர் என்பவர் ‘மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் (1957-1987) வெளிவந்த சமூகச் சிந்தனையின் வடிவத்தில் ஓர் ஆய்வு’ எனும் தலைப்பில் முனைவர் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த ஆய்வு 2009 ஆம் ஆண்டு மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வில் ஆய்வாளர் இந்திய சமூகத்தின் சமூக சிந்தனையின் முறை, நேர சமூகியை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது என்கிறார்.

மேலும், சபாபதி எனும் ஆய்வாளர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1996ஆம் ஆண்டில் ஓர் ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார். “சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு (1960-1981) மலேசியத் தமிழ் நாவல்” என்பது முனைவர் பட்ட ஆய்வாகும். எதிர்காலத்தில் தமிழ் நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்களுக்கு இந்த ஆய்வு ஓர் ஆதாரமாக அமைகிறது.

அதுமட்டுமல்லாது, தினேஷ் எனும் ஆய்வாளர் சுல்தான் இட்ரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் 2015ஆம் ஆண்டில் ‘மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் திருமணத்திற்கு முந்திய மற்றும் பிந்திய வாழ்க்கை அம்சங்கள்’ எனும் ஆய்வை முதுகலைப் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த ஆய்வில் ஆய்வாளர் தொல்காப்பியத்தில் உள்ள களவியல் மற்றும் கற்பியல் அம்சங்கள் இன்னும் மலேசியாவில் உள்ள இந்திய சமூகாயத்தில் காணமுடிகிறது என்கிறார்.

தொடர்ந்து, பாமா எனும் ஆய்வாளர் “ரமணி சந்திரன் நாவல்களில் பாலினச் சம உரிமை” எனும் தலைப்பில் முதுகலை ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த ஆய்வு 2013ஆம் ஆண்டு மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வில் ஆய்வாளர், ரமணி சந்திரன் தம் நாவல்களில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் சம உரிமை வழங்கியுள்ளதாகக் கூறுகிறார்.

“1990ஆம் ஆண்டுகளில் மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் வரையறுக்கப்பட்ட சமூகப் பிரச்சனைகள்” எனும் ஆய்வை குமரசாமி எனும் ஆய்வாளர் 2011ஆம் ஆண்டு மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த ஆய்வு இன்றைய இந்திய சமுதாயத்தினர் வாழ்க்கையை நல்ல வழியில் எடுத்துச் செல்வதற்கு ஓர் உதாரணமாக அமையும்.

இறுதியாக, 2008 ஆம் ஆண்டில் தமிழண்ணல் எழுதிய ‘தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் தொகுப்பு’, 2012ஆம் ஆண்டில் புலியூர் கேசிகன் எழுதிய ‘தொல்காப்பியம் முழுதும்’, 2014ஆம் ஆண்டில் ச. வே. சுப்ரமணியன் எழுதிய ‘தமிழில் தோன்றிய இலக்கண நூல்’, ஆகியன களவியல் கோட்பாட்டை நன்கு விளக்கியுள்ளன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வில் இரண்டு அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை விளக்கவியல் அணுகுமுறையும் நூலாய்வு அணுகுமுறையும் ஆகும். தொடக்கமாக, ‘மது’ நாவலில் உள்ள களவியல் கோட்பாடு அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வு அணுகுமுறைக்காக நூல்நிலையங்களில் உள்ள புத்தகங்கள், அச்சிடப்பட்ட ஆய்வுப் புத்தகங்கள், பத்திரிக்கைகள், இதழ்கள் ஆகியன மேற்கோள்களாக ஆய்வாளர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

களவியல் கோட்பாடு

முட்பிறவியில் சிறந்த ஜோடிகளாக வாழ்ந்த ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும்

இந்தப் பிறவியில் மீண்டும் சந்திப்பார்கள் என தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. சந்திப்பது மட்டுமல்லாது இப்பிறவியிலும் அவர்கள் கணவன் மனையியாக வாழ்வார்கள் எனவும் இக்காப்பியம் கூறுகிறது. இப்பிறவியில் சந்தித்து அந்த ஆணும் பெண்ணும் களவு எனும் வாழ்க்கையினுள் நுழைவார்கள். மேலும், காதல் அறம், பொருள் மற்றும் இன்பம் என மூன்றும் நிறைந்தவை என தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. தொடர்ந்து, இந்தக் களவியல் கோட்பாட்டில் காதலில் வயப்பட்ட ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது (தொல்காப்பியம், 2008)

களவியல் கோட்பாட்டில் ஒன்பது கூறுகள் உள்ளன. அவை முதற் சந்திப்பு, அச்சம், அச்சத்தை நீக்கல், முதற் பார்வை, ஏக்கம், வசப்படுத்துதல், காதல், புணர்தல் மற்றும் திருமணத்திற்குத் தயாராகுதல் ஆகும் (தொல்காப்பியம், 2008).

மது நாவலில் களவியல்

கோட்பாடு

தொல்காப்பியத்தில் களவியல் கோட்பாட்டில் கூறியுள்ள முதற் சந்திப்பு, அச்சம், அச்சத்தை நீக்கல், ஏக்கம், வசப்படுத்துதல், காதல், புணர்தல் மற்றும் திருமணத்திற்குத் தயாராகுதல் எனும் அனைத்துக் கூறுகளும் ‘மது’ நாவலில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. அவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற் சந்திப்பு

ஓரே பண்பு, வயது உடைய ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் தற்செயலாகச் சந்திப்பார்கள் என தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. அவ்வகையில் தலைவன் தலைவியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாக இருப்பான் எனவும் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. அதோடு, அந்தத் தலைவன் அவன் சந்தித்த தலைவியின் அழகைக் கண்டு மயங்கி விடுவான் எனவும் இக்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014).

‘மது’ நாவலில் கிருஷ்ணா எனும் தலைவன்

ஓர் இடைநிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணிப்புரிகிறான். அப்பள்ளியிலே மது எனும் தலைவி ஒரு மாணவியாகப் பயில்கிறாள். ஒரு நாள் பள்ளியின் காலைக் கூட்டத்தின் போது கிருஷ்ணா மதுவைத் தற்செயலாகச் சந்திக்கிறாள். அப்படி சந்தித்த பிறகு ஓர் ஆசிரியர் என்பதையும் மறந்து அவள் அழகில் மயங்கி விடுகிறாள் அவன். அச்சூழல் இப்படிக்காண்பிக்கப்படுகிறது.

“இவ்வளவு அழகான பெண்ணான இவள் யாரோ?” என மனதில் கேட்டுக் கொண்டான் கிருஷ்ணா (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.4).

அச்சம்

தொல்காப்பியத்தில் தற்செயலாகச் சந்தித்த தலைவியிடம் தலைவன் பேச தயங்குவான் என கூறப்பட்டுள்ளது. தைரியம் இல்லாமல் சற்று தயங்கியே நிற்பான் தலைவன் (தொல்காப்பியம், 2014). மது நாவலில் மதுவைச் சந்தித்த கிருஷ்ணா அவள் அழகில் மயங்கிய போதிலும் அவனால் அவளிடம் உடனே பேச இயலவில்லை. அவன் தயங்கியே ஒரு வாரத்தைக் கடத்தினான். அச்சூழல் இப்படி காண்பிக்கப்படுகிறது.

“இன்னும் எத்தனை நாள் தான் நான் இப்படியே தயங்கி நிற்கப் போகிறேன்? ஐயோ!” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.9).

அச்சத்தை நீக்கல்

பொதுவாக வண்டு, பச்சைகுத்துதல் போன்ற கூறுகள் தலைவனின் அச்சத்தை நீக்க மிகவும் உதவியாக இருக்கும். பெண் தெய்வத்தின் தலையில் சூடியுள்ள பூக்களில் வண்டுகள் மொய்க்கா. மாறாகத் தலைவன் சந்தித்த தலைவியின் தலையில் சூடியுள்ள பூக்களில் வண்டுகள் மொய்க்கும். மேலும், அவள் உடலில் பச்சை குத்தப்பட்டிருக்கும். அதோடு, அவள் கண்களோ மூடித் திறக்கும். இவ்வனைத்தையும் பார்த்த தலைவன் அவள் ஒரு மனிதப் பிறவி என முடிவு செய்வான். இவ்வாறாகத் தலைவன் தன் அச்சத்தைப் போக்கிக் கொள்வான் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014). ‘மது’ நாவலில் அச்சத்தை நீக்கல் எனும்

கூறு தொல்காப்பியத்தில் கூறியது போல இல்லாமல் சற்று மாறாக நிகழ்ந்துள்ளது. தொடக்கத்தில் கிருஷ்ணா மதுவிடம் பேசத் தயங்கினாலும் ஒரு வாரம் கடந்த பின் அவன் அவளிடம் தன் காதலைத் தெரிவித்தான். அதோடு அவன் அவளின் கருத்தையும் கேட்டான். அவளோ வெட்கத்தோடு சிரித்துக் கொண்டு ஓடிச் சென்று விட்டாள். தொல்காப்பியத்தில் கூறியுள்ள அச்சத்தை நீக்கப் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகள் யாவும் இந்நாவலில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அச்சூழல் இப்படி காண்பிக்கப்படுகிறது.

“அவன் கேள்விக்குப் புன்னகைத்தால் அவள்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.146).

ஏக்கம்

காதலில் விழுந்த தலைவனும் தலைவியும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களை நினைத்துக் கொண்டு ஏங்குவர் என தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014). மது நாவலில் காதலில் விழுந்த கிருஷ்ணாவும் மதுவும் ஒருவரை ஒருவர் நினைத்துக் கொண்டு தினமும் ஏக்கத்துடன் தங்களின் நாட்களை நகர்த்துகின்றனர். அச்சூழல் இப்படி காண்பிக்கப்படுகிறது.

“இரவு மணி 12. இருப்பினும் அவனுக்கு உறங்க முடியவில்லை. அவன் எண்ணம் முழுவதும் நேற்று சந்தித்த மது மீது தான்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.36).

வசப்படுத்துதல்

தலைவன் தான் செய்யும் செயலில் மிகவும் கவனத்தோடு இருப்பான். அவன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் தலைவியைத் தன் வசப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு இருக்கும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014). மது நாவலில் தலைவனும் தலைவியும் காதலில் விழுந்த பிறகு ஒரு நாள் மது, கிருஷ்ணாவின் அடுக்குமாடி வீட்டிற்கு அவனுக்காக உணவைக் கொண்டு சென்றிருந்தாள். உணவு உண்ட பிறகு இருவரும் சற்று நேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரம் கழித்து, மது தன் சித்தியின் கொடுமையால்

துன்பப்படுவதைக் கிருஷ்ணாவிடம் கூறினாள். தன் மனச் சுமையைக் கூறிய பிறகு கவலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் அவள் அழத் தொடங்கினாள். கிருஷ்ணாவோ தன் காதலி அழுவதைப் பார்க்க இயலாமல் ஆறுதல் கூறுவதற்காகக் கட்டி அணைத்தான். அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இதற்கு மேலும் பொறுமையாக இருந்தால் அது மனித இனத்துக்கே அவமானம் என நினைத்த கிருஷ்ணா, எதையும் யோசிக்காமல் தேம்பி அழுதவளைத் தன் வசம் இழுத்து இறுக அணைத்துக் கொண்டான்.

என் வாழ்க்கையில் உன்ன தவிர வேற எவளுக்கும் இடம் இல்லங்கற ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு வந்த பிறகு தான் நான் உன்ன தொட்டேன் என்றான் கிருஷ்ணா (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.115).

காதல்

பொதுவாக ஒரு பெண்ணுக்கு அச்சம், மடம், நாணம் எனும் இம்மூன்று பண்புகளும் இருக்கும், இதன் காரணமாகத்தான் பெண்ணால் ஆண்களைப் போல தங்களின் காதலை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்க இயலாது. மேலும், பெண்கள் தங்களின் காதலனோடு இருக்கையில் தங்களின் கற்புக்கு எந்தப் பாதிப்பும் வராமல் இருக்க, அவர்கள் மிகவும் கவனத்துடன் இருப்பார்கள். மாறாக, தலைவனோ தலைவியிடம் உடலுறவு கொள்ள எதிர்பார்ப்பான். அதோடு, தலைவியை அவ்வப்போது புகழ்வதோடு மட்டுமல்லாது அவளுக்குக் காதல் பரிசுகளும் தருவான். காதல் வளர்ந்த பிறகு அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வார்கள். இரவு மற்றும் பகல் குறி என எப்பொழுதும் சந்திப்பது உண்டு. இவர்களின் காதலானது இவர்களுடைய தோழன் மற்றும் தோழிக்குத் தெரிய வரும் போது தலைவன் மற்றும் தலைவியின் காதலுக்கு உதவியாக இருப்பார்கள். காதலின் காரணமாக தலைவி தன் தோழியோடு செவ்வழிக்கும் நேரம் கூட குறைந்து கொண்டு வரும் எனக் கூறுகிறது தொல்காப்பியம் (தொல்காப்பியம், 2014). ஒரு நாள் மது கிருஷ்ணாவின் வீட்டிற்குச்

சென்றிருந்தாள். சில மணி நேரத்திற்குப் பிறகு கிருஷ்ணா மதுவைத் தன் அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றான். தயங்கியவாறு நின்றவளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு தன் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றான் கிருஷ்ணா. அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“படுக்கை அறை என்றதும் மதுவுக்கு பயம் சற்று அதிகமாயிற்று. உள்ளே சென்றதும் அவளைக் கட்டிலின் மேல் உட்காரச் சொன்னான் கிருஷ்ணா. மது அதற்கு தயங்கினாள்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.189).

தொடர்ந்து, மது கிருஷ்ணாவின் இல்லத்தைப் பெருக்கி சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தாள். கிருஷ்ணாவோ அவளையே வைத்தக் கண் எடுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று அவன் அவள் அருகில் சென்று அவளைக் கட்டி அணைத்தான். அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“அவளின் அந்த தடுமாற்றங்களை மிகவும் ரசித்தவனாய், அவள் காதலருகே சென்று ‘மது ஐ லல் யூ’ என்றான். அதை கேட்ட மதுவின் இதயம் இன்னும் படுவேகமாக துடித்தது. மேலும், என்ன நடக்குமோ என்று பயந்தவள் அங்கிருந்து நகர முற்பட்ட போது, அவள் கையைப் பற்றி இழுத்துத் திருப்பினான். அந்த நிமிடம் அவளின் பெண்மை அச்சப்பட்டதை அவளால் உணர முடிந்தது” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.145).

அடுத்தப்படியாக, தலைவன் தலைவியிடம் உடலுறவு கொள்ள எதிர்பார்ப்பான் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இந்நாவலில், கிருஷ்ணா மூன்று நாட்களாகக் காய்ச்சலினால் எங்கும் செல்ல இயலாமல் படுக்கையிலேயே இருந்தான். அவனுக்கு உதவியாக மது இருந்தாள். காய்ச்சல் பட்ட போதிலும் கிருஷ்ணாவின் காதல் காமம் அடங்கவில்லை. மது அவனுக்கு மருந்து கொடுக்க அறையினுள் நுழைந்தாள். அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“வேண்டாம் மது. நேத்து நடந்த மாதிரி இன்னிக்கும் நடந்தால் காய்ச்சல் தானா போயிடும். மது அவன் காதைப் பிடித்துத் திருகியவாறு “ம்ம்..இதுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்கக் கூடாதுன்னு சொல்லுறது” காதிலிருந்து கை எடுத்தவளாய் “வந்து சாப்பிடுங்க, வாங்க” எனக் கூறி விட்டு முன்னாடி சென்றாள் அவனுக்கு உணவு பரிமாறுவதற்காக” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.179).

அதோடு, தலைவியை அவ்வபோது புகழ்வது தலைவனின் பழக்கம் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. மதுவும் கிருஷ்ணாவும் தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது கிருஷ்ணா தன் கவனத்தை மது பக்கம் திருப்பினாள். பிறகு அவன் அவளைப் பார்த்துப் புகழத் தொடங்கினான். கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“மது உன்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் எனக்குள் ஒருவித காதல் போதை பிறக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே உனக்கு மது என்ற பெயரை இட்டார்களோ?” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.157).

மேலும், தலைவன் தலைவிக்குக் காதல் பரிசுகள் கொடுப்பான் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. இந்த நாவலில் ஒரு மதிய வேலையின் போது கிருஷ்ணா தன் வீட்டிற்கு வந்திருந்த மதுவைப் பார்த்துப் பரிசு கொடுப்பதற்காக அவளைத் தன் அறைக்கு அழைத்தான். கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“மது கொஞ்சம் என் கூட வாயேன்” என்று அவளைத் தன் படுக்கையறைக்கு அழைத்துச் சென்றான். தன் அலமாரியில் இருந்து அவளுக்காக வாங்கிய புடவையை அவள் கையில் வைத்தான் கிருஷ்ணா” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.189).

தலைவன் மற்றும் தலைவி இருவரின் காதல் நன்றாக வளர்ந்த பிறகு இரவு பகல் என பாராமல் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வார்கள் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. கிருஷ்ணா மற்றும் மதுவின் காதல் மிகவும் வலுவான பிறகு இருவரும் அன்றாடம்

சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் சந்தித்துக் கொள்ளும் இடம் கிருஷ்ணாவின் அடுக்குமாடி வீடாகும். கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. அன்று தான் முதன் முதலாக சோமாவின் வீட்டிலிருந்து கிரிஷ்ணாவிற்கு மதிய உணவு வந்தது. ஒரே சந்தோஷம் அவனுக்கு. அந்தச் சாப்பாட்டைப் பார்த்து அல்ல. அதை கொண்டு வந்த மதுவைப் பார்த்து. இதே போன்று மறுநாளும் மது வந்தாள். இருவரும் நேரம் போவதே தெரியாமல் பேசி மகிழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் இப்படியே கடந்தது” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.31).

அது மட்டுமல்லாது, தலைவன் தலைவியின் காதல் தங்களின் தோழன் மற்றும் தோழிக்குத் தெரியவரும். பிறகு அவர்கள் அத்தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உதவி செய்வார்கள் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. கிருஷ்ணா மதுவின் காதல், மதுவின் உயிர் தோழியான யமுனாவுக்குத் தெரியவருகிறது. அவள் மது, கிருஷ்ணா இருவரும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்கிறாள். கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“கிருஷ்ணா ரெஷ்டோரனுக்கு வர காரணம் யமுனாவாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று அறிந்த மது, அவளைத் தன் பார்வையினாலே கண்டித்தாள்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p. 205).

மது கிருஷ்ணா இருவரின் காதல் தங்களின் பெற்றோர்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லை. குறிப்பாகத் தன் சித்திக்குத் தன்னுடைய காதல் தெரியவந்தால் அவள் சித்தி கண்டிப்பாகக் காதலுக்குத் தடங்களாக இருப்பாள் என எண்ணி மிகவும் கவலைப்பட்டாள். அவள் கவலையைத் தன் தோழி யமுனாவிடம் கூறினாள் மது. அதற்கு யமுனா மதுவைத் தைரியமாக இருக்கச் சொல்லி அவளுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டினாள். நம்பிக்கையளித்த தன் தோழிக்கு மது நன்றி கூறினாள். கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“என்னடி இது? தேங்ஷ எல்லாம் சொல்லிகிட்டு! நீ எதுக்கும் கவலப்படாத.

நான் இருக்கேன் உனக்கு” என்று கூறினாள் யமுனா (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.128).

பசலை நோயினால் தலைவி தன் தோழியோடு செலவழிக்கும் நேரம் குறைந்து வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. அன்று சனிக்கிழமை. யமுனா மதுவைப் பூங்காவிற்ரு வரச் சொன்னாள். இருவரும் அங்குச் சந்தித்து உரையாடினார்கள். சற்று நேரம் கழித்து மது அவசர அவசரமாகப் புறப்படத் தயாராகினாள். மதுவின் உண்மை காரணத்தை உணர்ந்த யமுனா ஒன்றும் தெரியாததைப் போல இருந்து கொண்டாள். மது கிருஷ்ணாவைச் சந்திக்கத்தான் அவ்வாறு புறப்படுகிறாள் என்று புரிந்துகொள்கிறாள், யமுனா. கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“சரி மணியாச்சி, வெள்ளனே வீட்டுக்குப் போய் சேரலன்னா சித்தி பத்திரக்காளியா மாறிடுவா” என கூறி விரைந்து புறப்பட்டாள் மது” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.107).

புணர்தல்

காதலில் வயப்பட்டு இருக்கும் போது தலைவன் தலைவியிடம் உடலுறவு கொள்ள எண்ணம் கொள்வான். ஆகவே, அவன் அவளைத் தொடுவது மட்டுமல்லாது தலைவியின் சம்மதத்தோடு உடலுறவு கொள்வதும் உண்டு. அப்படி அவர்களிடையே உடலுறவு ஏற்பட்டால் தலைவி தலைவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்துவாள். மாறாக, தலைவன் தலைவிக்கிடையே உடலுறவு ஏற்படாவிட்டாலும் அவர்களின் காதல் விசயம் செவிலித்தாய்க்குத் தெரிந்து விடும். பிறகு, இருவரின் பெற்றோர்களுக்கும் இவர்களின் காதல் தெரிய வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014). காதல் மோகம் கொண்ட தலைவன் தலைவியிடம் உடலுறவு கொள்ள எண்ணம் கொள்வான் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. ஓர் இரவு கனத்த மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. இடியோடு மின்னலும் மிக பலமாக இருந்தது. இடியின் சத்தம் மிக வேகமாக இருந்ததால், மது உடனே தன் அருகே இருந்த கிருஷ்ணாவைக் கட்டி

அணைத்துக் கொண்டாள். அவள் செயலால் அவன் கையில் இருந்த காப்பி கிருஷ்ணா மீது கொட்டியது. அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“சூட்டைத் தனிக்கக் காப்பிக் கொட்டிய இடமான அவன் நெஞ்சுக்குழியின் மீது தன் இதழ்களை குவித்து வேகமாக ஊதினாள். அவள் உதடுகளில் இருந்து வெளியேறிய அந்த குளிர்ந்த காற்றின் ஷ்பரிசத்தில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள இயலாதவளாய், சட்டென்று மதுவை கட்டியணைத்து, தன் இதழ்களை அவள் இதழ்களோடு இணைத்தான்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.166).

மேலும், கிருஷ்ணா காய்ச்சலில் இருக்கும் போது மது அவனுக்கு மருந்து கொண்டு சென்றாள். அவன் படுக்கையில் இருந்தான். அப்பொழுது தன் சூழ்ச்சியால் தன் முகத்தை மதுவின் முகத்தோடு சேர்த்து இணைத்தான். மது அந்த ஷ்பரிசத்தில் ஒன்றும் செய்ய இயலாதவளாய் இருந்தாள். அப்போது, கீழ்வரும் சூழல் நாவலில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது,

“என் கண்களைப் பாரு மது” என ரோமாண்டிக்காக கூறியவனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவன் கண்களை நேராக பார்த்தவளிடத்தில் அவன் இதழ்களையும் இணைக்க முயன்றான்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.181).

தலைவன் மற்றும் தலைவி பெற்றோர்களுக்கு இவர்களின் காதல் தெரிய வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. தன் மகன் காதல் விசயம் தெரியாமல் சோமு கிருஷ்ணாவிற்ருத் தன் சொந்தத்தில் உள்ள ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தார். இதை அறிந்த கிருஷ்ணா துக்கம் தாங்க இயலாமல் குளியலறைக்குச் சென்று கத்தி அழத் தொடங்கினாள். பிறகு, தன் அப்பா அமர்ந்துள்ள வாழறைக்கு வந்தான். தன் மகன் மிகவும் கவலையோடு இருப்பதைக் கண்ட சோமு இவ்வாறு கேட்கத் தொடங்கினார்.

“ஏண்டா இப்ப உனக்கு என்ன செய்யனும்னு சொல்லு? தந்தையும் தன்னோடு சேர்ந்து கவலைப்படுவதை

உணர்ந்த கிருஷ்ணா தன் மனதில் இருந்ததை தந்தை இடத்தில் கொட்டித் தீர்த்து விட்டு, அறைக்குள் சென்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டாள்” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.223).

அடுத்து, மது மற்றும் கிருஷ்ணாவின் காதல் விசயம் எப்படியோ மதுவின் சித்தி அஞ்சலாவுக்குத் தெரிய வந்தது. அவ்விசயம் தெரிந்த அடுத்த நிமிடமே அஞ்சலா மிகவும் கொடுமையாக செயல்படத் தொடங்கினாள். சற்றும் இரக்கம் இல்லாமல் அவள் மதுவை அடித்துத் துன்புறுத்தினாள். அச்சூழல் கீழே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“வீதியே அடங்கி விட்டது. ஆனால் அஞ்சலாவின் புலம்பல் சத்தம் மட்டும் இன்னும் அடங்கவில்லை. சமையல் கட்டின் ஒரு மூலையில் அடித்து, துவைத்து, கிழிந்த துணியாட்டம், உடலெங்கும் சிறு சிறு காயங்களோடு சரிந்துக் கிடந்தாள் மது” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.289).

திருமணத்திற்குத் தயாராகாதல்

காதலில் விழுந்த ஒரு தலைவனும் தலைவியும் தங்களின் காதலைத் திருமணம் வரைக்கும் எடுத்துச் செல்வார்கள் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்காப்பியம், 2014). மதுவின் காதலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த தன் சித்தியால் அவளின் திருமணத்தைத்

தடுத்து நிறுத்த இயலவில்லை. சோமுலாவோ மதுவின் வீட்டிற்குச் சென்று தன் வருங்கால மருமகளை அழைத்துத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் சென்றார். அச்சூழல் கீழே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“தன் மருமகள் தனக்கு நிரந்தரமாக மகளாக வந்துவிட்டாள் என்ற சந்தோசத்தில் சுந்தரம் முன் நடக்க அஞ்சலா, சோமா, லலிதா, காமினி பார்க்க கிருஷ்ணாவின் கையை இறுக பற்றி நடந்தாள் மது பல கனவுகளோடு” (கோமதி வேலுபிள்ளை, 2013, p.299).

முடிவுரை

இந்த ஆய்வை மேற்கொண்ட பிறகு களவியலில் கூறப்பட்டுள்ள கூறுகள் யாவும் ‘மது’ எனும் நாவலில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், முதற் பார்வை எனும் கூறு மட்டும் இந்த நாவலில் காண இயலவில்லை. ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பிய நூலில் உள்ள களவியல் எனும் கோட்பாடு இந்நவீன காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நாவலிலும் காணப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில், காதல் ஒரு பொது ஆனது (universal) எனக் கூறமுடிகிறது (Zeynap, 2015). இக்கூற்றை வலுப்படுத்த ‘மது’ நாவலில் காணப்படும் சூழல்கள் யாவும் ஏதுவாக அமைகின்றன.

References

- Bama. (2013). *Stereotaip Gender Dalam Novel Terpilih Ramani Chandran*. Tesis Ijazah Sarjana, Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Independent Publishing. (2017). *Life Of Prathapa Mudaliar*. Create Space: Tamil Nadu Press.
- Komathy Veluplay. (2013). *Mathu*. Kuala Lumpur: Penerbit Uma Pathipakam.
- Krishnan. (2010). *Perkembangan Novel Tamil Di Tanah Melayu*. Kuala Lumpur: Uma Pathipakam.
- Kumarasamy Tannirmalai. (2011). *Isu-Isu Sosial Yang Digambarkan Oleh Novel-Novel Tamil Malaysia Sekitar 1990an*. Tesis Ijazah Sarjana, Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Puliyur Kesikan. (2012). *Tholkappiyam Muzuthum*. Chennai: Vetrivel Depot.
- Rajantharan, M & Silllalee, K. (2015). “Sangath Thamilarin maanam kaatha Veeram”, *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.1 / pp.7-15).

Rajeswari Vairan. (2015). *Feminisme Dalam Novel-Novel Tamil Abad Ke-21*. Tesis Doktor Falsafah, Perak: Universiti Pendidikan Sultan Idris.

Sababathy, V. (1996). *Malaysian Tamil Novel After Independence (1960-1981)*. Tesis Doktor Falsafah, Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Sagar Narayanan. (2009). *Satu Kajian Tentang Corak Pemikiran Sosial India Yang Terpapar Dalam Novel Tamil Malaysia (1957-1987)*. Tesis Doktor Falsafah, Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Subramaniam, S. (2014). *Tamilil Thondriya Ilakana Nool*. Tamil Nadu: Chennai Press.

Thamilanal. (2014). *Tholkappiyam*. Chennai: Murasu Publication.

Thinesh Subramaniam. (2015). *Aspek Kehidupan Sebelum dan Selepas Perkahwinan Dalam Novel Tamil Malaysia*. Tesis Ijazah Sarjana, Perak: Universiti Pendidikan Sultan Idris.

Zeynap Biringen. (2015). *The Universal Language Of Love*. United States Of America: University Of California.